

6A
Hue

223

वेदान्तसिद्धान्तसार

गुरुमुखी लिपि

परि० स० 2716-63

डा. पूर्ण

6A

ਬਿਬਾਦ ਅਨੇਕ ਮਹਾਂ ਇਕੁ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿਦਾਰ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਰੂਪੁ ॥ ਵਿਦਾਤ ਸਿਧਾਂਤ ਰਹਸਿ ਜੇਈ ਵਿਸਦੇ ਦਸਦਾਨੀ
 ਦੁਹੇਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ੧੨੭ ॥ ਅਨੇਕ ਸੂਤੀ ਉਕਤੀ ਯੁਕਤੀ ਯੁਤ ਜਾਂਨ ਸਿਧਾਂਤ ਰਹਸਿ ਖਾਨੇ ॥ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ
 ਦਸਗ੍ਰੰਥੀ ਖੰਡੀ ਖੰਡਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਸੁਏ ਰੂਪ ਮਾਨੇ ॥ ਪੁਰਖਾਰਥ ਆਤਮ ਏਕ ਕਰ ਜੇਤਿ ਹਰਿਗਿਆਨ
 ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਹੇਤ ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਰਾਮ ਦੁਜਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਦਾਨੀ ਦੁਜਾਨ ਸਿਧਾਂਤ ਰਹਸਿ ਸੁਲੇਖੇ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸੋ
 ਰਾਮ ਦੁਜਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰਹਸਿ ਮੇਰੀ ॥ ਯਥਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਸਦਾਨੀ ਦੁਤਿਹ ਉਚਕਾਰੇ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਇਤੁ ਸੀਮਤ ਪਰਮ ਹੰਸ ਪਰਿ ਬ੍ਰਿਹਤ ਜਗਾਚਾਰ ਯਗਮ ਇਯਾਲ ਪਰਮ ਸਿਖ ਸਦਾਨੀ ਦੁਵਿਦੁਖਾ ਵਿ
 ਦਾਤ ਪ੍ਰਕਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰਹਸਿ ਜੇ ਵਿਦਾਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਰ ਵਰਨਨੇ ਨਾਮ ਅਸ੍ਰਮ ਸਥਲਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਮਾਤੀ ॥
 ਅਖੰਡ ਸਦਾਨੀ ਦੁਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਰਹਸਿ ਨਾਮ ਹੰਸਾ ॥ ਸੰਖਯਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸਥਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਤੀ ਸਥਲਾ ॥ ੬ ॥
 ਤ੍ਰਿਤੀ ਸਥਲਾ ॥ ੬੭ ॥ ਚਤੁਰਥ ਸਥਲਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਪੰਚਮ ਸਥਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਖਸ੍ਰਮ ਸਥਲਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸਪਤਮ ਸਥਲਾ
 ੧੧੮ ॥ ਅਸ੍ਰਮ ਸਥਲਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੮੪ ॥ ਸੋਕੁਤ ਜਨ ਰੁਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਹ ॥ ਸੰਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਿਵਾਹੁਰਾ
 ਮਹਾਰਾਗਿ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਦੁਜੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਮਫੁਗਣਾ ਇਵ ਜਗਤ ਪਰੇਇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੫੦ ਕਾਰਸੰਭਾਰੇ॥੧੨੨॥ **ਸੋਧਾ** ਸਦਾ ਅੰਤੁਸਾਆਤਮ ਰਜਾਨਕਰਾਸਲਮਾਹਬਿਲਜਿਨਿਜਪੇਖੋ॥ਸਰੀ
 ਰਾਅਕਾਰਕੁਜੀਗਤੁਚਾ॥ਵੇਖਤਅਪਸਦੇਖੋ॥ਪ੍ਰਤਤਾਸਅਰਬਧਜੇਈਤਨਰੋਗਨਹੀਤਿਹਰਗ
 ਦੈਖਸਲੇਖੋ॥ਨਿਸ਼ੇਇਮਨਿਖਸਦਾਮੰਮਰੂਪਨਹੀਮਮਭਿਨਕਦਾਅਵਰੇਖੋ॥੧੨੩॥ **ਗੁ** ਉਸਤਤਾਸੋਧਾ॥
 ਅਧਨਾਅਸਚਰੰਜਬਡੇਗੁਰਦੇਵਰਥੀਮਮਦੈਖਜਿਦੈਜਗਥਾਈ॥ਚੈਤੰਨਪ੍ਰਕਾਸਮਹਾਸਿਵਰੂਪਸਮੋਇ
 ਮੇਰੇਦਪ੍ਰਪੈਕਿਮਾਈ॥ਕਿਯਾਸੁਸੁਤੀਨਹੀਪੁਰਬਆਹਿਨਆਹਿਸਰੀਮਮਰੂਪਗਈ॥ਰੂਪਿਪ੍ਰਸਾਦ
 ਸਰੀਸਫਲੰਨਿਤੁਮੇਖਅਖੰਡਲਖਜੇਸਮਤਾਈ॥੧੨੪॥ ਤੁਹਿਪਾਦਪਦੰਮਕੇਆਸਤੰਹੀਅਥਮੇਖਚਿ
 ਦਾਨੰਦਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ਬਿਨਤਹਿਆਸਤਨਿਤਪਗਨੰਦਪ੍ਰਪਤਰੂਪਅਪ੍ਰਪਤਰੂਸੋ॥ਤਾਹੀਤੇਤੇਹਿਜ
 ਪਾਦਪਦੰਮਸਦਾਮਮਸੀਸਰਹੈਸੁਵਿਲਾਸੋ॥ਪਦ੍ਰੁਮੰਜੇਤੇਹਿਗੁਰੇਸਰੂਪੁਜਨਯੋਗਸਦੈਵਹੁਲਾਸੋ
 ੧੨੫॥ ਜਾਹਿਪ੍ਰਸਾਦਗੁਜੇਪਰਮਾਦਸਦੈਤਮਹਾਰੂਮਮੇਹਬਿਨਾਸੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਪਗਵਸੰਹੋਗਰਦੇਵਮਹ
 ਮਮਰੋਗੁਰਉਸੁਵਿਲਾਸੀ॥ਦੈਤਕੀਬੁਧਨਥੀਨਹੀਹੈਅਥਤੇਹਪ੍ਰਸਾਦਅਦੈਤਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਤੀਨਹੀਕਾ
 ਲਅਸਤੁਸੀਸਾਰਵਿਚਾਰਸਰੂਪਲਖਜੇਅਥਨਾਸੀ॥੧੨੬॥ ਰਾਮਇਯਾਲਮਹਾਗੁਰਦੇਵਸੁਤਾਹਿਤੁ ਰਾਮ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਧਾਂਤੁਉਚਾਰਣੁ॥ਗੀਥਸਿਧਾਂਤੁਰਹਜਜੇਈਜਿਵਰਾਤਿਵਥੋਪਸਰੂਪਵਿਚਾਰਣੁ॥ਬਾਦ ੫੦

ਤਗਮਹਾਂ ਸੁਖਰੂਨਿ ਰਬਾਹ ॥ ੧੧੪ ॥ ਅੰਤਰਸੁਖ ਅੰਤਰਆਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਜੋ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਅੰਤਰਰੂਪ
 ਅਚਲ ਵਿਚਾਰ ॥ ਮਹਾਂ ਮਾਤਗ ਅਮਰ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਰਗ ਸੰਬੰਧ ਜਿ ਤੋ ਜਿਹ ਜਾਨਾ ਸਮਤਾ ਮਾਰਿ ਅਚ
 ਲ ਮਨ ਮਾਨ ॥ ਸਰਬੰਗੁਤ ਸਮ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਜੋ ॥ ਤਾਮੇ ਅਚਲ ਤਤੁ ਗਸਦਾ ਸੋ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਧਾਮ ਹਿ ਸਮ
 ਏਖੇ ॥ ਸਤਕਰਮਾ ਹਿ ਉਦਾਰ ਇੱਥੇ ॥ ਅਰੂਪੁ ਮੈ ਸਮਤ ਜਾਕੇ ॥ ਤਗਮਾਂ ਪ੍ਰੰਤੁ ਕਹੈ ਤਾਕੇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਮਤਾ ਦ੍ਰਿ
 ਕ ਜਿਹ ਸਰਬ ਦਾ ਉਚ ਨੀਚ ਮਤੁ ਤਾਗ ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸੇਖੁ ਗੀਸਦਾ ਅਚਲ ਤਾਰਿ ਨੀਰਾਗ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਨਰੂਪੁ
 ਪੰਨੇ ਕਹਤੁ ਹੋ ਨਿਜ ਆਤਮ ਵਿਗਿਆਨ ॥ ਅਖੰਡ ਚਿਦਾਨੰਦ ਬੇਧ ਪੁਲਕ ਖੋਲ੍ਹੈ ਸੁਵਿਧ ਵਤ ਮਾਨ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸੋਯਾ
 ਗਿਆਨ ਸਰੂਪੁ ਸਾਦ੍ਯੋ ਆਬਿਤ ਪ੍ਰਤ੍ਯੁਕਤ ॥ ਬੇਧ ਮਹਾਂ ਅਤੁ ਸੇਵਰ ॥ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਜੋ ਈਰੋ ਨ ਕਾਰਣ ਕਾਰ ਜਰੂਪ
 ਵਿਕਾਰ ਪਰੈ ਪਰਿ ॥ ਮੰਜਤੋ ਰਿੰਨ ਇਖੀ ਕਰਿ ਦੇਸੁ ਖੋਲ੍ਹੈ ਨਿਜ ਜਾਤਮਤ ਗਧਿ ਜਾਕਰ ॥ ਨਿਹਸੇ ਸੇਖੁ ਲਯੋ ਨਹਿ
 ਜਾਨਤੁ ਕਾਰਿ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਮਹਾਂ ਅਰ ॥ ੧੨੦ ॥ ਚੋ ॥ ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰੂਪ ਜੋ ਥਾਣੀ ॥ ਕਹਾ ਗਯੋ ਲਖ ਜੋ ਨਹਿ ਜ
 ਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖ ਦਾਰਸ ਜੋ ਪਾਰ ॥ ਤੀਨ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਨ ਵਿਚਾਰ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸੋਯਾ ॥ ਚਿਤੁ ਵਿਚਤੁ ਜਿਵੈ ਜੰਤੁ ਸ
 ਤਨੁ ਹੀ ਸਤਾਤੁ ਹਿ ਰਿੰਨ ਰਿੰਨ ॥ ਇਸ ਬਿਤੁ ਹੋ ਨਿਜ ਆਤਮ ਰਾਮ ਮੇ ਨਿਹ ਕਲਰੂਪ ਚੈਤਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਦ੍ਵੈਤ
 ਅਚਿਤੁ ਤਥਾ ਸੁਖ ਦਾ ਪਰੂਪ ਸਰੂਪੁ ਨੂਪੁ ॥ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਰਸ ਨਾਦ ਗੁਣੀ ਜਿਉ ਦਿਸੈ ਸੁਖ ਪੰਚ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅ

੪੮॥ ਤਾਹੀ ਤੋਗ ਪਗ ਨੰਦ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਿਰਦੁੰ ਮਹਾ ਪਦੁ ਪਾਈ॥ ੧੦੮॥ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗਣੁ ਸੀ ਜਮ ਮਾਹਿਯ ਤੋ ਨ ਅਨੇ ਕਰੋਤਿ
 ਵਿਪਸਚ ਤੋ ਜੋਈ॥ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗਣੁ ਬਲ ਮਹਾ ਮਨੋ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਤਾਹਿ ਵਿਖੇ ਪਤ ਜੋਈ॥ ਤਿਨੈ ਸਰਬਾਨ ਵਸੀ ਤਗ ਅਤ
 ਮਾਹਿ ਪਗ ਇੰਦ੍ਰੁ ਸੁਖ ਸਮੇਈ॥ ਪ੍ਰੋਯਾ ਥਿਰ ਰੂਪ ਰਹੈ ਤਿਹ ਤਗ ਮਹਾ ਮਨ ਰੂਪ ਤਹੈ ਨਿਰਦੁੰਈ॥ ੧੦੯॥ ਗਰ ਦੋਖ ਅ
 ਤੀਤ ਜੋਈ ਨ ਚਰ ਤ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗਣੁ ਰੋਗ ਸੁਕਾਈ॥ ਅਤਹੀ ਮਨ ਚੰਚਲ ਜਾਸ ਵਸੀ ਸੁਸਮਾਹਤ ਚਿਤ ਸਦਾ ਇਕ ਸਾਈ॥
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਨੰਦ ਚਿਦਾਨੰਦ ਰੰਦ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅੰਤ ਅਨੰਤ ਜੋਥਾਈ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਦਾ ਚਿਤ ਤਗ ਰਹੈ ਬੁਝੇ ਕ ਸਰੂਪ
 ਅਖੰਡ ਥਿਰਾਈ॥ ੧੦੯॥ ਕਾਮਾਪਤ ਰੂਪ ਤਤ ਗਜੋਈ ਤਿਹ ਰੋਗ ਸੰਦੋਹ ਨਹੀ ਚੰਚਲਾਵੈ॥ ਸਦਾ ਥਿਰ ਰੂਪ ਗੰਗੀ ਰਾਮ ਥੁ
 ਹ ਜਿਵੈ ਸਰਤਾਪ ਤਨਾਹ ਭੁਲਾਵੈ॥ ਤਾਸ ਸਦਾ ਇਕ ਰੂਪ ਰਹੈ ਤਗ ਕਾਮ ਤਜਾਗ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਮਯ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਨੰਦ ਹੁਲਾਸ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸਾਵੈ॥ ੧੧੦॥ ਅਨੇਕ ਵਿਖੇ ਸੁਖ ਰੋਗ ਯਦ੍ਰਿਛਤ ਪਾਪ ਤਤ ਜਾਗ ਮਹਾਤ
 ਗਜੋਈ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੀਤ ਤਥਾ ਮਮਤਾ ਤਜ ਸੁਖ ਸੁਭਾਵ ਰਹੈ ਸੁਖ ਸੇਈ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਸੇਖ ਸੇਖ ਜਤ ਜਿ
 ਹ ਉਪਮਾਨੀ ਭੁਲ ਕਹੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਤਤ ਗਉਦਾਰ ਤਜਾਗ ਸਬੂਹ ਅਨੰਤ ਸਮੇਈ॥ ੧੧੧॥ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤ ਲਖ ਫੁਲ ਹਿਜਾਨਾ ਸਿਖਿ ਤਉ ਕਤ ਕਹੈ ਮਾਢਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਸੁਖ ਰੂਪ ਜੋਆਹਿ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਨਾਮ
 ਤਿਹ ਲਾਹ॥ ੧੧੨॥ ਸਰਬ ਅਰੰਭ ਤਜਾਗ ਮਤ ਜਾਤੋ॥ ਨਿਗਰੰਭੁ ਆਤਮ ਸੁਖ ਤਾਤੋ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇ

ਤਗਮਹਾਸਖਦਾਇਕਘਾਇਕਦੁਖਅਨੰਤਵਿਕਾਰੀ। ਮੇਡੀਅਤਸੰਦੁਤਗਸਰੀਜਨੁਏਕੀਰੂਪਨਰੇਦਵਿਚਾਰੀ॥
 ਮੁਕਤਮਦਮੇਦਪ੍ਰਮੇਦਮਹਾਸਖਮੇਦਤਰੁਤੰਮਪਾਰੀ॥ ਅਇਤਮਹਾਤਮਤਗਕਹੋਜਿਹਨੇਤਹੀਨੇਤਸੁਤੀਸੰਚਾਰੀ॥
 ੧੦੩॥ ਤਤੁਗਜੀਵਨੁਮੁਕਤਲਖਣੁ॥ ਵਰਣੁਤਾਮੇਯਾ॥ ਅਤਸੈਕਰਤਜਾਗਸੁਮਾਨਸੀਕਾਮਅਨੰਤਵਿਕਾਰਅਸੰ
 ਹਰੈਜੋ॥ ਆਤਮੰਅਨੰਦਮਾਹਿਸੰਤੁਸ੍ਰਿਯਿਯਾਧਿਯਾਸੁਖਰੂਪਸਰੈਜੋ॥ ਇਸਥਿਤਪ੍ਰਗਟਸਦਾਭੂਪਕਹੈਮਨਤਰੰਭੇਦ ਇਕ
 ਕਰੈਸੋ॥ ਸਮਾਧਗਜਾਨਅਗਾਧਪ੍ਰਗਾਸਅਖੰਡਤਤਗਪਰੈਤੇਪਰੈਜੋ॥ ੧੦੪॥ ਕਾਇਕਦੁਖਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਾਪਤ
 ਮਾਹਿਅਚਲਸਹੈਜੋ॥ ਰੋਗਸੰਦ੍ਰਿਯਜੀਵਨਗਮੰਤਰਤਾਸਪ੍ਰਸੰਗਅਸੰਗਅਹੈਜੋ॥ ਰੋਗਾਗਤਥਾਪੁਨਦੈਮਨੇਜਾਅ
 ਨੰਤਵਿਕਾਰਸੰਘਾਰਕਰੈਜੋ॥ ਇਸਥਿਤਪ੍ਰਗਟਤਗਮਹਾਮੁਨੀਬ੍ਰਹਮਾਖੰਡਅਨੰਦਲਹੈਜੋ॥ ੧੦੫॥ ਪ੍ਰਤੁਕਲਤੁ
 ਤਥਾਧਨਗੇਹਿਸਦਾਨਸਨੇਹਸਨੇਹਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਨੇਕਮਹਾਸੁਰੁਇਸ੍ਰੇਖਪਾਇਨਹੀਜਿਹਹਰਖਅੰਭੇਗਬਿਲੰ
 ਸੀ॥ ਅਨਿਸ੍ਰਮਹਾਦੁਖਪਾਇਕਦਾਇਤਦੈਖੁਅਤੰਤਅਨੰਦਹੁਲਾਸੀ॥ ਥਿਰਰੂਪਤਿਸੈਬਧਏਕਸਰੂਪਕਹੈਮਨਤਗ
 ਅਨੰਦਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ੧੦੬॥ ਸਬਦਾਇਕਰੋਗਉਪਰਤਇਦ੍ਰੈਗਣਹੋਤਸੁਰੁਵਕਤਗਮੈਜਾਨੋ॥ ਕੂਰਮਅੰਗਗਣਾਨਿਹਰੈ
 ਸੁਸੁਰੁਵਕਜਾਨਤਥਾਤਗਮਾਏਸਯਾਵਿਧਸੰਯਮਹੋਤਜਬੈਤਬਹੀਥਿਰਪ੍ਰਗਟਗੁਪਛਾਨੋ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਵਿਖੇਪਅ
 ਤੀਤਅਖੰਡਮਹਾਸਖਬੋਧਸਨਾਨੋ॥ ੧੦੭॥ ਅਰਤਰੋਗਰੂਸੰਜੋਜੀਵਨਸੁਰੁਵਕਤਿਹਇਦ੍ਰੈਸੰਜਮਾਈਰਸਰੰ
 ਗਤਿਸੈਨਨਿਬ੍ਰਿਤਕਦਾਅਗਰੂਪਯੰਤੋਨਹੈਤਸਕਦਾਈ॥ ਆਤਮਬ੍ਰਹਮਸਾਛਾਤਰੁਏਤੇਹੋਤਨ੍ਰਿਤੰਤਰੋਗਗਰਸਈ॥

ਅਨਜਬਹੋਇ। ਉਲਟਏਵਰੋਪਕਰੈਸੋਇ। ਬਿਹੁਦੁਖਅਗਤਨਮਨਕਰਪਾਵੈ। ਪੂਜਾਏਵਯਤਨਦਿਰਸਾਵੈ॥੪੮॥
 ਜੇਜਨਤਗਸੇਵਤਨਕਰੈ। ਮਨਵਾਚਾਰਚਿਤਿਹਧਰੈ। ਸਾਮ੍ਹੀਬਿਨਹਰਤਪੰਛਾਨਾਯਥਾਸਕਤਅਰਪਣਮਨ
 ਜਾਨਾ॥੪੯॥ ਤਕੋਆਪਨੇਸਮਸਰਕਰੈ। ਭੇਦਭਾਵਨਾਤਿਹਪਰਹਰੈ। ਖਰਮਾਨੰਦਮੇਖਪਦਦਾਇਕ॥੫੦॥ ਨਿਰਫ
 ਲਸੇਵਤਗਨਹੀਜਾਤੇ। ਸਦਾਸਫਲਨਿਚੈਕਰਤਾਤੇ। ਇਕਦੁਰਤਨਮਨਕਰਜਾਨਾ। ਤਗਸਰਣਨਰਆਵਤਮਾਨਾ॥
 ੫੧॥ ਤਤਖਿਣਜਗਦੁਖਨਾਸੈਤਾਹਿ। ਪ੍ਰਮਾਨੰਦਸਨਮੁਖਨਿਰਵਾਹਿ। ਮੁਕਤਹੋਤਦੁਖਨਤਿਹਧਾਰ॥ ਗਿਜਾਨੀ
 ਮਹਿਮਾਮਹਾਉਦਾਰ॥੫੨॥ ਚਿਤਗਬਿਦਾਨੰਦਬ੍ਰਹਮਵਪੁਸੰਸੈਰਹਿਤਵਿਚਾਰ॥ ਗਿਜਾਨਦਿਗਜਾਨਦਾਇਕਸ
 ਦਾਮੁਕਤਹੋਤਸੰਸਾਰ॥੫੩॥ ਸੋਯਾਅਗਮੁਖਉਰੈਜਗਜੇਇਕਦਾਤਗਸਰਣਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਯਾਕੋ। ਪੁੰਨਉ
 ਦੋਜੋਅਤਿਹੀ। ਸੁਭਜਾਨਭੁਗਜੇਅਧਰੂਪਮਲੀਨਸੁਵਾਕੋ। ਅਗਵਾਤਬਹੋਇਮੁਖਮੁਖਸੰਖੇ। ਨਿਜਤਾਕੋ
 ਤਗਮਹਾਮਹਾਮੁਤਸੰਦ੍ਰਤੀਨਹੀਲੋਕਕਹੋਸਮਕਾਕੋ॥੫੪॥ ਸੋਯਾਮਹਾਪਰਮਉਦਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਦਾਨੰਦਤਗਕੀ॥
 ਸਮਸਰਿਤਾਰਿਵਿਚਾਰਤੀਨਲੋਕਨਹੀਦੇਖੀਐ॥੫੫॥ ਸੋਯਾਭੁਗਤਤਗਅੰਭੋਗਪੰਛਾਨਅੰਭੋਗਹੀਭੁਗਤ
 ਤਗਅਖੰਡਤਾ। ਪ੍ਰਿਯਾਤਪਯਗਤੇਆਇਤਤਗਸਕੀਅਕ੍ਰੈਨਕ੍ਰਿਯਾਤਿਹਦੰਡਤਾ। ਵਿਧੇਤਤਗਸਮਾਧਮਹਾਵਿ
 ਛਨਾਹਿਵਿਖੇਪਤਤਗਪ੍ਰਚੰਡਤਾ। ਭੇਦਅਭੇਦਅਤੀਤਤਗਸਦਾਸਮਰੂਪਚਿਦਾਨੰਦਪ੍ਰਿਯਤਾ॥੫੬॥ ਕਰਣਾਤਿਹ

ਮਗਯਾਗਤੀਰਦੁਖਕੋਪਾਇਕ॥੫੩॥

੨੩॥ ਤੁਗਸਮਾਨ ਨਹੀ ਕੁਵ ਪੀਰ ਤਥਾਂ ਨਹੀ ਅੰਬਰ ਮਾਹਿਕ ਦਾ ਚਿਤਾ॥ ਘਤਾਲਰ ਸਾਤਲ ਨਹਿ ਬਸੈ ਸਮਤਰ ਮਿਹਾ ਵਰ
 ਜਾਨ ਸਦਾ ਮਿਤਾ॥ ਸਰਲ ਕਤਥਾ ਮਹਲੇ ਕਤਥਾ ਜਨਲੇ ਕਰ ਦਾ ਰਿਤਾ॥ ਸਤਲੇ ਕਮੇ ਨਾਹਿ ਤੁਗਸਮਾਨ ਸਭੀ ਵਰਤਰ ਨ ਅਰ
 ਸਮਾਹਿਤਾ॥ ੨੪॥ ਉਤਮਯੋਨ ਮਾਹਿਨ ਰਜਾਨਾ॥ ਤਮੇ ਦਿਜ ਵਰ ਉਤਮ ਮਾਨਾ॥ ਦਿਦ ਧਜ ਨੀ ਉਤਮ ਤਮੇ॥ ਤਮੇ ਉਤ
 ਮਤ ਪੁਬਹੁ ਜਾਮੈ॥ ੨੫॥ ਤਮੇ ਵਰਜ ਰਜਾ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਤਮੇ ਅਰਧ ਪੁਬਹੁ ਮਾਨਾ॥ ਸਬ ਸੇਸੁ ਤਗ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰੈ ਨ
 ਅਨ ਵਰਧਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਸਰਬ ਸੇਸੁ ਸੀਮਾ ਤਗ ਜਾਤੇ॥ ਨਹੀ ਵਰਆਨ ਤਗ ਸਮਤਾਤੇ॥ ਉਤਮ ਸਰਬ ਪੁਧਾਨ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਤਗ
 ਆਤਮਾ ਗਿਜਾਨ ਉਦਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਨਰ ਜੇਈ॥ ਕ੍ਰਿਛੁ ਚੰਦ੍ਰਾਇਨੁ ਆਦਤੁ ਪੋਈ॥ ਅਸੁਗਯੋਗ ਸਾਧਨ
 ਕਰੈ॥ ਤੀਰਥ ਯਾਤਾ ਮੇਅਨੁ ਸਰੈ॥ ੨੮॥ ਤੁਲਾ ਦਾਨ ਆਦਿ ਦਤੇ ਜੇਤੇ॥ ਤਗ ਦਰਸਨ ਸਮਨਾਹੀ ਤੇਤੇ॥ ਸਾਸਤੁ ਸਰਬ
 ਵੇਦ ਪਾਠ ਜੇਈ॥ ਤਗ ਦਰਸਨ ਸਮਾਸਰ ਨਹੀ ਹੋਈ॥ ੨੯॥ ਵਿਦਿਓ ਦਾਇਕ ਰਣਾ ਹੋ ਜੇਈ॥ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਸੁਖ ਦਾਇਕ
 ਸੇਈ॥ ਵਰਖਾ ਆਦਿ ਕਰਣਾ ਸੁਰਜਾਨਾ॥ ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਬਹੁ ਤਾਤੇ ਮਾਨਾ॥ ੩੦॥ ਤਗ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਜਿਹ ਜਨ ਹੋਈ॥ ਸੁਖ ਸਰ
 ਪ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੇਰੈ॥ ਸਰਬ ਮਿਤੁ ਨਹੀ ਦੇ ਫੁੱਛਾਨਾ॥ ਤਗ ਸਰਬ ਮਿਤੁ ਮਨ ਮਾਨਾ॥ ੩੧॥ ਸੇਵਾ ਕੇ ਟੁਕਰੈ ਬਹੁ ਜੇਈ॥ ਉਪਕਰ
 ਟੁਕ ਅਨੇਕ ਪੁਕਾਰ ਸਮੇਈ॥ ਯਥਾ ਭੂਤ ਪੁਜਨ ਜਬ ਸਿਧਾ॥ ਏਹੁ ਪੁਸੈ ਨਹੀ ਤਤੁ ਬਰਿਧਾ॥ ੩੨॥ ਜੇ ਪੁਨਛਲ ਏਵੈ ਵਰੁ ਦੇਵਾ ਜਿ
 ਨ ਜਨ ਨਹੀ ਨੀ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਸੇਵਾ॥ ਤਉ ਫਲ ਵਿਰੁਧਾਰੀ ਵਹੁ ਜਾਨਾ॥ ਅਚਲ ਰੂਪ ਨਹੀ ਨਿਸਚੈ ਮਾਨਾ॥ ੩੩॥ ਪੁਜਾ ਮਾਹਿਦਿ

੪੭ ਮੁਕਤਵਿਹਾਰਪਛਾਨਾਂ ੧੬॥ ਕੁਲਪੰਦਿਤਤੋਂ ਕੋਸਰੁਹੋਇ॥ ਜਲਨੀਤਾਤਕਿਤਾਰਥਸੇਇ॥ ਪ੍ਰਥਵੀਚਰਣਸਪਰਸ
 ਪੁਨੀਤਾਭਾਗਵਤੀਨਿਸਰੋਸਰਚੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਅਪਾਰਗਿਜਾਨਅਨੰਦਕੋਸਾਗਰਾ॥ ਆਤਮਗਿਆਨਸੁਖਉਜਾ
 ਗਗਾਤਾਮੇਲੀਨਚਿਤਜਿਹਹਯੋ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦਮੁਕਤਵਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀਐ॥ ੧੮॥ ਸੋਪ੍ਰਸਕਰਗੰਗਾਪ੍ਰਿਯਾਰਾਸਨਾਨਤੇ
 ਆਣਕੀਓਨਿਤਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ ਤੁਰੰਗਗਉਰਤਨਾਦਸੰਪੰਨਸਰੀਅਵਨੀਤਿਹਦਤਸਮਾਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਹੇਸ
 ਰਮੇਸਤੇਆਇਸਰੀਦੇਵਤਾਤਿਹਪੂਜਪੂਜਾਨੀ॥ ਭਵਸਾਗਰਤੇਪ੍ਰਿਤਰੰਗਣਤਾਹਿਉਪਾਰਕੀਏਇਵਦੇਵਦ
 ਖਾਨੀ॥ ੧੯॥ ਇਤ੍ਰਣੀਲਿਕਾਰਪੂਜਮਨਜਾਕੋਮਨਖਿਣੁਏਕਾ॥ ਇਸਥਿਤਬ੍ਰਹਮਵਿਚਾਰਮੈਪਾਵੈਮੁਕਤਵਿਦੇ
 ਕਾ॥ ੨੦॥ ਪ੍ਰਜਲਤਅਗਨਇਧਨਬਹੁਜੈਸੇ॥ ਭੁਸਮਸਾਂਤਿਨਿਸਚੈਕਰਤੈਸੇ॥ ਗਿਆਨਅਗਨਪਚੰਡੁਜੈਆਗਿ॥
 ਸਰਬਕਰਮਭੁਸਮਕਰੈਤਾਹਿ॥ ੨੧॥ ਸੋਯਾਅਹੰਕਾਰਅਰੋਪਤਨਾਹਿਤਿਸੈਮਨਬੁਧਅਲੇਪਸਦਾਇਸ੍ਰਾਣੀ॥ ਕਰਮ
 ਅਨੇਕਸੁਭਾਸੁਭਕ੍ਰਿਤਨਹੀਤਿਹਬੰਧਅਬੰਧਸਦਾਣੀ॥ ਸੰਚਤਆਇਜੇਪੁਰਬਕਰਮਅਨੇਕਜਰੈਜਿਵਤੁਲਤ੍ਰਿਣਾਣੀ॥
 ਉਤਕਰਮਤੁਤ੍ਰਗਲਿਪੈਨਹੀਵਾਰਜਵਾਰਅਲੇਪਨਿਯਾਣੀ॥ ੨੨॥ ਉਪਕਰਣਜਿਤੀਤਗਰੀਜਗਅੰਤਰਗ੍ਰਹਣੁਰ
 ਰੈਸੁਤਅੰਤਦਾਤਨਾ॥ ਸੁਭਕਰਮਅਨੇਕਕੀਏਤਗਰੋਸੇਣੀਤਾਹਿਲਿਪੈਤਗਸੇਵਸਦਾਤਨਾ॥ ਜਿਤੇਅਪ੍ਰਭੁਪਕੀ
 ਦਿਏਤਗਕਰਮਤਾਸਲਿਪੈਜੋਈਦੈਖਕਦਾਤਨਾ॥ ਜਾਵਿਧਤਗਸੁਕਰਮਵਿਗ੍ਰਹਅਲੇਪਅਰਥਪਕੇਗੁਗਯਦਾਤਨਾ॥ ੨੩॥

ਨਸ੍ਰੁਤਈ ਕਰਗਜਾਨ ਸਮੇਈ॥ ਆਵਰਬੂਤ ਪੁਰਾਨੰਦ ਜਾਤੇ॥ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾਤੇ॥ ੬੭॥ ਹੋਵੇ ਦੁਆਤਮ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਖੰਡੁ ਅਚਲਤੁ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੀ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰੀਨੰ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਯੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਚੀਨੰ॥ ੬੮॥ ਅਬ
 ਹੋਤੁ ਸੁਕੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਯੋ ਤਿਜਾਗਯੋ ਨਹੀ ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਹਯੋ॥ ਤੁਝ ਬਿਨ ਨਿਹਸਰੁ ਪੁਰੋ ਜਾਤੇ॥ ਮੁਝ ਬਿਨ ਤੁਕਹਾਇ ਸਥਿਤਤੁ
 ਤੇ॥ ੬੯॥ ਬੰਡੇ ਰਾਗ ਅਬਤੁ ਮੰਕੇ ਪਾਯੋ॥ ਨਿਸਚੈ ਕਰਤੁ ਮਾਹਿਸਮਾਯੋ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਤੁਹ ਦੇਵ ਸਦਾ ਮਮ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਅ
 ਦੇਤੁ ਸਦਾ ਸਮ॥ ੭੦॥ ਏਹਾ ਰਿਮਾਨ ਨਿਗੜ ਕਰ ਜਾਤੇ॥ ਬਾਧੇ ਅਥੇ ਧਤ ਸਕਰ ਕਰਤਾਤੇ॥ ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਵਤ ਵਜੰ
 ਨਾ॥ ਨਸੇ ਬੰਧਨ ਸਹਤ ਅਗਜਾਨ॥ ੭੧॥ ਅਬ ਵਿਸਧਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜਾਤੇ॥ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਪੁਰਹੁੰਤਾਤੇ॥ ਮੁਗਯਾ ਹੋਤੁ
 ਹਮਾਰੁ ਕੋਟ ਜੋ॥ ਸਮ ਅਧਾਰ ਇਸਥਿਤ ਨਿਸਚੈ ਹੋਸੇ॥ ੭੨॥ ਪੂਰਬ ਹੋ ਮਹਾਦਾ ਕਵਿ ਚਾਰਾ॥ ਕੀਏ ਅਨੰਤ ਵੇਸ ਨਿ
 ਰਧਾਰਾ॥ ਅਧਨਾ ਸੁਦੁ ਮਾਤ੍ਰ ਜੇ ਜਾਨਾ॥ ਪੁਰਨੰਦ ਰੂਪ ਟਿਗਿ ਜਾਨਾ॥ ੭੩॥ ਯਾਦਿ ਧਨਿਜ ਆਤਮ ਕੋ ਰਗਜਾਨਾ॥ ਨਿਚ
 ਲ ਕੁਯੋ ਜਾਸ ਮੰਜਾਨਾ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਵਪੁ ਨਿਚੋ ਜਾਤੇ॥ ਕਰਤੁ ਸੇਖ ਨਹੀ ਤਿਸੈ ਸੁਤਾਤੇ॥ ੭੪॥ ਸੈਯਾ॥ ਦਰਸਨ ਜਾਸ ਕੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪਾਰ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਹਾ ਅਧਨਾ ਸੀ॥ ਸ ਪੁਰਸਨ ਤੇ ਲਖ ਮੀਜੇਈ ਗਿਜਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਸੀ॥
 ਜਾਸ ਸੰਬਾਦ ਤੇ ਸੇਖ ਨਿਹਸੀ ਸਤ ਹੋਤੁ ਸਰੂਪ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਤਗਮ ਹਮ ਹਮਾਰੁ ਹੋਵੇ ਦਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਦਾ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ ੭੫॥ ਚਿ॥ ਅਨਰੁ ਵਰਸਤਾ ਮਲਵਤ ਜਾਨਾ॥ ਕੁਯੋ ਜਾਸ ਕੇ ਆਤਮ ਗਿਜਾਨਾ॥ ਲੋਕ ਅੰਗ ਹੋਤੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਜੀਵਾ

੪੬ ਸੀਆਨਿਜਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਤਿਹਰਿ ਨਕੰ ਯੋਅੰਨੋਈ ਜੇਈਹੂੰਸੇਈਅਨੰਦਜਾਨਕਹੈਸੁਤੰਯਾਵਿਸਾਖਾਨੰਦਜਾ
 ਸੇਈਆ। ਸੁਤੰਯਾਵਿਸਾਖਾਨੰਦਸੇਈ। ੬੦। ਅਨੰਦਸਰੂਪਸਾਖਾਤਮਤਤ੍ਵਮਹਾਅਦੈਆਖੰਡਨਿਰੰਜਨਾਵੇਦਪ੍ਰਮਾ
 ਣਪ੍ਰਸਿਧਪ੍ਰਾਪਤਿਹਉਅਬਾਅਤਮਅਨੰਦਰੰਜਨਾਜੇਈਅਦੈਤਸਰੂਪਹੋਪੂਰਬਦੈਤਵਿਖੇਨਿਸਚਾਕੋਓਅੰਜਨਾ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਅਨੰਦਸਰੂਪਸੇਈਅਦੈਤਸਰੀਰਵਿਦੇਹਅਸੰਜਨਾ। ੬੧। ਚੈ। ਨਾਸਤ੍ਰਿਬ੍ਰਹਮਅਨੰਦਮਤਜੇਈ। ਪੂਰਬ
 ਅਖੰਡਾਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਸਮੇਈ। ਕਹਾਗਈਨਹੀਜਾਨਤਹੋਅਬਾਅਨੰਦਦਾਰਪਹੋਨਿਸਚੈਜਾਬਾ। ੬੨। ਪੂਰਵਅਨੰਦਅ
 ਦੈਤਜੇਈ। ਵਾਸਤ੍ਰਤਤ੍ਵਆਤਮਸੇਈ। ਤਾਮੇਜਗਸਮੇਰਤੇਆਦਾਅਬੋਧਰਚਯੋਜਾਮੈਬਹੁਵਾਦਾ। ੬੩। ਸੋਅ
 ਬੋਧਅਬਭਾਰਾਜੇਜਾਤੇ। ਬੋਧਰੂਪਅਨੰਦਹਮਤਾਤੇ। ਅਨੰਦਸਰਬਰੂਪਹੋਇਗਜੋ। ਆਖੰਡਾਤਮਾਹੋਇਬਿ
 ਗਜੋ। ੬੪। ਸੈਯਾ। ਸੀਸਾਰਕੋਰੋਗਰਸੰਜੇਈਪੂਰਬਦੁਖਸੰਬੁਧਸਾਖਾਤਮਜਾਨੋ। ਆਤਮਬੋਧਉਦੈਜਗਭਾਨੁ
 ਯੋਪਰਕਾਸਨਸੰਜੇਅਗਜਾਨੋ। ਅਨੰਦਸਾਗਰਰੂਪਬਿਗਜਤਰੁਗਜੇਕਹਾਮਹਾਦੁਖਦਰਾਨੋ। ਨਾਹਨਜਾਨਤਭੁਤਭੁ
 ਵਿਖਤਭੇਦਨਸੰਜੇਇਕਬ੍ਰਹਮਠਹਰਾਨੋ। ੬੫। ਜੇਈਹੋਪੂਰਬਅਲਪਵਿਖੇਰਸਦੇਪ੍ਰਤਿਸੈਬਹੁਗਾਗੀਓਜਗਾ
 ਭੋਗਤਭੋਗਮਹਾਂਤਿਸਨਾਯਤਗਾਮਹਾਂਦੁਖਦਾਈਮਹਾਠਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸਜਬੈਨਿਜਤਤ੍ਵਗਜਾਨਤਬੈਵਹੁਗਾਗਾਅਨੇ
 ਕਰਜੇਭਗਾ। ਅਨੰਦਕੰਦਅਭੇਦਕੁੰਜੇਮਨੁਸੁਖਸੁਖੰਦੁਲਯੋਨਿਸਚੈਤਗਾ। ੬੬। ਚੈ। ਜਗਤਭੇਦਵਾਸੀਬੁੱਧਜੇਈ।

ਰਾਮ
 ੪੬



ਸ੍ਰੀ

ਜੀਵਮੁਕਤਸ੍ਰਤੀਸਿਮ੍ਰਿਤੀਸਿਧਉਦਤੋਰਹਤਯਥਾਤਥਜਾਨੀ॥ਮੁਖਪ੍ਰਬਿਤਸ੍ਰਤੀਸਵਦ੍ਰਾਦਿਪ੍ਰਸਿਧਪ੍ਰਮਾਣੁਤ
 ਦੁਗਥਖਾਨੀ॥੫੩॥ਯਦੁਪਗਜਾਨੀਤਤਖਿਦਮੁਕਤਾ॥ਵੇਦਯਕਤਕਰਨਿਸਚੈਓਕਤਾ॥ਪਰਮਾਰਥਕਤਗਬ੍ਰਹਮਸ
 ਵੇ ਤੁੰਦਾ॥ਸੁਧਿਚਿਦਾਨੰਦਸਦਾਅਭੇਦਾ॥੫੪॥ਤਥਪਦੇਹਇਸਥਿਤਤਗਜਾਨਾ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੁਸਿਧਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ਅ
 ਖੰਡਚਿਦਾਨੰਦਰੂਪਜੋਗਿਜਾਨੀ॥ਅਚਾਰਜਉਪਦੇਸ਼ਮਾਨੀ॥੫੫॥ਮੁਖਸਰਣੁਜੋਤਾਹਿਸਿਧਾਰੈ॥ਤਤਖਿਦ੍ਰਿ
 ਹਉਪਦੇਸਵਿਚਾਰੈ॥ਸਰਬਕਲਪਨਾਰਹਤਤਗਸਨਾ॥ਮੁਖਉਪਦੇਸਕਰੈਨਿਸਚੈਪੁਨਾ॥੫੬॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਤਸਮਾਤਅ
 ਚਾਰਜਵੇਦਪ੍ਰਸਾਦਕੁਜੋਉਪਦੇਸਪ੍ਰਮਾਣੁਪ੍ਰਮਾਰਥਾ॥ਤਤ੍ਵਮਸੀਮਹਾਵਾਕਤੇਆਦਿਕੀਓਸ੍ਰਵਣੀਖਟਲਿਗਸ੍ਰੁਗਾਹ
 ਥਾ॥ਅਨੇਕਮਹਾਯੁਕਤੀਕਰਮਨਨਕੀਓਨਿਸਚਲਇਕਬ੍ਰਹਮਪਦਾਰਥਾ॥ਸਜਾਤਿਪ੍ਰਵਾਹਮਹਾਅਤਮੈਨਿੱਧਜਾਸ
 ਨਤੇਸਿਧਗਜਾਨਯਥਾਰਥਾ॥੫੭॥ਸਛਾਤਕੁਜੋਜਬਆਤਮਬ੍ਰਹਮਅਭੇਦਯਥਾਰਥਵੇਦਪ੍ਰਮਾਣੀ॥ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਤੇ
 ਰਹਤਉਦ੍ਰਿਸਮਹਾਮੇਖਨਜੋਅਗਜਾਨਸਕਾਰਯਗਿਜਾਨੀ॥ਸੁਖਬੁਧਸਦਾਮੁਕਤਾਅਦ੍ਰੈਤਅਖੰਡਸੁਭਾਵਸੁਆ
 ਤਮਮਾਨੀ॥ਅਨੇਨਪ੍ਰਕਾਰਕ੍ਰਿਤਾਰਥਤਗਕਰੈਕਿਰਤਾਰਥਆਨਅਗਜਾਨੀ॥੫੮॥ਹੋਹ॥ਤਗਸੁਅਨੁਵਕ੍ਰਹਤਹੋ
 ਗਿਜਾਨੀਤ੍ਰਿਪਤਬਿਸਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਆਨੰਦਘਨੰਮਚਲਅਕਾਲਾ॥੫੯॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਯਾਹੀਤੇਇਸ੍ਰਕੁਹੋਹਮੁਜਾਨਕਿ
 ਦਾਨਿਦਵਾਰਥਆਤਮਜੋਣੀਮਸਾਖਜਾਤਕੀਓਨਿਸਚੈਹਮਜਾਨੰਗੀਕਛੁਅੰਤਰਤਾਸਸਮੇਈ॥ਅਨੰਦਮਹਾ

ਪੰਞ

੪੪

ਨਿਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ੪੫ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕਰਹੈ ਸੁਤਿ ਸਿਮਿਤ ਆਇ ਪੁਰਾਣੁ ਸਦਾਤਨ ॥ ਵੇਦ ਪੁਸ਼
 ਟੁਤੇ ਸਿਧ ਪ੍ਰਥਿਤ ਸਤਗੁਰ ਸਰੀਰ ਨਾ ਸਕਦਾਤਨ ॥ ਮਮਖ ਪ੍ਰਥਿਤ ਪੁਸ਼ਾਣੁ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਰਹੈ ਉਪਦੇਸਤ ਤੁਗ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਵੇਦਾਂ
 ਤਨ ਗੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਜੋਈ ਸੋਈ ਸਿਧ ਯਥਾਤਥ ਵੇਦ ਸਨਾਤਨ ॥ ੪੬ ॥ ਵਾਈ ॥ ਚੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪੁਤ ਪਾਣੁ ਨ ਜੋਈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਯੋਜਨ ਰਹਤ ਜਾਨੁ ਪੁਨ ਸੋਈ ॥ ਕੈਸੇ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਹ ਪੁਤ ਪਾਣੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਦੁਰਥ ਸੰਥਾਣੁ ॥ ੪੭ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਚੈ ॥
 ਮਮਖ ਪ੍ਰਥਿਤ ਸੁਹੇਤ ਪੁਨ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਹ ਪੁਤ ਪਾਣੁ ॥ ਸਫਲ ਤੁਹਿ ਨਿਸਚੈ ਵਿਖੇ ਬਿਥਾਨ ਹਿ ਸੰਥਾਣੁ ॥ ੪੮ ॥ ਵਾਈ ॥ ਚੈ ॥ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤ ਪੁਤ ਪਾਣੁ ਨ ਜੋਈ ॥ ਅਰਥ ਦਾਦ ਜਾਨੇ ਪੁਨ ਜੋਈ ॥ ਸਦਾ ਇਕ ਵਿਧ ਅਰਥ ਦਾਦ ਜੋ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਾਸਤ੍ਰਿ
 ਚਰੇ ਸੋ ॥ ੪੯ ॥ ਲਿਕ ਕਵੈ ਦੁਕ ਪੁਸ਼ਾਣੁ ਵਿਰਥਾ ॥ ਗਜਾਨੀ ਦੇਹ ਇਸਥਿ ਤਜੇਈ ਸੋਧਾ ॥ ਸੁਕਤ ਸਾਖੁ ਜਾਤੁ ਰਾਹ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥
 ਨ ਸੁਹੇਤ ਰਜਤ ਕੁਮਮਾਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਐਸੇ ਲੇਕ ਕਮਾਨ ਸੁਜਾਤੇ ॥ ਵੇਦ ਪੁਸ਼ਾਣੁ ਕਹੈ ਅਥਤਾਤੇ ॥ ਰਿਦੇ ਗੰਥ ਨਾ ਸੀਜ ਥਜਾ
 ਨਾ ॥ ਤਤ ਥਿਨੁ ਮੁਕਤ ਹੋਤੁ ਬਮਾਨਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਓੜਾ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਤਗ ਸਰੀਰ ਕੀ ਇਸਥਿ ਤਜੇਈ ਸੋਧ ਪੁਸ਼ਾਣੁ
 ਥਾਯ ਕਤੀ ਕਰਾ ॥ ਤਾਵੁ ਏਵ ਵਿਲੰਬ ਪਛਾਨ ਨ ਯਾਵਤ ਦੇਹ ਗਿਯੋ ਕਰਮਾਜਗਾ ॥ ਧਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕੋ ਜਯੋ ਦਾਣੁ ਕੋ ਬੇਗਖ
 ਏ ਬਿਨਨਾ ॥ ਹਿਰਿ ਰੈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾ ॥ ਯਦਿ ਧਨੁ ਕਤ ਸੁਤਿ ਕਰਮਿ ਧਨੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਨ ਰੇਦ ਕਦਾਧਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਬ੍ਰਜਾ ਸੰਮਹਾਸ
 ਕਵੈ ਵਸਿ ਸੁਪਗਾਸਰ ॥ ਦੇਵ ਲੋਨਾ ਰੂਪਿ ਜਾਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰ ਵਿਭਾਕ ਰਿਇੰਦ੍ਰ ਤਥਾ ਭ੍ਰਿਗੁ ਵਰੁਣ ਤੇ ਆਇਯਿਨੀ ॥ ੪੪

ਰਾਮ ੪੪

੩੬॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਯਾਦਿਧਸੁਭਾਵੁ ਵਿਦਿਯਾ ਕੋ ਜੋ ਈ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਉਤਰਹਿ ਉਹੋ ਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਇਸਥਿਤ ਤਨ
 ਵਿਰੋਧਾ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਮ ਸੇਖਰ ਸੇਖਰ॥ ੩੭॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਅਗਯਾਨ ਦੇ ਉਸਕਤੀ ਕਰਜਾਨ ਪ੍ਰਸਿਧਾ ਆਵਰੁ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਜੇ ਉਪਰ
 ਆਵਰੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੋ ਈ॥ ਅਗਯਾਨ ਸੇਈ ਨਾ ਜੋ ਸੁਗਯਾਨ ਉਦੈ ਕਰਾ॥ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਗਯਾਨ ਜੋ ਈ॥ ਸੇਈ ਇਸਥਿਤ ਕਰਮ
 ਲਾਨ ਬੁਰੈ ਪਗ॥ ਯਾਦਿਧਗਿਜਾਨੀ ਨਹੀ ਤਨ ਤਿਜਾਗਤ ਨਾਹਿ ਨਸੀ ਸੰਪਦਾ ਇਹ ਮੈ ਦੁਗ॥ ੩੮॥ ਵਾਦੀ॥ ਐ॥ ਅਗਯਾਨ ਯੁਗਮ
 ਨਹੀ ਹੋਤ ਪਛਾਨਾ॥ ਅਤਿ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਨਿਸਚੈ ਮਾਨਾ॥ ਯੁਗਪਦ ਇਸਥਿਤ ਨਾਸ ਨਹੋਇ॥ ਅਸੰਬੁਧੁ ਪਸਦਾ ਪੁਨ ਸੇਈ॥ ੩੯॥
 ੪੦॥ ਸਕਤ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਮਾਤ੍ਰ ਨਹੀ ਕਹੋ॥ ਸਾਕਤ ਸਕਤ ਅਭੇਦ ਯੁਗਲ ਕਹੋ॥ ਪੁਨ ਭੇਦ ਹੋਇ ਯੁਗ ਜਾਨਾ॥ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਨ ਕਹਾ ਅਗਯਾ
 ਨ॥ ੪੧॥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਅਗਯਾਨ ਨਿਬ੍ਰਿਤ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਨਿਸਚੈ ਧਰਚਿਤ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਰਹਤ ਯਹ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
 ਨਸੁਨ ਸੁ ਅਗਯਾਨ॥ ੪੨॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਅਗਯਾਨ ਨਦਰਤ ਕਰਜਾਨ ਸੁਜਾਤੋ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਵਿਰੋਧ ਨਤਾਤੋ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਰੂਪ
 ਪ੍ਰਤੀਧਨਾ ਸਜਾ॥ ਅਪ੍ਰਤੀਧਿ ਗਿਜਾਨ ਨਸੇ ਅਗਯਾਨ ਤੁਥਾ॥ ੪੩॥ ਵਾਦੀ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਦੇ ਹਰਾਸ ਨਿਸਚੈ ਸੁਨਾ॥ ਕ
 ਦਾ ਗਿਜਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਤਦਾ ਪੁਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਮ ਬਤਥੀ॥ ਨਹੀ ਨਾਸ ਜੋ ਅਗਯਾਨ ਜਗ ਬਥੀ॥ ੪੪॥ ਪ੍ਰਸਚਾਤ ਦੇਹ
 ਪਾਤੁ ਅਨੰਤੁ ਗਿ॥ ਕੋਸੇ ਗਿਜਾਨ ਹੋਤ ਤਿਹ ਅੰਤਗ॥ ਤਾ ਤੋ ਗਿਜਾਨ ਉਦੈ ਜਬ ਕੁਜੇ॥ ਤਤ ਖਿਣੁ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਪਦੁ ਲਹੇ॥ ੪
 ੫॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਸੰਬੁਧੁ ਜਾਤੋ॥ ਮੁਖ ਸਰਣੁ ਨਹੀ ਕੋਤਗ॥ ਤਾ ਤੋ॥ ਵਿਦਾਤ ਸੰਪਦਾ ਇਨ ਸੁਤ ਬਹੋਇ॥ ਗਯਾਨਾ ਪ੍ਰਿਥੁ

ਸ੍ਰੁਕੁਜੇਤਨਤਗਸਿਛਿਨਰਈਸੰਪ੍ਰਦਾਇਸਮੇਈ॥੨੭॥ ਚੈਗਿਜਾਨਕਲਤਨਤਿਜਾਗਤਗਿਜਾਨੀ॥ਅਵਿਦ੍ਯਾ
 ਕਾਰਯਸਹਤਬਿਲਾਨੀ॥ਸੰਪ੍ਰਦਯੋਤਮਗੰਥੁਨਾਸਾ॥ਰਹੰਸੇਨਗਿਜਾਨੀਸੁਉਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੨੮॥ਸੇਤੀਖੁਮਨਿਸ੍ਰ
 ਜੋਆਰਯਾਵੇਦਕਯੋਤੋਕੋਆਚਾਰਯਾਸੋਤਤੁਖਿਣਤਨਤਿਜਾਗਤਜਾਤੋ॥ਮੁਖੁਸਰੰਫੁਕਹੁਕਵਨਸੁਤਾਤੋ॥
 ੨੯॥ਯਾਵਿਖਸੰਪ੍ਰਦਾਇਵੇਦਾਂਤ॥ਛਿਨਹੋਤਨਿਸਚੈਸਿਧਾਂਤਾ॥ਕੋਸੇਥਹੁਗਿਜਾਨਉਪਦੇਸਾ॥ਸੁਤੋਕਕਵਨਕਰੇਨਿ
 ਰਦੇਸਾ॥੩੦॥ਸਿਧਾਂਤੀ॥ਨਨਤਤ੍ਵਗਿਜਾਨਪੁਨਉਤ੍ਰਕਾਲਾ॥ਦੇਹਪਾਤਨਹੀਹੋਤਅਕਾਲਾ॥ਦੇਹਇਸਿਤਹੋਤ
 ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਸੁਨਾ॥ਤਾਸਕਰਮਕਰਦੇਹਿਇਸਿਤਪੁਨਾ॥੩੧॥ਤਤ੍ਵਗਿਜਾਨਕਰਤਾਨਹਿਨਾਸਾ॥ਵਿਰੋਧੀਤਤ੍ਵਗਿਜਾ
 ਨਹੀਤਾਸਾ॥ਤਤ੍ਵਗਿਜਾਨਉਪਕਾਰੀਜਾਨਾ॥ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਨਿਸਚੈਕਰਮਾਨਾ॥੩੨॥ਵਾਦੀਸੰਕਾਚੈ॥ਸਿਧਾਂਤੀਇ
 ਉਕਹੋਨਜਾਨਾ॥ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਕਾਰਯਅਗਯਾਨਾ॥ਅਗਯਾਨਨਾਸਤੇਕਰਮਲਾਸੁਸੁਨਾ॥ਕਾਰਣਨਾਸਕਾਰਜਨਸੇਖ
 ਪੁਨਾ॥੩੩॥ਤੰਤਅਭਾਵਪਟਸੇਖਨਜਾਤੋ॥ਮ੍ਰਿਦਅਭਾਵਪਟਸੇਖਨਤਾਤੋ॥ਕਾਰਣਨਾਸਨਕਾਰਜਸੇਖਾ॥ਕਯੋ
 ਵੇਦਨਿਸਚੈਮਤਧੇਖਾ॥੩੪॥ਸਿਧਾਂਤੀਸੰਕਾ॥ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਫਲਕੋਗਹੋਤਪੁਨਾ॥ਬਿੰਬਤਕਾਲਅਵਿਦ੍ਯਾਸਿ
 ਤੁਸੁਨਾ॥ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਲਾਸਤੇਜਾਨਾ॥ਅਵਿਦ੍ਯਾਸਕਲਨਾਸਪ੍ਰਹਿਚਾਨਾ॥੩੫॥ਵਾਦੀ॥ਵਿਦਿਯਾਸੁਭੰ
 ਵਯਹਨਿਸਚੈਜਾਤੋ॥ਵਿਦਿਯਾਸਮੂਲਨਾਸਕਤੁਤਾਤੋ॥ਯਾਸੁਭਾਕੋਹਾਨਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਹੋਤਵਿਦਾਤ੍ਰੀਮਤਭੋਹਿਭੇਗਾ॥੪੪॥

ਅ

ਹਿਅਰਖਤਿਵਾਦੇਸੇਹਯੋਅੰਨਸਾਸਤ੍ਰਥੰਡਨਤਿਹਲਯੋਗੀਥਥਹਲਤਾਤੈਰਜਾਤੈ। ਨਿਰਏਗੀਥਮਾਹਿਨਹੀ
 ਤਾਤੈ॥੨੭॥ਅਨਤਮਵਿਚਾਰਜੇਈਪਹਿਚਾਨਾਗੀਥਮਾਹਿਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀਮਾਨਾਤਾਤੇਪ੍ਰਸੰਗਕਅਥਕੋਰੋ॥ਬ०
 ਧਰੁਪਨਿਸਚਾਸੇਈਗੋਰੋ॥੨੮॥ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਗਿਜਾਨਉਤਪਹਿਚਾਨਾਅਧਜਸਤਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਪਛਾਨਾ॥ਵਿ
 ਧਨਿਸਚਾਥਪਸਰੁਪਸੁਨਾ॥ਸਿਧਕੁਯੋਨਿਸਚਾਪੁਨਾ॥੨੯॥ਸੈਯਾ॥ਤਤ੍ਰਮਸੀਮਹਾਵਾਕਤੋਆਦਿਕੀਏਸਵਣੀ
 ਖਟਲਿਗਸਹਾਈ॥ਮਨਨਾਇਸਪੰਨਮਹਾਯੁਕਤੀਯਤਸੰਮਕਬੋਧਪ੍ਰਕਾਰਨਿਜਾਈ॥ਤਾਸਉਦੇਸਮਕਾਲਮਹਤ
 ਮਰੁਪਅਵਿਜਾਤੇਆਦਿਜੇਥਾਈ॥ਨਹੀਥਾਗਹੀਹੋਨਹੀਹੋਇਕਦਾਤ੍ਰੇਕਾਲਅਭਾਵਉਦੇਸਿਸਚਾਈ॥੩੦॥ਉਪ
 ਮਰਦਸੁਭਾਵਪਛਾਨਾਅਵਿਦਯਾਮਹਤਮਰੁਪਜੇਈਜਗਕਾਰਣ॥ਉਪਮਰਦਕਰੁਪਸੁਵਿਦਯਾਪੰਚੰਡਪ੍ਰਕਾਰ
 ਜਿਯੋਤਮਰੁਪਵਿਦਾਰਣਾਜਹਾਤਮਘਾਤੀਪ੍ਰਕਾਸਉਦੇਸਤਹਾਤੀਨਹੀਕਾਲਅਭਾਵਅੰਧਾਰਣਾਉਦੇਸਜਬ
 ਰਿਜਾਨਨਸੰਜੋਤਮਰੁਪਅਗਜਾਨਸਹਤਸਭਕਾਰਯਕਾਰਣ॥੩੧॥ਪੂਰਬਪ੍ਰਥੀਸੰਕਾਢਿ॥ਨਨੁਗਿਜਾਨਉਦੇਤਮ
 ਕਹੋਸੁਨਾਇ॥ਅਵਿਦਿਯਾਕਕਸਹਤਨਸਾਇ॥ਸਤਕਹੋਤਮਰਹਿਤਵਿਵਾਦਾਪ੍ਰਸਨਕੋਰੋਨਿਰਏਪ੍ਰਤਪਾਦਾ॥੩੨॥
 ਸੈਯਾ॥ਗਿਜਾਨਉਦੇਤੇਗਿਜਾਨੀਕੀਓਸਕੁਨਸ੍ਰਮਗਜਾਨਸਕਾਰਯਜੇਈ॥ਤਤਹੀਖਿਣੁਮੁਕਤਵਿਦੇਹਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਦੇਹਗਿਰਯੋਤਤਕਾਲਕਸੇਈ॥ਗਿਜਾਨੀਜੇਈਵਿਗਜਾਨਪੰਨਤਿਸੈਗਰਸਰਣੁਮੁਖਕਯੋਈ॥ਤਤਹੀਖਿਣੁਨ

ਸਭਾ ਬਾਸਰੂਪ ਨਿਸੰਦੇਹ ਨੇਤਰ ਬਾ॥੧੧॥ ਵਾਦੀ॥ ਬਾਸਰੂਪ ਨਿਸੰਦੇਹ ਜੋ ਆਤਮ ਰੂਪ ਭਿੰਨ ਵਾਕ ਹੀ ਯੋ ਜੇ ਪੁਨ॥
 ਆਤਮ ਰੂਪ ਕਹੈ ਅਥਾ ਸੰਸਾਰ ਅਦਰਸ ਨ ਸਦਾ ਲਹੈ ਤਬਾ॥੧੨॥ ਜੇਵੁ ਆਤਮ ਭਿੰਨ ਪਛਾਨੈ ਬਾਸਰੂਪ ਅੰਬਾ ਧਜਵਾ
 ਮਾਨੈ ਜੇ ਪੁਨ ਬਾਸਰੂਪ ਅਬ ਕਹੈ॥ ਬਾਸਰੂਪ ਕਵਨ ਤਾ ਸਕੈ ਲਹੈ॥੧੩॥ ਅਪਨੇ ਬਾਧਾ ਆਪ ਪਛਾਨਾ ਰਿਖੈ ਆਨ ਬਾਧਾ
 ਤਿਹ ਮਾਨਾ॥ ਅਪਨਾ ਬਾਧਾ ਆਪ ਜੋ ਕਹੈ॥ ਆਤਮ ਆਸੈ ਦੇਖ ਤਬ ਲਹੈ॥੧੪॥ ਜੇ ਪੁਨ ਆਨ ਬਾਧਾ ਤਿਹ ਮਾਨੈ ਅਨੇ
 ਅਨਜਾ ਸੇ ਅਵਿਤ ਬਜਾਨੈ॥ ਅਬਾਸਰੂਪ ਬਾਧਾ ਜਬ ਕਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਪਤ ਕੈ ਸੇ ਨਹੀ ਲਹੈ॥੧੫॥ ਸਿਧਾ ਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਿੰਨ
 ਜੇ ਤੇ ਰਿਛ ਅਹਿ॥ ਬਾਸਯੋਗ ਨਿਸੰਦੇਹ ਰਤਾ ਹਿ॥ ਦੁਵਿਦ ਰੂਪ ਬਾਧਾ ਸੇ ਜਾਨੈ॥ ਅਯਸਤ ਏਕ ਬਾਧਾ ਪਰਮਾਨੈ॥੧
 ੬॥ ਅਯਸਤ ਰੂਪ ਕਰ ਅੰਤਰ ਰੂਤਾ॥ ਬਾਸਰੂਪ ਕਰ ਨਿਸੰਦੇਹ ਸੂਤਾ॥ ਵਿਖੈ ਰੂਪ ਅਯਸਤ ਪਛਾਨਾ॥ ਵਿਖਈ ਬਾਸਰੂਪ
 ਕਰਮਾਨ॥੧੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਿੰਨ ਜੇਤਾ ਅਕਾਗਾ ਅਨਿਰਵਚਨੀ ਮਿਥਯਾ ਅਸਾਰਾ॥ ਅਨਰਵਚਨੀ ਯਮਰਥ ਅਬ ਕਹੈ॥
 ਯਥਾ ਰੂਤ ਨਿੰਦੈ ਕਰ ਲਹੈ॥੧੮॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਸਤ ਸਰੂਪ ਨਹੀ ਜਗ ਜਾਨ ਸੁਨੇ ਤਹੀ ਨੇਤ ਸਵੇਦ ਉਚਾਰਤਾ॥ ਅਸਤ
 ਸਰੂਪ ਤਿਵੇ ਜਗ ਨਾਹਿ ਤਿਸੇ ਅਪ੍ਰੇਖ ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਿਚਾਰਤਾ॥ ਅਸਤ ਉਭੈ ਭਿੰਨ ਜਾਨ ਪ੍ਰਤਖ ਤਿਵੇ ਸਤ ਮਾਨ ਸੰਕੁਰ
 ਤਾ॥ ਅਨਰਵਚਨੀ॥ ਜਗ ਰੂਪ ਪਛਾਨ ਕਹੈ ਯਕਤੀ ਕਰ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਤਾ॥੧੯॥ ਚੌ॥ ਅਨਰਵਚਨੀ ਅੰਰ ਪਤ
 ਜਾਨ॥ ਜਗਤ ਕਹੈ ਵੇਦਾਤ ਪ੍ਰਮਾਣ॥ ਨੈਯਾਇ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੈ ਰੂਪ ਵਾਦੀ॥ ਅੰਰ ਪਤ ਰੂਪ ਜਾਨ ਤਨ ਪ੍ਰਮਾਣੀ॥੨੦॥ ਤ੦੪੩

ਅਪਦਾਇਦਫਿਨਹਿਤਾ

ਕਾਮ

3

ਗਟਕਰਨਿਰਵੈਸੇਈਸਾਧਾ॥੩॥ਸਿਧਾਤੀ॥੪॥ਅਪਿਸ੍ਰਾਨਸਾਖਜਾਤਹੋਤਜਬਜਾਨਾਤਦਨੰਤਰਨਿਸਚਾਯਹਿਮਾ
 ਨਾਅਧਜਸੈਮਾਨਤੈਕਾਲਨਾਗਾਥਾਧਅਰਥਬੁਧਜਨਕਹੈਤਾਹਿ॥੫॥ਸੈਯਾਅਪਿਸ੍ਰਾਨਸੁਕੇਵਲਮੈਜੇਈਕਲਖਤੁ
 ਤਾਸੰਨਿਵਿਰਤਗਿਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਤਾਸਅਨੰਤਰਜਾਨਿਸਚਾਜੁਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਅੰਰਪਤਿਭਾਸੈ॥ਯਥਾਰਜਗਿਜਾਨਬੁਧੀ
 ਗਅਭਾਵਤ੍ਰਿਕਾਲਅੰਰਪਤੁਰੁਪਸੁਤਾਸੈ॥ਅਪਿਸ੍ਰਾਨਤਥਾਨਿਜਬਹਮਗਜਾਨਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਪ੍ਰਚਥਿਲਾਸੈ॥੬॥੪੦॥
 ਬ੍ਰਹਮਸਾਖਜਾਤਕਾਰਜਬਹੋਇ॥ਤਬਯਹਿਨਿਸਚਾਮ੍ਰਗਟਸਮੇਇ॥ਅਗਜਾਨਤਥਾਤਿਹਕਾਰਜਸੇਈ॥ਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਗ੍ਰਸ
 ਨਤਿਹੋਈ॥੫॥੪੧॥ਯਾਦਿਸਨਿਸਚਾਥਾਧਨਾਮਸੁਨਾਅਨੁਰੁਦਯਥਾਭੂਤਭਾਸੈਪੁਨਾਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਨਿਸਚਾ
 ਜੀਜਾਤੈ॥ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਵਿਦਲਖਦੁਯਹਤਾਤੈ॥੬॥ਅਗਜਾਨਆਦਜੇਤੈਅਧਜਾਸਾਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਨਿਸਚੈਕਰਤਾਸ
 ਅਨਿਰਵਚਨੀਲਖਦੁਯਹਜੇਇ॥ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਵਿਦਮਾਨਤਸੇਇ॥੭॥ਵਾਦੀ॥੪੨॥ਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਨਿਸਚੈਹੋਜੇਈ
 ॥ਅਨਰਵਚਨੀਲਖਦੁਨਹੀਸੇਈ॥ਅਤੀਤੁਦਰਤਮਾਨਸਤਜਾਨਾਉਤ੍ਰਕਾਲਨਿਖੇਪਪਛਾਨਾ॥੮॥ਯਕਿਅਨਰਵਚਨੀ
 ਕਹੇਧਾਗਾਕਦਾਚਿਤਕਾਨਿਖੇਪਵਿਚਾਗਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਕੈਸੇਤੁਮਕਹੋ॥ਅਤੀਤੁਦਰਤਮਾਨਸਤਲਹੋ॥੯॥ਸਿਧਾਤੀ॥
 ॥ਅਨਰਵਚਨੀਕੋਗਿਜਾਨਜੇਹਯੈ॥ਤੁਝਮੈਨਿਸਚੈਨਾਹਿਸੁਲਹੀਯੈ॥ਕਦਾਚਿਤਕਮਾਤ੍ਰਤੇਜਾਨਾਅਨਰਵਚਨੀਨਹਿ
 ਤਪਛਾਨਾ॥੧੦॥ਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਨਿਸਚੈਜੇਜਾਤੈ॥ਅਨਰਵਚਨੀਯਨਾਮਕਹਿਜੇਤਾਤੈ॥ਤ੍ਰਿਕਾਲਅਭਾਵਅਗਜਾਨਆਦ

ਸੀਸੇਰਹਤਵੇਦਥਵੇਦਮਭਿਕਿਤਨਆਨਨਿਗ੍ਰਿਤਜਾਨਾਕੇਵਲਰਿਜਾਨਤੇਮੁਕਤਪਛਾਨ॥੧੧੩॥ਇਕਪ੍ਰਮਾਤਮਵਿਗ੍ਯਾਨ
ਨਾਮੁਕਤਹੇਤੁਨਿਸਚੈਕਰਮਾਨਾਆਨਪ੍ਰਥਮੁਕਤਨਹੀਕੋਇ॥ਸ੍ਰੁਤਕਹਿਗਿਜਾਨਕਾਰਣੁਕਰਸੇਇ॥੧੧੪॥ਆਨਸਾਧਨਕਰਮ
ਇਕਜਿਤੇਸਾਖਜਾਤਮੁਕਤਹੇਤੁਨਹੀਤਿਤੇ॥ਸਾਧਨਗਿਜਾਨਪ੍ਰਥਮਾਜਾਨਾਚਿਤਸੁਖਦੁਰਾਕਯੋਪਮਾਨ॥੧੧੫॥ਇਕਹੀਗ੍ਯਾ
ਨਤੇਮੇਖਪਛਾਨਕਯੋਪਮਾਨਅਥਾਧਸਨਾਤਨਾਆਤਮਗਿਜਾਨਸੰਨ੍ਯਾਸਉਪੇਤਕਯੋਅਤਮੇਖਤੇਹੇਤੁਤਥਾਤਨਾਜ
ਸਪ੍ਰਕਾਰਉਦੈਨਿਜਗਿਜਾਨਸੇਈਕਰਤੁਅਵਸਸਦਾਤਨਾਸਾਧਨਆਨਸੁਤਿਜਾਗਸਰੂਪਗਿਜਾਨਕੇਸਾਧਨਹੇਤੁਤਥਾਤਨਾ॥
੧੧੬॥ਓਜਬਆਤਮਕੇਗਿਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮੁਕਤਰੂਪਹੋਇਬ੍ਰਹਮਸੁਭਾਸੈ॥ਆਤਮਗਿਜਾਨਸੂਨਮਨਜਾਕੇਜਨਮਮਰਣਬੰਧਨ
ਹੈਤਾਕੇ॥੧੧੭॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਜਾਨਤੇਅਮਰਪਛਾਨਾਸ੍ਰੁਤਯੋਕਯੋਪਗਟਕਰਮਾਨਾਬ੍ਰਹਮਗਿਜਾਨਰਹਤਜਨਜੇਈ॥ਮਰਮ
ਰਮਰੈਗਰਬੁਦੁਖਸੇਈ॥੧੧੮॥ਤੁਤੇਆਤਮਗਿਜਾਨਜੁਆਹਿ॥ਮੁਕਤਹੇਤੁਤਾਕੇਨਿਰਬਾਹਾ॥ਆਤਮਗਿਜਾਨਉਦੈਜਬ
ਹੋਇ॥ਬਾਧਹੇਤੁਅਗਜਾਨਸਮੇਇ॥੧੧੯॥ਜੋਉਦੈਹੇਤੁਜਬਗਿਜਾਨਅਗਿਜਾਨਕਾਰਜਤਬਥਾਧਸਰੂਪਰਮਮੇਖ
ਸੁਖਮਾਨਕਯੋਪਗਟਕਰਵੇਦੈ॥੧੨੦॥ਇਤਸੀਸਿਧਾਂਤਰਹਸੇਸਦਾਨੰਦਵਿਦੁਖਾਵਿਰਚਤੇਵੇਦਾਤਪ੍ਰਕਰਣੈਅਦੈ
ਤਸਿਧਵਰਨੰਨਾਮਸਮਤਮਸੁਲਾ॥੧॥ਓਆਤਮਗਿਜਾਨਉਦੈਤਜਬਥਾਧਅਵਿਦਿਜਾਜਾਨਾਤਤਕਾਰਜਤਬ
ਨਾਸਹੋਇਮੇਖਨਿਰੰਤਰਮਾਨ॥੧॥ਵਾਈ॥ਨਨਅਵਿਜਾਬਾਧਜੇਤੁਮਕਯੋਪਨਤਤਕਾਰਜਥਾਧਾਥਾਧਅਰਥਅਥਪ੍ਰ

ਗੁਪਤ
੨੩

ਤੁਆਤਮਅਨਾਤਮਭੇਦਜਨਾਉ॥੧੦੪॥ਕਲਨਾਤੇਅਤੀਤਸ੍ਵਰੂਪਪਛਾਨਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਸਿਧਅਖੰਡਨਿਰੰਜਨਾਨਿ
 ਗਵਿਕਲਪਨਿਗਲੰਬਜਾਨਅਲੇਪਚਿਦਾਨੰਦਸਾਖੀਸਦੇਵਅਸੰਗਨਾਤਦੇਵਅਹੰਬ੍ਰਹਮਰੂਪਅਭੇਦਕਯੋਸ੍ਤ
 ਯਹਿਪ੍ਰਕਾਰਅਕੰਗਨਾਯਹਿਗਿਜਾਉਦੈਤਤਕਾਲਹੀਮੁਕਤਸਦਾਥਿਰਰੂਪਆਨੰਦਮੇਮੰਜਨਾਇਆਮਪ੍ਰਮੇਯ
 ਅਨਾਇਅਜਅਚਲਅਮਰਸੁਖਜੋਤਾਯਾਵਿਧਆਤਮਗਿਜਾਨਤੇਮੁਕਤਿਅਚਲਸਿਧਹੋਤਾ॥੧੦੫॥ਵਾਦੀਚਿ
 ਏਤਾਦ੍ਰਿਸ਼ਗਿਜਾਨਅਖੰਡਵਿਚਾਗਕਦਾਚਿਤਹੋਤਨਹੀਮਨਸਾਗਕੋਸੇਮੁਕਤਿਤਾਸਫਲਜਾਨਾਹੋਤਅਭਾਵ
 ਵਿਗਯਾਨਵਖਾਨਾ॥੧੦੬॥ਸਿਧਾਤੀਚਿਤਸ੍ਰੇਸਾਧਨਸਹਤਜੋਹਈਯੋਵਿਦਿਦੁਖਾਬ੍ਰਹਮਤਾਸਕੋਲਹੀਯੋਸ੍ਤ
 ਵਨਮਨਨਨਿਦ੍ਰਾਸੂਤ੍ਰੇਸੁਨਾਗਰਮੁਖਸੂਰਣਆਦਿਨਿਸਚੈਪੁਨਾ॥੧੦੭॥ਨਿਯੰਜਾਸਨਪਰਪਕਜਬਹੋਇਗਿ
 ਯਾਨਅਖੰਡਉਦੈਤਬਸੇਇਆਨਥਾਸਰਬਵੇਦਸੰਬਾਦਾਬ੍ਰਿਥਹੋਤਨਿਸਚੈਪੁਤਪਾਦਾ॥੧੦੮॥ਵਾਦੀਗਿਜੰ
 ਨਉਦੈਯਦਪੁਪੁਨਹੋਇਕੇਵਲਕਰਣਮੁਕਤਨਸੋਇਸਾਧਨਆਨਅਪੇਖਤਜਾਤੋਨਿਰਪੇਖਤਨਹੀਮੁਕਤਿ
 ਸੁਤਾਤੇ॥੧੦੯॥ਸਿਧਾਤੀਚਿਤਤਤ੍ਵਬ੍ਰਹਮਰੂਪਜਾਤਮਗਿਜਾਨਾਵਾਸਦੇਵਮੁਕਤਕੁੰਜੇਮਾਨਾਯਾਸੁਤਕੇਵ
 ਲਗਿਜਾਨਕਰਜਾਤੋਵਾਸਦੇਵਮੁਕਤਕਹੋਤਾਤੇ॥੧੧੦॥ਬ੍ਰਹਮਦੇਵਬ੍ਰਹਮਵਪੁਜਾਨਾਸਦਾਮੁਕਤਨਿਜਬ੍ਰਹਮ
 ਪਛਾਨਾਤਾਰਤਿਸੇਕਿਅਭਿਮਾਵਿਤਜਾਤੋਤਤਖਿਣੁਮੁਕਤਿਕਦੇਸੁਤਤਾਤੇ॥੧੧੧॥ਆਤਮਗਿਜਾਨਮੁਕਤਸਮਕਲ

੫੫੫
 ੫

ਵਾਕਪੁਤਖਸੁਨੇਅਤਿਕਉਤੁਕਰੂਪਥਿਲਾਸਯੁਤੀਸਗ॥੯੧॥ਅਹੋਆਸਚਰਜਕਹੋਤੁਹਿਗਮਜੁਸਤੁਸਰੂਪਅ
 ਥੰਡਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਬੋਧਸਰੂਪਸਰੂਪਜਗਅਤਮਭੇਦਵਿਹੀਨਸਨਾਅਥਨਾਸੀ॥ਵਿਸਮਾਰਤਿਸੇਅਗਰੂਪਜੇਈਜੂਨਦੇ
 ਖਤਅਤੁਅਸਤਥਿਨਾਸੀ॥ਅਵਿਦਿਜਾਤਥਾਤਿਹਕਾਰਜਦੈਤੁਵਿਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਚਥਿਲਾਸੀ॥੧੦੦॥ਅਤੀਵਾਸਚਰ
 ਜਪਿਖੇਤੁਮਗਮਅਕਥਕਥਨੀਨਹਿਚਿਤਮੇਆਵੈ॥ਪਦਮੇਥਿਤੰਤੰਮੇਥਾਧਮਹਾਗਿਰਨਹਕਥੀਕਹਨੀਮਨਧਿ
 ਯਾਵੈ॥ਅਤਜੰਤਅਸਤਅੰਦਿਜਾਜੇਈਸੇਈਆਪਨੇਸਤਸਰੂਪਜਨਾਵੈ॥ਜੇਈਨਿਜਾਅਤਮਬ੍ਰਹਮਚਿਦਾਨੰਦਆ
 ਬ੍ਰਤਤਾਹਮਹਾਵਿਸਮਾਵੈ॥੧੦੧॥ਅਤਜੰਤਤੁਛਜਾਨਪ੍ਰਚਤਥਾਇਕਅਤਮਬੋਧਸਨਤਨਾ॥ਸੁਤੇਸਿਧਸੁਧਸੁ
 ਭਾਵਗਿਜਾਨਵਗਿਜਾਨਸਰੂਪਅਖੰਡਪੁਰਾਤਨਾ॥ਮੁਕਤਿਸਦਾਪ੍ਰਪੁਰਣਸੁਭਾਵਸਦਾਨੰਦਦੈਤੁਵਿਹੀਨਸਨਤਨਾ॥
 ਅਦੈਤੁਸੁਆਤਮਸਿਧਪ੍ਰਮਾਣੁਨਹੀਕਛੁਭੇਦਵਿਚਾਰਕਦਾਤਨਾ॥੧੦੨॥ਅਤਜੰਤਅਭਾਵਪ੍ਰਚਗਿਜਾਨਤਥਾਅ
 ਦੈਤਵਿਗਜਾਨਭੁਯੇਵਗਾਸਤਗਿਜਾਨਅਨੰਤਸੁਆਤਮਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਪ੍ਰਮਾਣੁਗਯੇਜਗਾਭਾਵਅਭਾਵਵਿਹੀਨ
 ਚਿਦਾਨੰਦਮੇਖੰਦਿਲਾਸਅਡੋਲਛਜੇਧਗਾਨਹੀਕਰਤਤ੍ਵਕਛੁਤਿਹਸੇਖਵਿਸੇਖਵਿਚਾਰਸੁਚਿਤਰਹੁਯੇਪਗਾ॥੧੦੩॥
 ਗਿਜਾਨਉਦਯੋਜਿਹਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਤਬੋਧਤਿਸੋਨਿਸਚਾਅਥਗਾਊ॥ਨਹੀਸਿਸ੍ਰੀਜਗਹੋਤਕਦਾਪ੍ਰਮਾਣਿਨਹੀ
 ਬੰਧਮੇਖਸੁਨਾਊ॥ਜਾਧਕਕੋਨਹੀਸਾਧਨਭੇਦਨਹੀਅਗਤਗਮਮੁਖਬਤਾਊ॥ਪ੍ਰਮਾਰਥਏਕਅਖੰਡਕਹੈਸੁ ੪੭

ਲੈ ੨
 ਜਾ ੭

ਯਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸਮੇਈ॥ ਵੇਦ ਵਿਰੋਧ ਜੇਈ ਮਤ ਜਾਨ ਸੇਈ ਤੁਜ ਨੀ ਯਪ੍ਰਮਾਣੁ ਜਿਥੇਈ॥ ਤੇ ਹੁਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿ। ਪ੍ਰਕਥੰ ਜਗਤੁ ਛਕ ਹੋਨ ਹੀ
 ਵੇਦ ਕਹਿਐਈ॥ ੬॥ ੧॥ ਇਹ ਪ੍ਰਕਥੰ ਨਿਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਹੈ ਤਿਹ ਅਨੁਸਾਰ ਮਤ ਜੇਈ॥ ਗ੍ਰਹਣੁ ਯੋਗ ਨਿਸਚੈ ਸੇਈ ਇਤਰਤਿਜਾ
 ਗਕਰ ਸੇਈ॥ ੬॥ ਸਿਧਾਤੁ ਅਤ ਸੋਹਰਖ ਕੁਯੋ ਮਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤ ਜਾਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮਾਨਾ ਸਤ ਵਚਨ ਤੇ ਹ ਅੰਗੀਕਾਰਾ
 ਵਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗ੍ਰਹਣ ਨਿਧਾਰਾ॥ ੬॥ ੩॥ ਵੇਦ ਵਿਰੋਧੀ ਤਿਜਾ ਸੁਜਾਤਾ ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਿਸਚੈ ਸੇਈ ਤਾਤੇ॥ ਸੁਤ ਕੇਤਾਤ ਪਰਜਾ ਹੋਜੇ
 ਸੁਆ॥ ਸਵਣੁ ਕਰੋ ਨਿਸਚੈ ਅਥ ਸੇਈ॥ ੬॥ ਸਤੁ ਏ॥ ਅਦੈ ਤਜੇਈ ਜਗ ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਨਤ ਥਾ ਅਥ ਏਕਾ ਮਖੰਡਤਾ ਨਿਤ ਹੀ
 ਨੇਤਰੀ ਚਾਰਤ ਵੇਦ ਕਹਿਐ ਨਾਨੁ ਨਿਖੇਧ ਬਹਮੰਡਤਾ॥ ਆਤਮ ਏਕ ਜੇਈ ਤੁਹੀ ਆਵ ਪਸਤ ਸਰੂਪ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਪੰਡਤਾ॥
 ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਤੀਤ ਮਹਾਂ ਸਿਵ ਅਦੈ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਸੁਵੇਦ ਪ੍ਰੰਡਤਾ॥ ੬॥ ੪॥ ਇਹ ਸੁਗਤਾ ਇਕ ਭੇਦ ਤੇ ਸੁਨ ਜੇ ਆਤਮਾ ਅ
 ਦੈ ਵੇਦ ਗਾਯੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮ ਭਿੰਨ ਦੈ ਤਸਭ ਜੇਈ॥ ਅਤੰਤ ਤੁਛ ਪਹਿਚਾਨੇ ਸੇਈ॥ ੬॥ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਰਿਕਤ ਜਗਤ
 ਜੋਭਾਨਾ ਕਥੀ ਚਿਤ ਸਤ ਨਹੀ ਸੁਤ ਮਾਨਾ ਅਦੈ ਏਕ ਆਤਮ ਸਿਧ ਹੋਤਾ॥ ਸੁਤ ਕੇਤਾਤ ਪਰਜਾ ਨਿਜ ਵੇਤਾ॥ ੬॥ ੬॥ ਸੁਤ
 ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਕਰਿ ਸਿਧ ਪਛਾਨਾ ਅਤੰਤ ਤੁਛ ਜਗ ਮਿਥ ਜਾਨਾ॥ ਗਉੜਾ ਚਾਰ ਜਤੈ ਸੇ ਉਕਤਾ॥ ਤੀਨ ਰੂਪ ਮਾਯਾ ਕਹੈ ਯੁ
 ਕਤਾ॥ ੬॥ ੭॥ ਸੋਯਾ ਸੁਉਤ ਗਿਆਨ ਤੇ ਮਹਾਂ ਤੁਛ ਜਾਨ ਅਨੁਵਚਨੀ ਯਕਤੀ ਕਰਾ॥ ਵਾਸਤੂ ਰੂਪ ਸਿਧ ਸੁਲੇਕ ਮੇਤੀ
 ਨਿਹੀ ਰੂਪ ਅਵਿਦਿਯਾ ਬਿ। ਤੀਧ ਗਾ ਅਸਚਰ ਜਸਰੂਪ ਵਸਿ ਸੁਕ ਹੋ ਮਨ ਜਾਨਤ ਥਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਉਕਤੀ ਵਗਾ॥ ਸੁਅਥ

60 ਤੁਛ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦਿਖਾਏ ॥ ੬੧ ॥ ਵਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਨੁਆਤ ਮਭਿਨ ਜਗੁ ਜੇਆਹਿ ॥ ਕੇਸੇ ਤੁਛ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨ ਨਿਰਥਾਹਿ ॥ ਪਰੀਖ ਕਮਤ ਵਾਲੇ ਕਰ ਜਾਨ ॥ ਜਗਤ ਤੁਛ ਕੇ ਨਹੀ ਮਾਨ ॥ ੬੨ ॥ ਲੋਕ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਤੁਛ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਅਥਾਧਤੀ
 ਨਿਕਾਲ ਜਗਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰੀਖ ਕਮਤ ਦੇ ਤਾਮਸਤਾ ॥ ਸੇ ਸੰਗੁ ਵਨਹੀ ਹਿਤੁ ਸੁਤਤਾ ॥ ੬੩ ॥ ਪਰੀਖ ਕਮਨਿ ਕਰੁ ਤਾਮਤ ਜਾਨੈ ॥ ਭਿਨ
 ਭਿਨ ਨੇਰੈ ਤਿਹ ਮਾਨੈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਨ ਵਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਮੇਯ ਅਸਤ ਕਹਿ ਸੇਈ ॥ ੬੪ ॥ ਤੁਹਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੈਯਾ
 ਯਾ ਕਾਇਜੇ ॥ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਵਿਗਾਧਾ ਦਸੈ ॥ ਸਰਬ ਦਾਸਤ ਨਿਤ ਕਹੈ ਤਾਹਿ ॥ ਕਦਾਚਿਤ ਕਮਨਿਤ ਨਿਰਥਾਹ ॥ ੬੫
 ॥ ਅਖ ਚਰਣ ਕੁਛੁ ਭੁਗਤੇ ਆਵਾ ॥ ਦੁਇ ਪਸੈ ॥ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਤਪਾਵਾ ॥ ਤਾਹਿ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਖਿ ਜੇਆਹਿ ॥ ਸਰਬ ਦਾਸਰਬ
 ਸਤ ਨਿਰਥਾਹਿ ॥ ੬੬ ॥ ਸਿਸ੍ਟ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗ ਸਤਾ ॥ ਵਰਤਮਾਨ ॥ ਜਿਯੋ ਕਾਤਿ ਉਤਤਾ ॥ ਪਲੇਤਿ ਰੇਧਾਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ॥
 ਤੀਨ ਕਾਲ ਜਗ ਸਤੁ ਸਤਾਤੇ ॥ ੬੭ ॥ ਅੰਸੇ ਸਾਂਖ ਪਤੰਜਲ ਜੇਈ ॥ ਸਰਬ ਦਾਸਤ ਜਗਤ ਕਹੈ ਸੇਈ ॥ ਪਰੀਖ ਕਵਾਦ ਸਰ
 ਬਹੈ ਜਿਤੈ ॥ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰ ਵਿਰੋਧ ਅੰਗੀ ਭ੍ਰਿਤਤਿ ਤੇ ॥ ੬੮ ॥ ਆਤਮ ਭਿਨ ਜਗਤੁ ਛੁੱਜੇ ਕਹੈ ॥ ਅਸਿਧ ਸਰਬ ਮਤ ਕੇ ਸੇਗਹੈ ॥
 ਲੋਕ ਕੇ ਵੇਦ ਕਵਿਰੋਧਹੈ ਜੇਈ ॥ ਜਗਤੁ ਛੁੱਡ ਅੰਗੀ ਭ੍ਰਿਤ ਸੇਈ ॥ ੬੯ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰ ਵਿਰੋਧ ਸਰਬ ਮੇਜਾਤੈ ॥
 ਤਿਯਾਗ ਯੋਗ ਪਰੀਖ ਕਮਤ ਤਾਤੇ ॥ ਤੁਛ ਵਾਇ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਜੇਈ ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰਯੋਗਹੈ ਸੇਈ ॥ ੭੦ ॥ ਵਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੇਯਸ ॥
 ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਮਤ ਗ੍ਰਾਹਿ ਸਦਾ ਨਹੀ ਤਾਸੇ ॥ ਰੇਦ ਕਦਾਪਿ ਨਹੀ ॥ ਵੇਦ ਅਨਾਰਥ ਜੇਈ ॥ ਮਤਮਾਨ ਸੇਈ ਵਰਗਾਹ ॥ ੭੦

ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਇਖਰੁ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੂਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਸਦਾ ਅਦੈਤੁ ਅਖੰਡੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੈਤੁ ਵਿਹੀ
 ਨ ਅਭੇਦੁ ਸਨਤਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇ ਮਾਨਤੈ ਜਗਦੈਤੁ ਕਥੀ ਨਹੀ ਗਿਯਾ ਨ ਕਦਾਤਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਜੇਈ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਅਪ੍ਰਮਾ
 ਣੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਥੀ ਪੁਨਰੁ ਦੇਖ ਸਰੂਪ ਤਥਾਤਨਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਮਾਨਤੁ ਭੇਦੁ ਅਭੇਦੁ ਸਦਾਤਨਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਇਹ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਤਥਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤਿਹ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਤਿ ਰਿਕਤ ਜੁ ਮਾਨਾ ॥ ਅਦੈਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਗਟੁ ਦਾਤੈ ਰਿਨ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਵਾਦੀ
 ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀ ਦੇਵ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਯਦਾਤੁ ਮਪਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਣੁ ਮਦੈ ਦਾਤਵਾ ਦੋ ਜੇ ਲਖਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਚਿੰਤਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਸਰੂਪ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨ ਦੇਵ ਨਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨ ਅੰਗੀ ਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸੇਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਤੁ ਮਇਕ ਜਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਕਹੈ ਨਿਸਚੈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਅਦੈਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵ ਕਹੈ ਜਾਤੈ ॥ ਅਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀ ਮਾਨ ਨਹੀ ਮਾਨ ਸੁ
 ਤਾਤੈ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਧੀਨ ਵਸਤੁ ਜੇ ਕਹੈ ॥ ਦੂਸਰਾ ਦੈਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੋ ਅਹੈ ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ ਦੇਖਤਾ ਹੀ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਭੇਦੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਵਾਦੀ
 ਜੇ ਮਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਵਾਦੀ ॥ ਨਨਾ ਦੈਤੁ ਦੂਸੀ ਗੁਣ ਜੇ ਜਾਨਾ ॥ ਅਤੁ ਮਧਰਮ ਸੁਭਾਵੁ ਦਾਮਾਨਾ ॥ ਅਤੁ ਮਧਰਮ ਕਹੈ ਅਥ ਜਾਤੈ ॥ ਦੈਤੁ ਪ੍ਰ
 ਤਪ੍ਰਾਪਤੁ ਪੁਨਤਾਤੈ ॥ ੧੯ ॥ ਮਧਰਮੀ ਮਧਰਮ ਗੁਣ ਜੇ ਧਾਰਾ ॥ ਦੈਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਕੈ ਸੇਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਅਤੁ ਮਧਰਮ ਕਹੈ ਅਥ ਸੋਇ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿ
 ਧ ਦੈਤੁ ਤਥਾ ਹੋਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਦੇਵ ਕਹੈ ਸਨਦੈਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਚ ਸਭੀ ਅਤੁ ਤੁਛੁ ਅਸਤੁ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਸਤੈ ਸਿਧ ਹੋ
 ਤਨ ਤੁਛੁ ਕਦਾ ਚਿਤੁ ਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਸਿਧ ਸਰੂਪ ਸੀ ਭਾਰੀ ॥ ਤੀ ਨਹੀ ਕਲਸਤਾ ਤੁਨਾ ॥ ਹਿਸਦੁ ਸਿਧ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨ ਸੀ ਭਵ ਧਾਰੀ ॥ ਯਾ ਵਿਸ

੩੯) ਸਤ ਅਸਤ ਨਿਬਿਤ ਨਹਿ ਆਨ ਨਿਬਿਤ ਪਛਾਨ ਅਨਰਵਚ ਨੀਜੁ ਬਿਤ ਹੋਤਾ ਮੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਣੁ॥੬੫॥
 ਸਿਧਾਤੀ ਦੋ ਅਨਰਵਚ ਨੀਯਵਸਤ ਕੇ ਜਾਨਾ ਨਾ ਬਿਨਿਵਰਤ ਕਵੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ ਅਨਰਵਚ ਨੀ ਨਿਬਿਤ
 ਸੰਭਵ ਨਹੀ ਜਾਤੇ॥ ਕਹੂਨ ਦੇਖੋ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਤਾਤੇ॥੬੬॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਤੇ ਹਿਕ ਹੋ ਸੁਤਿ ਮਾਨ ਯਥਾ ਵਿਸਾਖਾ ਪਤ
 ਭਾਖੁ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਜੇਈ ਮੁਕਤ ਸੇਈ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨ ਨਿਬਿਤ ਜੇਈ ਸੇਈ ਨਿਵਿਰਤੁ ਕਰਾਯੋ॥ ਅਤੀਤ ਅਸਤ
 ਸੰਸਾਰ ਨਿਬਿਤ ਨਿਵਿਰਤੁ ਕਸਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਮਨਾਯੋ॥ ਨਿਤਹੀ ਮੁਕਤ ਜੇਈ ਨਿਜ ਆਤਮਤਾ ਸਗਿਯਾਨ ਸੁਤੀਸ
 ਮਝਾਯੋ॥੬੭॥ ਦੋ॥ ਯਾ ਵਿਧ ਵੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਹੈ ਸਾਧਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਯਾਨ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤ ਆਤਮ ਕਹੈ ਅਸਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬਖੁ॥
 ੬੮॥ ਨਾ ਸੇਯਾ॥ ਨਿਤ ਬੋਧ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਅਤ ਅਸਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਜੇਈ ਰੂਮ ਰੂਪ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਵੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਭੇਦ ਗਿਯੋ॥
 ਨਤੋ ਹੋਤ ਬਿਨਾਸ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਭਾਸੀ॥ ਵਾਸ ਦੇਵਹ ਨਯੋ ਕਰਵੈ ਸਜੈ ਈਸੇਈ ਹੋਤ ਧੰਨ ਜੋ ਮਹਾ ਬਲ ਜਾਸੀ॥
 ਯਾ ਵਿਧ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਅਤ ਅਸਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਗਿਯਾਨ ਨਿਵੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੬੯॥ ਦੋ॥ ਸੁਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਯਗਮਾਨ ਕਰਜ
 ਤੇ॥ ਨਿਤ ਬੋਧ ਆਤਮ ਲਖਤਾਤੇ॥ ਅਤੀਤ ਅਸਤਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬਖੁਨੈ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤ ਆਤਮ ਤਿਯੋ ਠਾਨੈ॥ ੭੦॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਤਿ ਰਿਕਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਤਾਯੋ॥ ਮਾਨਤ ਕੇਦ ਅਨਕਭਾਤ ਸੋ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਦੋਖ ਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਮਤ ਭੰਗ॥੭੧॥ ਤਾਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭ ਜਾਨ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਰੂਤ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮਾਨ॥ ਤਮੇਜੇ

ਗੰਜ
 ੩੯

ਕੁਮਸਿਧਪਖੰਡਹੰਪੁਨਜਾਤੇ। ਸੋ ਅਸਤਨਿਸਚੈਕਰਤਾਤੇ॥ ੫੬॥ ਕੁਮਸਿਧਪਦਾਰਥਜਗਮੈਜੋਈ॥ ਅਤ੍ਯੰਤ
 ਅਸਤਜਾਨਪੁਨਸੋਈ॥ ਤਾਤੇਆਤਮਮੈਨਿਰਧਾਰਦੈਤਅਤ੍ਯੰਤਅਭਾਵਦਿਵਾਰ॥ ੫੭॥ ਸੋਯਾਦੈਤਵਿ
 ਹੀਨਸੁਸਾਖੀਇਦਾਨੰਦਏਕਅਦੈ। ਸੁਤਗਾਵਤ੍ਯੋਈ॥ ਵਿਵਰਤਕੇਵਾਦਕਯਿਜੋਈਜਨਸੁਥਾਲਕਥੋਧਕੋ
 ਤਸਮੋਈ॥ ਯਹਜਗਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਜੋਈਬ੍ਰਹਮਵਿਵਰਤਸਰੂਪਕਹਯੋਈ॥ ਆਵਿਵਰਤਆਨੰਦਸੁਪਾਇਮ
 ਤਗਮੇਖਸਦਾਤਿਹਿਰੂਪਅਲੋਈ॥ ੫੮॥ ਚੈ। ਸੁਤਸਿਮਿਤਅਨੁਵਕਰਜਾਤੇ॥ ਅਦੈਆਤਮਸਿਧਸੁਤਾਤੇ॥
 ਵਿਵਾਦਰਹਤਅਦੈਤਪਛਾਨਾਯਥਾਰੂਤਅਥਨਾਸੀਮਾਨ॥ ੫੯॥ ਵਾਦੀ॥ ਨਨਾਦੈਤਵਿਹੀਨਆਤਮਜੋਹ
 ਹੋਈਯੋ॥ ਨਿਤਮੁਕਤਅਸਸਾਰੀਲਹੀਯੋ॥ ਸੁਤੇਸਿਧਨਿਤਮੁਕਤਵਿਚਾਰ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਵਿਯਰਥਪ੍ਰਸੰਗਸੰਬੁ
 ਰ॥ ੬੦॥ ਅਸਿੰਧਸਾਧਨਾਹੇਤੁਜਾਤੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਸੰਗਸੁਤਾਤੇ॥ ਸੁਤੇਸਿਧਮੈਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣ॥ ਅਨਰਥ
 ਰੂਪਨਪ੍ਰਯੋਜਨਮਾਨ॥ ੬੧॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਨਿਤਮੁਕਤਅਸੰਸਾਰੀਮਾਨਾਵੇਦਪ੍ਰਮਾਣਬਿਨਨਹਿਨਗਿਜਾਨਾ॥ ਅਤ
 ਯੰਤਅਸਤਸੰਸਾਰਨਬ੍ਰਿਤਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣਹੇਤੁਧਰਚਿਤਾ॥ ੬੨॥ ਵਾਦੀ॥ ਨਨਾਅਤ੍ਯੰਤਅਸਤਵਸਤ੍ਯੋ
 ਸੁਤੇਨਿਬ੍ਰਿਤਰੂਪਸੋਕਯੋ॥ ਤਾਮੈਸਾਸਤ੍ਰਵਿਜਾਪਾਰਜੋਕਹੋ॥ ਵਿਯਰਥਰੂਪਨਹੀਅਰਥਸਲੋਹੋ॥ ੬੩॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥
 ਚੈ॥ ਅਤ੍ਯੰਤਅਸਤਨਿਬ੍ਰਿਤਕੋਤੋਹਕੀਓਸਨਿਯੋਧਾਤੈਸਿਸਤਨਿਬ੍ਰਿਤਨਹਿਕੋਨਨਿਬ੍ਰਿਤਸਵੇਦਾ॥ ੬੪॥ ਵਾਦੀ॥

ਤੇ। ਵਿਵਤਵਾਦ ਨਿਸਚੈ ਕਰੁ ਤੇ। ਅਨਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜੋ ਹੋ। ਸੁਤ ਕੇਤਾ ਤ ਪਰਜਨ ਹੀ ਲਹੀਐ॥ ੪੭॥ ਮੁਖ
 ਬੁਧ ਚੇਤਨ ਮੇਜਾਨਾ। ਪ੍ਰਵੇਸਹੋਤ ਵਿਵਰਤ ਪਛਾਨ। ਵੇਦਾਤਾ। ਦਯਿਯੋ ਕਾਤਿ ਜੋ ਜਾਨ। ਅਏ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਬੇਦ ਪਛਾਨ
 ੪੮॥ ਵਾਦੀ। ਦੋ। ਨਨੁ ਵਿਵਰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਮਿਥ ਜਾ ਕਹੋ ਜੇ ਸਤ ਰੂਪ ਨਾ ਅਹਿ। ਯਹਿ ਸੰਕਾ ਅਥਵਾ ਕਰਗ ਵਿਵਰਤ ਹੋਤ ਨਿਰਬ
 ਹਿ। ੪੯॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਮਿਥ ਜਾ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਜਬ ਕਹੋ। ਮਿਥ ਜਾਨਾ ਮ ਅਰਥ ਕਿ ਮਗਹੋ। ਤ੍ਰੈ ਕਾਲ ਅਸਤ ਕਹੋ ਵੀਚਾਰ
 ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਪ੍ਰਤੀਤ ਵਾਧਾਰ। ੫੦॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਇ ਸੁਪਤ ਵੀਚਾਰ। ਤ੍ਰੈ ਕਾਲ ਕ ਅਸਤ ਨਿਰਧਾਰ। ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਮਿ
 ਥ ਜਾ ਜਬ ਕਹੋ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਦ੍ਰੇਤ ਵਿਰੋਧਤ ਬਲਹੋ। ੫੧॥ ਵਾਦੀ। ਦੋ। ਸਪ੍ਰਤੀਤ ਸਾਖੀ ਕਹੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰੁ ਚਾਰ। ਜਿਹ
 ਕਰਗ ਵਿਵਰਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜਗ ਸਾਖੀ ਰੂਪ ਅਧਾਰਿ। ੫੨॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਸੈਯਾ। ਪ੍ਰਤੀਤ ਸਰੂਪ ਨ ਸਾਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਵਿਰੋਧ
 ਸਭੀ ਸੁਤ ਸਾਥ ਸੁਜਾਤੇ। ਅਸੰਗ ਕਹੈ ਸੁਤਿ ਪੁਰਖ ਸੁਸਾਖੀ ਚਿਦਾਨੰਦ ਰੂਪ ਅਲੇਪ ਸੁਤਾਤੇ। ਸੰਗ ਬਿਨਾਨ ਪ੍ਰਤੀਤ
 ਕਦਾ ਚਿਤ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਪੁਨ ਸਾਖੀ ਕਦਾਤੇ। ਅਸੰਗਤ ਸੁਭਾਵ ਸੁਹਾਨ ਪ੍ਰਦੇਖ ਤੇ ਨਾਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸਰੂਪ ਸੁਵਾਤੇ॥
 ੫੩॥ ਚੋ। ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਪ੍ਰਤੀਤ ਪਛਾਨ। ਸਾਖੀ ਸਦਾ ਸਨਤ ਨ ਜਾਨ। ਸਾਖੀ ਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸੁਜਾਤੇ। ਅਸੰਗ
 ਪੁਰਖ ਗਾਯੇ ਸੁਤਾਤੇ। ੫੪॥ ਸਾਖੀ ਦ੍ਰੇਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਜਬ ਕਹੋ। ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਿਖ ਰੂਪ ਸਿਖ ਵਾਲਹੋ। ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਿਖ ਕਹੋ
 ਜਬ ਜਾਨਾ ਵੇਦ ਵਿਰੋਧ ਸੰਭਵ ਪਹਿਚਾਨ। ੫੫॥ ਅਏ ਕੇਗਾ ਵਤ ਨਿਤ ਵੇਦ। ਨਿਖੇਪ ਕਹੈ ਸਭ ਨਨੁ ਭੇਦਾ॥ ੩੮

ਰਾਮ ੩੮

੩੮॥ ਵਾਦੀ॥ ਏਨ ਨੁਤ ਥਸਰਪੁਤੀ ਤਜੇ ਬਿਥਾਭੁਈਯੋ ਯਾਗ। ਤਹਾਨ ਸਰਪੁਜੇਤੁ ਮਕਹੋ ਸਤ ਕਹੋ ਵੀਚਾਰ॥ ੩੯॥
 ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਯਾਮੇ ਸੇ ਸੈ ਕੋ ਨਹੈ ਸਰਪੁ ਅਗਵ ਕਯੋ ਜੇ ਇਥਾ ਬਿਥਾ ਸਰਪੁ ਮੁਖ ਜਾਨ ਤਿਹ ਤੇ ਕਾਲ ਕਨਹੀ ਸੋਇ॥ ੪੦॥ ਵਾਦੀ॥
 ਇ॥ ਨਨੁਕੁਤ ਪੁਰਖ ਅਨਭਵ ਜੇਈ ਤਾਹਿ ਵਿਰੋਧ ਉਚਾਰਾ॥ ਸਰਪੁ ਅਗਵ ਤਿਹ ਕਾਲ ਜੇ ਕਯੋ ਤੁਝੈ ਨਿਰਧਾਰ॥ ੪੧॥
 ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਸੇਯਾ॥ ਕੁਤ ਕਪੁਰਖ ਜੇਈ ਅਨਭੂਤ ਸੁਤਾਹ ਵਿਰੋਧ ਵਿਰੋਧ ਨਜਾਨੇ॥ ਵਿਵੇਕ ਹੁਤ ਤਿਸੇ ਪੁਤੀਤ ਨਹੀ॥
 ਨਭੂਤ ਸੁਸਤ ਪਛਾਨੇ॥ ਕੁਮਰਹਤ ਜੇਈ ਨਰਕੋ ਅਨਭੂਤ ਸੇਈ ਅਨਭੂਤ ਯਥਾਰਥ ਮਾਨੇ॥ ਤਿਹ ਸਾਥ ਨਹੀ ਸੁਵਿਰੋਧ
 ਤੁਝਾ ਤੁਈ ਕਾਲ ਅਗਵ ਕੁਯੰਗ ਜੁਠਾਨੇ॥ ੪੨॥ ਵਾਦੀ॥ ਨਨੁਸੇਯਾ॥ ਵਿਸੁਤ ਵਿਖੇਯੁਗ ਸਿਧਪੁ ਮਾਣੁ ਅਧਿਸੂਨ
 ਤਿਵੇਤਿ ਹਰਜਾਨ ਯਥਾਤਨਾ॥ ਕੁਤ ਕੁਯੰਗ ਤਥਾਤਿ ਹਰਿਜਾਨ ਉਭੈ ਤਜਰਮੁ ਪੁਤੀਤ ਦੋ ਉਗਨਾ॥ ਦਾਸੁ ਤੁਵਿਖੇ ਅ
 ਧਿਸੁਨ ਤਥਾ ਪੁਤੀਤ ਉਭੈ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਤਨਾ॥ ਅਧਿਸੁਨ ਬਿਨਾਨਹੀ ਆਨਪੁਤੀਤ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਹਿਸੁ ਜਾਨ ਯਥਾ
 ਤਨਾ॥ ੪੩॥ ਵਾਦੀ॥ ਅਧਿਸੁਨ ਕ੍ਰਿਨਪੁਤੀਤ ਨਜਾਤੇ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇਤੁ ਮਤਾਤੈ॥ ਵਿਵਰਤ ਵਾਦਤੁ ਮਰੇ ਜੇਈ ਅੰਗੀ॥
 ਨਸੁ ਕੁਯੋ ਨਿਸਚੈ ਨਿਰਥਾਰਿ॥ ੪੪॥ ਵਿਵਰਤ ਵਾਦਤ ਥਸਿ ਸਪੁਛਾਨਾ॥ ਆਤਮ ਕ੍ਰਿਨਪੁਤੀਤ ਜੁਮਾਨਾ॥ ਵਿਵੇਕੁ ਤੇ
 ਜੇ ਅਨੰਗੀਕਾਰ॥ ਵਿਵਰਤ ਵੇਦਾਤ ਵਾਦਹ ਜੇਧਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਮਧਮ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋ ਜੇਈ॥ ਤਾਸਹੋਤੁ ਵਿਵ
 ਰਤ ਕਯੋਈ॥ ਤਾਸਹਿ ਜਾਨ ਸਿਧਹਿ ਤਜਾਨਾ॥ ਵਿਵਰਤ ਵਾਦ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਮਾਨਾ॥ ੪੬॥ ਸੁਤਕੋਤਾਤੁ ਪਰਜਨਹੀ ਜ॥

੩੭ ਅਰਥਸਧਾਰਾ॥੨੮॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਚਿ॥ਵਾਸਤੁਤੈਆਤਮਹਿਗਯਾਨਾਨਿਰਵਿਕਲਪਸਰੂਪਛਾਨਾ॥ਵਾਸਤੁਰਜਸਰੂਪਹੈਜੈਸੇ॥ਅੰਤਮ
ਵਾਸਤੁਜਾਨਪੁਨਤੈਸੇ॥੨੯॥ਵਾਦੀ॥ਚਿ॥ਨਨੁਵਿਗਯਾਨਸਰੂਪਚੈਤੰਨਪੁਨਨਿਰਵਿਕਲਪਜਬਹੋਇ॥ਕੋਸੇਤਾਹਪ੍ਰਤੀਤਨਹਿਵਦਰਸੰ
ਹਿਪੁਨੁਸੋਇ॥੩੦॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਜੈ॥ਯਾ॥ਦੈ॥ਤੁਸਰੂਪਸਭੀਇਕਆਤਮਰੂਪਪ੍ਰਤੀਤਉਚਾਰਤਜੇਈ॥ਤਗਵਿਖੇਅਥਵਾਅਗ
ਮਾਹਿਕਹੋਭਿਨਰੂਪਵਿਖੋਸੋਈ॥ਤਗਵਿਖੇਸੁਕਹੋਜਥਜਾਨਹਮੇਇਸ੍ਵਾਪਤਤਾਹਸਮੇਈ॥ਅਗਵਿਖੇਨਹੀਸੰਭਵਜਾਨਜਤੋਕੁ
ਮਵਿਸ੍ਵਸਤਾਹਕਯੋਈ॥੩੧॥ਵਾਦੀ॥ਚਿ॥ਨਨੁਕੁਤਵਿਸ੍ਵਕਰਮਗਰੋਕਿਆਅਥਕੋਤਿਹਭਾਸਾਜਿਨਹੀਕਿਹਤਭਾਂਨਤਿ
ਹਤਉਕੁਮਕਿਉਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੩੨॥ਚਿ॥ਅਨੁਪ੍ਰਤੀਤਅੰਨਮੇਜਾਨਾਅਭਿਮਾਨਰੂਪਕ੍ਰਾਤਸੋਗਿਜਾਨਾਯਾਹੀਤੇਤਾਕੋਕੁਮਕਯੋ
ਕ੍ਰਾਤਵਿਸ੍ਵਕਰਮਨਥਾਲਯੋ॥੩੩॥ਵਾਦੀ॥ਚਿ॥ਕਯੋਜਤੁਮਅਭਮਾਨਤਾਸਰੂਪਵਰਨਨਕਰੋ॥ਜਿਹਕਰਮਗਕੁਮਜਾਨ
ਪ੍ਰਗਟਸੁਮੇਹਸਨਵਹੋ॥੩੪॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਪਰਮਾਰਥਇਸਥਿਤਵਸਤਜੇਆਹਿ॥ਤਿਹਤਜਅਸਤਪ੍ਰਤੀਤਨਿਰਥਾਹ॥
ਜੈਸੇਰਜੁਮਹਿਪਹਿਚਾਨਾਤਿਹਤਜਸਰਪ੍ਰਤੀਤਪਛਾਨਾ॥੩੫॥ਵਾਦੀ॥ਰਜਪ੍ਰਤੈਵਾਸਤੁਜਬਹਯੋ॥ਜੋਕੀਤੋਨ
ਹੀਅੰਨਸੁਕਹੀਯੋ॥ਸਰਪਸਾਛਤਪ੍ਰਤੀਤਕਰਜਾਨਾਕੋਸੇਤਤਅਕਾਰਤਬਭਾਨਾ॥੩੬॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਅਕਾਰਸਾਮਤੋਨਿ
ਸਚੈਜਾਨਾਯਦਵਾਅਗਯਾਨਮਾਤ੍ਰਕਰਮਾਨਾਰਜੁਵਿਵਰਤਸਰਪਹੈਜੈਸੇ॥ਬ੍ਰਹਮਵਿਵਰਤਪ੍ਰਪੰਚਸਤੈਸੇ॥੩੭
ਸਰਬੋਥਓ੨੨ ਨਕਾਲਾਮਾਨਤਮੇ ਸੇਨਿਸਚੇਭਾਲਾਰਜੁਅਗਯਾਨਵਸੀਹਉਜਾਨਾ॥ਸਰਪਭਾਵਕਰਪ੍ਰਤੈਸੁਭਾਨਾ॥੩੮

੧੮॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਸੋਢਾ॥ ਦਿਲਖਦੁਰੁਪਿਛੇ ਜਬ ਜੀ ਨੇਤੁ ਤਾਂ ਸਵਿਲਖਦੁਰੁਪਿਛੇ ਚਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਤੀਤਕਰੁਪਿਛੇ ਤਿਸਕੋ ੩
 ਵਾਸਵਦੁਰੁਪਿਛੇ ਸੋ ਸਵਿਚਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਤੀਤਕਰੁਪਿਛੇ ਜਬ ਸੋ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਸਰੁਪਹੀਰੁਪਸੰਭਾਰੇ॥ ਵਾਸਵਦੁਰੁਪਿਛੇ ਸਵਿਲਖ
 ਦੁਜਾਨ ਤਿਕਾਲ ਅਭਾਵ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੨੦॥ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਮਾਹਿਸੇਈ ਬਾਧਸੁਨ ਅਨਜ ੨੧ ਤਾਹਿ ਅਪ੍ਰਤੀਤਾ॥ ਤਾਤੇਵਿਲਖਦੁ
 ਰੁਪਿਛੇ ਕਾਲ ਅਸਤੁਸੇਈ ਕੀਤਾ॥ ੨੨॥ ਅਸਤਵਾਦੀ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਵਿਖੇ ਬਾਧਕੁ ਜਾਨਾ॥ ਅੰਨਸਯਾਨ ਨਹੀਤਿਹ
 ਭਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਕਾਗੰਤਰੁਪਾਦਤਜੈਸੇ॥ ਅਸਤਵਾਦਮਤਪ੍ਰਾਪਤਤੈਸੇ॥ ੨੩॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਅਸਤਵਾਦਮਤਕਹੁਹੋਵਾਦੀ॥
 ਹਮਰੈਮਤਮੈਲਹਿਪ੍ਰਮਾਦੀ॥ ਅਸਤਵਾਦੀਕੇਮਤਮੈਜਾਤੇ॥ ਕਲਪਤਗਿਆਨਨਮਾਨਤਤਾਤੇ॥ ੨੪॥ ਹਮਰੈਨਿਜਮਤਮੈ
 ਸੁਜਾਨਾ॥ ਕਲਪਤਗਿਆਨਵਿਵਰਤਜਿਯੇਮਾਨਾ॥ ਰਜੁਸਰਪਮਿਥਜਾਹੈਜੈਸੇ॥ ਸਰਪਗਿਆਨਮਿਥਜਾਹੈਤੈਸੇ॥ ੨੫॥
 ਜੈਸੇਕਲਪਤਦ੍ਰੋਤਸਭਧਾਗਾ॥ ਤੈਸੇਦ੍ਰੋਤਗਿਆਨਨਿਰਧਾਗਾ॥ ਅਸਤਵਾਦੀਚਾਰਵਾਕਜੈਜਾਨਾ॥ ਸੋਐਸੇਨਹੀਕਰਤਪ੍ਰ
 ਮਾਦਾ॥ ੨੬॥ ਵਾਦੀ॥ ਕਲਪਤਗਿਆਨਜੇਤੁਮਕਹਕੈਸੇਕਲਪਤਰੁਪਾ॥ ਜਿਯੇਕਾਤਿਜੈਅਬਪ੍ਰਗਟਕਰਕਲਪਤਗਿ०
 ਨਸਰੁਪਾ॥ ੨੭॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਸੋਢਾ॥ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਤੇਸੁਨਯਥਾਰਜੁਸਰਪ ੨੮ ਗਿਆਨਅੰਰਪਤਿਭਾਸੈ॥ ਮਰਸਲਨੀਗਰੇਜ਼
 ਨਯਥਾਸੁਕਤੀਰਜਤਦ੍ਰੋਤਗਿਆਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਰੀਧਰਬਪ੍ਰਕਾਰਿਗਿਆਨਯਥਾਪ੍ਰਨਚੋਰਸਥਾਨ ੨੯ ਗਿਆਨਬਿਲਾਸੈ॥ ਵਾਸਵਤੈਅਤੀ
 ਤਅਭਾਵਕਭਾਨਜੈਈਸੋਈਗਿਆਨਹੁਲਾਸੈ॥ ੩੦॥ ਵਾਦੀ॥ ਵਾ॥ ਤਵਾਪਿਤਹਪ੍ਰਕਾਰਕੋਕਹੋਸਰੁਪਵਿਚਾਰਾ॥ ਜਾਤੇਮਨਸੈਸੈਜਰੈਕਹੋਸੁ

ਮਥੁਹਮਅਭੇਦਵਿਚਾਰੇ॥ਆਪਮਾਹਿਨਹੀਆਪਵਿਕਾਰਾਤਾਤੈਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਾਰਨਧਾਰ॥੧੧॥ਸੋਯਾ॥ਆਤਮਮਾਹਿ
 ਪ੍ਰਣਾਮਅਸੰਭਵਜਾਨਵਿਕਾਰਅਤੀਤਨਿਰੰਜਨ॥ਆਤਮਹੋਇਪ੍ਰਣਾਮਜਬੈਤਬਪ੍ਰਣਵਾਇਕਦੇਸਪ੍ਰਣਮਨਾਮੁਰ
 ਟੁਰਪ੍ਰਣਮਤਜੋਤਬਆਤਮਰੂਪਅਭਾਵਪ੍ਰਸੰਗਨ॥ਨਿਰਵੈਦਵਿਖੇਇਕਸੰਭਵਤਾਸਤੋਨਾਹਿਪ੍ਰਣਾਮਅਸੰਗਨ॥੧੨॥**ਦੇਸ**
 ਇ॥ਜਾਤੇਆਤਮਮਹਿਸੁਨਪ੍ਰਣਾਮਨਸੰਭਵਧਾਰ॥ਨਿਰਵਿਕਾਰਤਾਤੈਪ੍ਰਗਟਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਾਰਨਧਾਰ॥੧੩॥**ਤੈ**॥ਆਤਮ
 ਮਾਹਿਪ੍ਰਣਾਮਨਹੋਇ॥ਨਿਰਵਿਕਾਰਆਤਮਇਕਸੋਇ॥ਪ੍ਰਣਾਮਵਾਦਨਿਗਸਸੁਜਾਤੇ॥ਪ੍ਰਣਾਮਨਿਖੇਧਆਤਮਸੈਤੋ
 ਤੈ॥੧੪॥**ਸਿਖੇ**ਦਾਗ॥ਵਿਵਰਤਵਾਦਪ੍ਰਣਾਮਵਤਜਾਤੇ॥ਦਿਖਸੰਯੁਕਤਨਸੰਭਵਤਾਤੇ॥ਵਿਵਰਤਕਰਜਬਅੰਗੀ
 ਕਾਰ॥ਆਤਮਮਾਹਿਤਬਹਤਵਿਕਾਰ॥੧੫॥**ਸਿਧਾ**ਤੀ॥ਇ॥ਵਿਵਰਤਸਰੂਪਅਗਜਾਨਤੁਹਿਜਾਤੇਕਹੈਵਿਕਾਰ॥ਨਿ
 ਰਵਿਕਾਰਆਤਮਕਹੈਵਿਵਰਤਵਾਦਮੇਧਾਰ॥੧੬॥**ਸੋਯਾ**॥ਵਿਵਰਤਸਰੂਪਕਹੈਤੁਹਿਜਾਨਵਿਕਾਰਅਸੰਭਵਤਾਸਮੇਗ॥
 ਉ॥ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਵਿਤੇਕਵਿਵਰਤਸਰੂਪਨਹੀਕਛੁਵਾਸਤੁਸੇਈਦਰਸਾਉ॥ਵਿਕਲਪਅਸੰਭਵਤਾਸਮੇਜਾਨਪ੍ਰਣਾਮ
 ਜਿਵੇਨਹੀਤਾਸਸੁਨਾਉ॥ਅਨੇਕਪ੍ਰਣਾਮਮੈਦੇਖਪਛਾਨਨਹੀਤਿਵਦੇਖਵਿਵਰਤਬਤਾਉ॥੧੭॥**ਤੈ**॥ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਅ
 ਗਜਾਨਦੇਖਤੇਜਾਨਾ॥ਵਿਲਖਣਕਾਰਪ੍ਰਤੀਤਤਿਸਮਾਨਾ॥ਵਿਵਰਤਨਾਮਯਾਹੀਕੋਕਹੀਯੋ॥ਰਜੁਸਰਪਵਤਨਿਸਚੈ
 ਲਹੀਯੋ॥੧੮॥**ਵਾਦੀ**॥ਇ॥ਵਿਲਖਣਰੂਪਅਕਾਰਜੋਸਕਾਕੋਤਬਹੋਇ॥ਨਿਰਵੈਕਰਵਰਣਨਕਰੋਵਿਲਖਣਰੂਪਸਮੇਉ॥

੩੫

ਬ

ਮਾਹਿਸਰਪਾਦਜੁਪਜਾਸਾਰਜੁਸੰਮਤੀਇਹੁਗਾਸਾ। ਨਿਖੇਧਰੁਪਕਰਮੇਸੇਬੋਧ। ਸਰਬਰਜਵਿਸਰੁਪਪ੍ਰਧਾ॥ ੧੧੪॥ ਸਿਖੇਵਾਚਾਤਉਭੀ
ਉਭੈਮਧਨਿਰਧਾਗ। ਸੇਸੁਕਉਨੰਦੀਚਰਾ। ਨਿਖੇਧਰੁਪਅਥਵਾਵਿਸਜਾਨਾ। ਕਿਸੇਯਗਮਸੇਸੁਸੇਮਾਨਾ॥ ੧੧੫॥ ਗਰੇਵਾਚਾਜੰਦਪਉਭੈ
ਅਰਥਨਿਜਏਕਾਬ੍ਰਹਮਏਕਅਦੈਤਵਿਵੇਕਾ। ਤਥਾਪਵਿਸਉਪਦੇਸਜੇਧਾਗ। ਸੇਸੁਅਤਿਸੈਕਰਵੀਚਾਰਾ॥ ੧੧੬॥ ਵਿਸਪੈਜੋ
ਗੁਐਰੁਪਾਸਿਸੇਸਰਬਹੈਬ੍ਰਹਮਸਰੁਪਾ। ਸਾਖਜਾਤਸਰਬਆਤਮਾਗਾਵੈ। ਕਲਪਤਸਤਾਅਰੁਦਿਖਾਵੈ॥ ੧੧੭॥ ਸਿਖੇਵਾਚਾ
ਕੋਸੇਉਭੈਪ੍ਰਬਿਤੁ ਸੁਜਾਨਾਕਿਵਲਵਿਸਪਰਮਾਰਥਮਾਨਾ। ਨਿਖੇਧਕਹਿਪ੍ਰਯੋਜਨਧਾਗ। ਬ੍ਰਿਥਾਵੇਦਨਿਸਚੈਸੁਓਚਾਰਾ॥ ੧੧੮॥
ਗਰੇਵਾਚਾਸੇਯਾ। ਅਧਕਾਰਵਿਗ੍ਰਾਉਭੈਵਿਸਯੋਗਨਹੀਸਬਿਧਾਜੇਈਵੇਦਵਖਾਨਤਾ। ਦੁਖਸੰਸਾਰਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਉਦਵੇ
ਗਜਿਸੇਮਨਤਾਹਿਉਭਿਠਨਤਾਨੇਤਹੀਨੇਤਉਚਾਰਤਿਸੈਵਿਸਰੁਪਨਹੀਤਿਹਯੋਗਸਮਾਨਤਾ। ਯਥਾਰਜੁਮਾਹਿਭੁਯੰਗਭੂਮੀ
ਪ੍ਰਤਨਾਹਿਭੁਯੰਗਨਿਖੇਧਬਖਾਨਤਾ॥ ੧੧੯॥ ਓਉਦਬੇਗਰਹਤਅਤਸੁਖਧੁਜੇਈ। ਤਾਪ੍ਰਤਬਿਸਨਿਸਚਾਸੁਤਹਈ।
ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਅਤਮਵੀਚਾਰਾਨਿਤਨੇਤਨਹੀਯੋਗਉਚਾਰਾ॥ ੧੨੦॥ ਰਜਮਾਹਿਜੇਤੇਅਕਾਗ। ਸਰਬਰਜੁਪਨਿਰਧਾਰਾਯ।
ਵਿਸਰੁਪਯਗਮਕੇਜਾਨਾ। ਅਧਕਾਰਭੇਦਉਪਦੇਸਸਮਾਨਾ॥ ੧੨੧॥ ਯਗਮਰੁਪਵੇਦਕਰਜਾਤੇ। ਸਤਚਿਤਮਾਨੰਦਅ।
ਤਮਤਾਤੇ। ਸੰਦੇਹਰਹਤਸਿਧਮਨਗਿਜਾਨਾ। ਅਦੈਰੁਪਅਖੰਡਪਛਾਨਾ॥ ੧੨੨॥ ਸੋਬ੍ਰਹਮਚਿਦਾਨੰਦਸਾਰਵੇਦਯਗਕਰ
ਉਚਰੇ। ਸੰਸਾਰਹਤਵਿਚਾਰਭੇਦਤਿਅਗਾਅਦੈਤਗਹਾ॥ ੧੨੩॥ ਇਤਸੀਸਿਹਾਂਤਰਹਸੇਵੇਦਾਂਤਪ੍ਰਕਰਵੇਸਦਾਨੰਦਵਿਦੁ

ਮ
ਰਮ
੩੫

ਬਸਤਾਜੇਈਧੋਗਾ। ਆਤਮਸਤਾਤੇਸੁਨਜਾਤੇ। ਦੈਤਸਤਾਨਹੀਭਿੰਨਸੁਤਾਤੇ॥ ੧੦੫॥ ਆਤਮਗਿਜਾਨਹੁਏਤੇਜਾਨਾਸਰ
 ਬੰਗਿਜਾਨਹੋਤਪਹਿਚਾਨਾ। ਆਤਮਸਵਦੁਤੇਸਰਬਸਵਦੁਸੁਣਾ। ਆਤਮਮੂੰਨਤੇਹੋਤਮਨਪੁਨਾ॥ ੧੦੬॥ ਜੇਸੇਰਜੁਦਿ
 ਖੇਕਲਪਤਜੇ। ਸਿੰਕਦੰਡਾਦੁਅਨਕਭਾਤਸੇ। ਰਜੁਗਿਜਾਨਤੇ। ਸਰਬਗਿਜਾਨਸੁਨਾ। ਤਿਜੇਆਤਮਦਰਸਸਰਬਦ
 ਰਸਪੁਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਤਾਤੇਦਿਧਨਿਖੇਸਵਿਦਾਂਤਾ। ਸਫਲਹੋਤਨਿਸਚੈਸਿਧਾਂਤਾ। ਅਬਸੁਨਦਿਧਨਿਖੇਸਯਗਮਜੇ। ਪ੍ਰਗਟੁ
 ਪਨਿਰੈਦ੍ਰਿਤਸਰਸੇ॥ ੧੦੮॥ ਸੈਯਾ। ਦ੍ਰਿਸਮਾਨਪ੍ਰਪੰਚਇਦੰਕਭਾਨਸਭੀ। ਇਕਆਤਮਬ੍ਰਹਮਵਿਚਾਰੇ। ਇਦੰਤਾਰੂਪ
 ਸਭੀਜਗਪ੍ਰਥਸਤਅਦੈਤਅਖੰਡਉਚਾਰੇ। ਅਬਜਾਨਜੇਈਜਗਸਤਸਰੂਪਨਹੀਅੰਨਮਾਨਪ੍ਰਮਾਣੁਨਿਹਾਰੇ। ਸਰਬਗ
 ਬ੍ਰਹਮਇਦੰਕਰਗਾਯਵਹੀਵਿਸਰੂਪਸੁਦੇਦਸੰਚਾਰੇ॥ ੧੦੯॥ ਜਾਸਅੰਧ੍ਰਾਧੈਸੁਨਜਾਨਾ। ਸਰਬਆਤਮਾਨਿਸਚੈਤਾਨ
 ਭਾਵੀਭੁਤਦਰਤਮਾਨਜੇ। ਨਗਇਦੁਏਕਸਰਬਜਾਨਜੇ॥ ੧੧੦॥ ਵਿਸਰੂਪਪ੍ਰਤਪਾਦਕਵੇਦਾ। ਨਾਮਰੂਪਸਭਕਯੋਅ
 ਭੇਦਾ। ਨਿਖੇਸਰੂਪਦੇਦਜੇਈਗਾਵੈ। ਸੇਅਬਪ੍ਰਗਟਕਹੋਵਿਪਨਾਵੈ॥ ੧੧੧॥ ਸੈਯਾ। ਨਹੀਨਨਤੁਕਛੁਜਗਜਾਨਸਭੀਮਿਸ੍ਰਜ
 ਜੇਈਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰੀ। ਨਿਤਹੀਨੇਤਰਜੇਜੇਈਸੇਖਸੇਈ। ਇਕਬ੍ਰਹਮਨਹੀਅਨਧਾਰੀ। ਆਤਮਭਿੰਨਸਮਿਤਗੁਸ੍ਰੇਸਭ
 ਜਾਨਪ੍ਰਪੰਚਯਥਾਮ੍ਰਿਗਵਾਰੀ। ਯਥਾਜਗਪ੍ਰਥਜਾਨਅਨਿਤਤਥਾਅਸੁਨਮਿਥਜਾਸੁਵਿਚਾਰੇ॥ ੧੧੨॥ ਚੈ। ਨਿਖੇਸਰੂਪਇ
 ਉਛਿਰਹੈਵੇਦਾ। ਨੇਤਨੇਤਕਰਸਭੈਨਿਖੇਧਾਸੇਖਆਤਮਾਅਵਿਧਪਛਾਨੈ। ਨਿਖੇਸਦੁਆਰਕਰਪ੍ਰਗਟਸੁਮਾਨੈ॥ ੧੧੩॥ ਰਜੁ

੩੪ ਗਿਜਾਨਕੁ ਜੇ ਜਬ ਹੀ ਤਬ ਸੇਖਾ ਗਿਜਾਨੁ ਕਦਾ ਤਨਾ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਤੇ ਜਨ ਸਭੀ ਸੁਨਯੋ ਨਹੀ ਸੇਖਾ ਸੁਤਾ ਤਦੋ
ਤਨਾ ਆਤਮਾ ਮਨ ਨ ਕੀਏ ਸਭ ਮਨ ਨ ਵਿਚਾਰ ਕਹੈ ਸੁਤ ਜਾਨ ਸਦਾ ਤਨਾ ਵਿਦੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੁਆਤਮ ਗਿਜਾਨ ਤੇ ਨੋ
ਹਿ ਪਰੈ ਗੈ ਇਤਾ ਅੰਨਾ ੬੧੭॥ ਸਿਖ ਵਾਈ ੩॥ ਯਹ ਨਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋਤ ਵਿਚਾਰਾ ਆਤਮ ਗਿਜਾਨ ਸਰਬ ਗਭਿਚਾਰਾ ਅੰ
ਤਮ ਗਿਜਾਨ ਹੁਏ ਤੇ ਜੇਇ ਸਰਬ ਗਿਜਾਨ ਨਿਸਚੈ ਜਗ ਹੋਇ ੬੧੮॥ ਇਤਹ ਸਰਬ ਆਤਮ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮ
ਮਾਤੇ ਅਭਿੰਨਾ ਅੰਨ ਦਰਸਨ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ਹੋਤ ਅੰਨ ਦਰਸਨ ਪਹਚਾਨਾ ੬੧੯॥ ਘਟ ਦਰਸਨ ਤੇ ਘਟ ਨਹੀ ਏਥੇ ਘਟ
ਦਰਸਨ ਤੇ ਘਟ ਨਹੀ ਪੇਖੋ ਆਤਮ ਦਰਸਨ ਤੇ ਤਿਵ ਜਾਤੋ ਅੰਨ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਸੁਤਾ ਤੇ ੬੨੦॥ ਆਤਮਾ ਅਨਾਤਮ
ਅਭਿੰਨ ਜੇਕਹੋ ਅਤਵਿਰੋਧ ਤਬ ਨਿਸਚੈ ਲਹੈ ਪਰਮਾਰਥ ਸਤ ਆਤਮ ਵੀਚਾਰਾ ਨੇਤੀ ਤਿਨਿ ਖੇਧ ਅਨਾਤਮ ਧਾਰਾ ੬੨੧॥
ਉਭੈ ਏਕਤਾ ਹੋਇ ਸੁਜਾਨਾ ਅਨਾਤਮ ਨਿਖੇਸ ਬਿਥਾ ਸੁਤਮਾਨਾ ਅਨਥਾ ਕਹੈ ਤੇ ਆਤਮ ਥਾਧਾ ਉਭੈ ਥਾਧ ਤੇ ਸੁਨ ਸੁਸਾਧ
੬੨੨॥ ਤਾਤੇ ਆਤਮ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸੁਨਾ ਅਨਾਤਮ ਦਰਸਨ ਹੋਤ ਨਹੀ ਪੁਨਾ ਪੁਰਬ ਉਕਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੇ ਆਗਿ ਕਹੈ ਸਿਧਾਤੀ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਸੁਤਾਹਿ ੬੨੩॥ ਗੁਰ ਸਿਧਾਤੀ ਸੇਧਾ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੁਆਤਮ ਜਾਨ ਜੁਤਾ ਸਸਰੁ ਗਿਜਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇਈ ਸਭ ਗਿਜਾਨ ਯਥਾ ਵਤਤਾ ਸਸਰੁ ਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਤੁਰਿ ਜਾਨ ਯਥਾ ਸੁਤ ਜਾਨ ਤੇ ਥਾ ਸਭ ਗਿਜਾਨ ਬਿਲਾ
ਸੈ ਕਲਪਤ ਸਤਾ ਸੇਧਾ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਤੇ ਨਹੀ ਨਭਿਨ ਸੁਤਾ ਸੈ ੬੨੪॥ ਤੇ ਆਤਮ ਸਤਾਰੁ ਪਵੀਚਾਰਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸਰ

ਗਾ
੨੫

ਗ। ਤਤ੍ਵਥਿਤੁਤਸੁਖਮਿਥਿਚਾਰਾ। ਤਾਕੇਯਹਪੁਨਉਚਤਨਜਾਨਾ। ਅਸਤਵਚਨਜੋਤੋਹਿਵਖਾਨਾ। ੮੭॥ ਸਿਖਵਾਈ॥ ਹਉਅੰਭੇਦਵ
ਗਰਤੇਜਾਤੈ॥ ਅਸਤਵਚਨਮਮਤੁਸਮਤਾਤੈ॥ ਅਸਤੁਵਚਨਜੋਮੇਹਿਉਚਾਰੈ॥ ਸੇਪੁਨਆਪਨਮੇਨਿਰਧਾਰੈ॥ ੮੮॥ ਸਿਖਾਤੀ॥ ਕਿਨ
ਸਰੂਪਅੰਭੇਦਲਖਜੇਮਮਦੈ॥ ਤਕਿਥੈਅਦੈ॥ ਤਅਖੰਡਤਾ॥ ਜੋਪੁਨਦੈ॥ ਕਹੋਮਮਰੂਪਵਤੀਤਥਦੇਖਭੁਜੇਮਤਖੰਡਤਾ॥ ਸਖਜਾਤਥਿ
ਦਾਨੰਦਤੋਹਅਚਾਰਜਬ੍ਹਮਸਰੂਪਹੋਤੇਜਪ੍ਰਚੰਡਤਾ॥ ਤਾਸਮੁਥੈਕਲਪੈਜਬਦੈ॥ ਤਨਹੀਯਹਿਯੋਗਅਯੋਗਸੁਪੰਡਤਾ॥
੮੯॥ ਚੋ॥ ਸੁਤਵਿਰੋਧਅਪਰਦੇਖਸੁਨਾ॥ ਇਕਦੇਵਅਦੈ॥ ਤਵੇਦਸੁਨਾ॥ ਨਹੀਨਾਨਤ੍ਵਸੁਤਿਕਯੋਜਾਤੈ॥ ਸੁਤਵਿਰੋਧਨਿਸਚੈਕ
ਰਤਾਤੈ॥ ਸਿਖਵਾਈ॥ ਚੋ॥ ਅਨਕਦੇਖਪਰਸੰਗਤੇਲਖੈ॥ ਸਦੈ॥ ਤਨਤੋਹਾ॥ ਅਦੈ॥ ਤਰੂਪਤਮਕੋਲਖੋਯਹਨਿਹਚੈਮਨਮੇਹਿ॥
੯੦॥ ਗੁਰਵਾਚਾ॥ ਚੋ॥ ਹਰਖਭੁਜੇਅਬਨਿਸਚੈਜਾਨਾ॥ ਕੈਸੇਮਮਅਦੈ॥ ਸਗਿਜਾਨਾ॥ ਅਭੇਦਰੂਪਜੋਗਿਜਾਨਕਯੋਅੰਬਾ॥ ਕੈਸੇ
ਸਿਖਵਾਈ॥ ਮੇਹਲਖਜੇਅਦੈ॥ ਤਬ॥ ੯੧॥ ਤੁਮਹੇਵਚਨਕਥਨਤੇਗਿਜਾਨਾ॥ ਉਕਤਸੁਤੀਕਗਿਨਿਸਚੈਕੁਨਾ॥ ਅਦੈ॥ ਸਰੂਪਲਖਜੇਅਬ
ਤੋਹਾ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿਪ੍ਰਸੰਗਮਾਹਿਕਿਆਮੇਹਿ॥ ੯੨॥ ਗੁਗਾਨਿਜਸਰੂਪਮੇਜਾਗਯੋਹੈਸੁਨਾ॥ ਅੰਨਪ੍ਰਸੂਵਨਹੀਤੁਵੁਕੇਪੁਨਾਆ
ਤਮਗਿਜਾਨਕੁਜੇਜਬਜਾਨਾ॥ ਤਾਤੇਪਰੇਪ੍ਰਸੂਨਾਮਾਨਾ॥ ੯੩॥ ਅਤਮਵਿਦਤਵੇਦਜਬਹੋਇ॥ ਅਵਿਦਤਵਸਤਨਹੀਸੇ
ਖੁਸਮੇਇ॥ ਯਾਤੇਪ੍ਰਸੂਪ੍ਰਸੰਗਸਮਾਮਤਾ॥ ਨਿਜਸਰੂਪਜਬਲਖਜੇਜਾਪਤਾ॥ ੯੪॥ ਸਿਖਵਾਈ॥ ਚੋ॥ ਪ੍ਰਸੂਯੋਗਾਂਅੰਬ
ਸੇਖਹੋਅਨਾਤਮਰੂਪਵਿਚਾਰਾ॥ ਅਨਤਮਤਪ੍ਰਗਟਕਰਉਤਹਯੋਗਉਚਾਰਾ॥ ੯੫॥ ਗੁਰਸਿਖਾਤੀ॥ ਮੈਦੂਜਾ॥ ਅਤਮ

ਸਿਖਵਾਈ
੫੪

ਕਾਮਕਤਰੁਪ ਨਹੀ ਨਿਸਚੈ ਸੋਕ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਸਿਧਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਹਰਖ ਕੁਝ ਅਤਹੀ ਤੁਹ ਜਾਨਸੁ ਵਾਕਤੈ ਸਿਧਯੁਯੋ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੰ
 ਅਬਾ ॥ ਅਨਰੁਦਤਾ ਜੇਈ ਦ੍ਰੋਤ ਕੇ ਜਾਨਸੇਈ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਤੁਹ ਵਾਕ ਕੁਝ ਜੇ ਜਬਾ ਅਪਨੈ ਨਿਸਚੈ ਜੇਈ ਸਿਧਤਥਾ ਨਹੀ ਤਾਸ
 ਮੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਦਾ ਕਬਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੇਈ ਪ੍ਰਸਨਾ ਅਬ ਸਿਧਯੁਯੋ ਜੇਈ ਪੁਛਤਥਾ ਤਬਾ ॥ ੧੨ ॥ ਵਾਦੀ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਭੁਵਤ ਜੇਈ ਦ੍ਰੋਤ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਸੇਈ ਪੁਛਨਾ ॥ ਪੁਰਬ ਮਕਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੇਲਾ ਭੁਯੋ ਰਹ ਜਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਜਿਉਂ ਭੁਯਾ ਤੇ ਭੁਯੋ ਸੋ ਅਬ ਕਹੈ ਦਿ, ੪੦
 ਗ ॥ ਨਿਰਹੈ ਕਰਮ ਨ ਮਾਹਿ ਸਭ ਨਿਸਚੈ ਕਹੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਜੇਈ ਜਗਦੇਖਾ ॥ ਸੇਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੋਖ ਮੇ ਪੇਖਾ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਟੁਪ ਜੇ
 ਆਹਿ ॥ ਪੁਰਹੁ ਮੇਖ ਰੁਪ ਨਿਰਥਾਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਮੇ ਯਹ ਪ੍ਰਤਬੰਧ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਦ੍ਰੋਤ ਜੇ ਤੇ ਹਸਨਾਯੋ ॥ ਦ੍ਰੋਤ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਤਿਨਾਗ ਜਬ ਹੋਇ
 ਮੇਖ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਜ ਰੁਪ ਸੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਖ ਵਾਦੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਦ੍ਰੋਤ ਜੇ ਉਜਗਹਯੋ ॥ ਮੇਖ ਪ੍ਰਤਬੰਧ ਤਾਸ ਪ੍ਰਤਕਹੀਯੋ ॥ ਦ੍ਰੋਤ ਅਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ
 ਹੋ ਪੁਨ ਜੇਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਮੇਖ ਮਾਕਿਯੋ ਨਹੀ ਹੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰਸਿਧਾਤੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਅਨਕ ਦ੍ਰੋਤ ਜੇ ਕਹੈ ॥ ਤੁਤਿ ਨ ਤੇ ਕਿ ਮਰਿ ਨ ਸੋਲਹੈ
 ਜਿ ਤੁਤਿ ਭਿਨ ਤਿਨ ਤੇ ਆਹਿ ॥ ਦ੍ਰੋਤ ਅਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਤਬ ਨਿਰਥਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਖ ਵਾਦੀ ॥ ਯਾ ਮੇਸੈ ਸੈ ਨਾਹ ਨ ਭਾਲਾ ॥ ਹੋਤਿ ਨ ਤੇ ਭਿਨ ਤੀਨ
 ਕਾਲਾ ॥ ਤੁਕੋ ਆਤਮ ਤੁਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਿਨ ਕੈ ਲੇਖ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਸਿਧਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਅਸਚਰ੍ਯ ਕੁਝ ਸੇਈ ਤੇ
 ਹਿ ਅਨੇਕ ਥਿਧਾਨ ਸਰੂਪ ਸੋਖੇ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਥਾ ਪਸਾਖਿ ਭਿਨ ਨਹੀ ਭੋਇ ਅਨੇਕ ਸੁਦੇਖੇ ॥ ਕਹੈ ਮਨ ਨਾਹ ਨ ਦੇਖਤ ਦ੍ਰੋਤ ਹੋ ਜੰ
 ਨ ਜੇਈ ਯਹ ਵਾਕ ਸੁਲੇਖੇ ॥ ਤਵ ਵਾਕ ਸੇਈ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੇਈ ਕਉਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੇ ਯੋਗ ਪਰੇਖੇ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਖ ਪ੍ਰਗਮ ਹੀ ਸਜੇਈ ॥ ੩੩

ਸੁਜਾਨ+

ਖਵਾਈ। ਸ੍ਰੇਯਾ। ਜਾਵਿਧਤੋ ਹਸਵਾਕਤੇ ਜਾਨ ਅਗਿਜਾਨਤਥਾਤਿਹਕਾਰਜਨਾਸੀ। ਸੁਧਸਰੁਪਾਅਖੰਡਚਿਦਾਨੰਦ
ਬੋਧਸਰੁਪਾਵਲਖੁਜੇਅਬਨਾਸੀ। ਸਰਬਵਿਕਾਰਅਤੀਤਨਿਰਾਲੰਬਰੇਦਵਿਹੀਨਅਰੁਪਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਸੇਖਮੇਨਾਹਿਨਰੇਦਕ
ਛੂਨਿਤਮੁਕਤਸੁਰਾਵਸਰੁਪਥਿਲਾਸੀ॥ ੬੮॥ ਚਿ॥ ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਦ੍ਰੇਤੁਜੇਤੁਮਕਹਜੇਨਿਰਦ੍ਰੇਨਾਹਨਸੇਇ। ਅਬਲਗਦ੍ਰੁਸ਼ੁ
ਮਾਹਿਮੁਹਸੀਸਾਨਸੁਨਹੋਇ। ੭੦॥ ਚਿ॥ ਸੁਧਕੁਟਸਥਆਤਮਾਜੇਈ। ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਦ੍ਰੁਸ਼ੰਭਵਨਹੀਤਮੇਹੋਈ। ਜੇਪ੍ਰਨਤਾਰੇ
ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਕਹੀਯੈ। ਸੇਖਵਿਖੇਅਪ੍ਰਸੰਗਸੇਲਹੀਯੈ॥ ੭੧॥ ਗੁਰਸਿਧਾਤੀ। ਨਿਤਮੁਕਤਸੁਰੁਪਛਾਨ। ਸਰਬਦਾਕਾਲਸਤ
ਤਿਹਮਾਨ। ਸਰਬਕਾਲਇਕਰਸਪਹਿਚਾਨ। ਮੁਕਤਰੁਪਮੁਕਤਾਸੂਤਿਜਾਨ॥ ੭੨॥ ਕਾਦਾਭਿਤਮੇਖਜੁਹੋਇ। ਅਨਿਤ
ਪ੍ਰਸੰਗਤਾਸਮੇਸੇਇ। ਤਾਤੈਮੁਕਤਕਾਲਮੇਜਾਨ। ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਪ੍ਰਸੰਗਅਨਿਸੁਨਮਾਨ॥ ੭੩॥ ਅਬਹਮਮੁਕਤਕਾਲਮੇਜਾਤੈ
ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਨਾਹਿਅਸੰਭਵਤਾਤੈ। ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਦ੍ਰਿਸ਼ ਬ੍ਰਹਮਇਕਹੋਇ। ਰੇਦਭਾਵਨਾਹਤਸਮੇਇ॥ ੭੪॥ ਸਿਖਵਾਈ। ਸਰਬ
ਲੋਕਅਨਰੁਦ੍ਰਹੋਜੇਈ। ਤਾਸਵਿਰੋਧਕਿਮਰਥਕਹੋਈ। ਦ੍ਰੇਤਦ੍ਰਿਸ਼ਕਾਲਮੇਜਾਨ। ਅਨਰੁਦ੍ਰਮੇਖਅਸੰਭਵਮਾਨ॥ ੭੫
ਸ੍ਰੇਯਾ। ਜੇਪ੍ਰਨਯਾਵਿਧਦੇਦਰਿਚਾਰਤਲੋਕਵਿਰੋਧਤੰਦਾਸੁਨ। ਜਾਸਤੇਵੇਦਨਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਦੈਲੋਕਵਿਰੋਧਵਿਚਾਰਕਦੇ॥
ਪ੍ਰਨ। ਅਨਥਾਜੁਕਹੋਤਬਵਾਕਸਿਲਾਤਰਦ੍ਰਾਇਕਦ੍ਰੁਥਮਾਨਸਦਾਪ੍ਰਨ। ਤਾਸਤੇਕਾਲਸਰੀਨਹੀਮੇਖਸਮਾਯਹੋਲੇ
ਕਵਿਰੋਧਰਿਦਾਗੁਨ॥ ੭੬॥ ਚਿ॥ ਸਰਬਕਾਲਮੇਖਕਾਲਜੇ। ਵਿਰੁਧਲੋਕਅਨਰੁਦ੍ਰਜਾਨਸੇ। ਅਨਰੁਦ੍ਰਦ੍ਰੇਤਕਰੈਸਰਲੇ

੨੨ ਸਰੂਪ ਹੋ ਜੇਈ। ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਧ ਪਹਿ ਚਾਨੇ ਸੇਈ। ਅਗਿਆਨ ਸਿਧ ਕਰਤਾ ਜੇ ਧਾਗਾ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਆਤਮ ਵੀ ਚਾਗਾ। ੬੦। ਸਿ
 ਖਵਾਈ। ਸਪੁਰਣ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੇ ਰਿਜਾਨਾ ਹੋਵਾ ਛੁਤ ਜਗਤ ਸੀਮਾ ਨਾ। ਯਥਾ ਭੂਤ ਉਤ ਅਥਕ ਹੋ। ਵਿਸੇਖ ਰੂਪ ਆਤਮ ਕੋਗ
 ਹੋ। ੬੧। ਗੁਰ ਸਿਧਾਤੀ। ਸਮਾਨ ਵਿਸੇਖ ਸੁਨ ਜੇ ਹਯੋ। ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਆਤਮ ਸੇਲ ਹੀਯੋ। ਸਮਾਨ ਰਿਜਾਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕਰਮ ਕਤ। ਵਿਸੇ
 ਖ ਜਗਤਾ ਸਾਥਿ ਥਾਸ ਉਕਤ। ੬੨। ਸਿਖਵਾਈ। ਸਮਾਨ ਵਿਸੇਖ ਸੁਨ ਹੋ ਜੇਈ। ਤਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੁ ਸੇਈ। ਯਥਾ ਰ
 ਥ ਰਿਜਾ ਹੋਤ ਸੁਨ ਜਾਤੋ। ਨਿਰੋਧ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੇਤਾਤੋ। ੬੩। ਗੁਰ ਸਿਧਾਤੀ। ਰਿਜਾਨ ਵਿ ਉਕਤਿ ਨਿਸਚਿਤ ਹੋ ਜੇਈ। ਨਿਜ
 ਸਰੂਪ ਜਾਨੇ ਪੁਨ ਸੇਈ। ਸੰਦੇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀ ਹੋਤ ਸੁਤਾ ਮੈ। ਸਿਚਾ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਜਾਮੈ। ੬੪। ਸਿਖਵਾਈ। ਸ੍ਰੇਯਾ ਅ
 ਗਿਆਨ ਤੇ ਭ੍ਰਿਨ ਸਰੂਪ ਕਰ ਜੇਤੁ ਮਨਿ ਸਚਿਤ ਨਾਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅਥੀਲਗਾ। ਅਗਿਆਨ ਕੈ ਇਸਥਿਤ ਹੋਤ ਹੀ ਜਾਨ। ਵਿਵੇਕ ਕੀਧੁ
 ਸ੍ਰੁਤਿ ਨਿਸਥੀ ਜਗਾ। ਯਦ ਪ੍ਰਭਿਨ ਸਰੂਪ ਵਿਵੇਕਤ ਥਾਪ ਅਗਿਆਨ ਸੰਦੇਹ ਤਬੀਅਗਾ। ਯਾ ਵਿਧ ਹੋਤ ਸੰਦੇਹ ਸੁਸੰਭਵ ਅ
 ਤਮ ਮਾਹਿਨ ਰਿਜਾਨ ਜਬੀਤਗਾ। ੬੫। ਗੁਰ ਸਿਧਾਤੀ। ਚੋ। ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਕਲਪਤ ਪਹਿਚਾਨਾ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਰਿਜਾਨ
 ਕਰਤਾ ਕੀਹਾਨਾ। ਕਲਪਤ ਰੂਪ ਭਾਸਤ ਹੋ ਜਬਲਗਾ। ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਰਿਜਾਨ ਹੋਤ ਨਹੀਤ ਬਲਗਾ। ੬੬। ਵਿਵੇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਤ
 ਮਜਾਨੇ ਜਬਾ। ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਨੇਤਰਾ ਅਧਿਸ਼ਾਨ ਆਤਮਾ ਰਿਜਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ੬੭। ਆਤਮ ਭਿਨ ਅਗਿਆਨ ਹਮ
 ਨ ਸਿਧਾ। ਸੁਕਤ ਭ੍ਰਿਨ ਰਜਤ ਜਿਯੇ ਵਿਧਾ। ਯਾ ਵਿਧ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਸਪਹਿਚਾਨਾ। ਸੰਦੇਹ ਅਭਾਵ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਠਾਨ। ੬੮। ਸਿ ੨੨

ਲਖਕੋਤੁਮਾਮਜਾਨਤਹੈਨਹੀਜਾਨਤਵਾਰਥਾ॥ਜੋਪੁਨਜਾਨਕੈਪਸਨਕਰੈਤੋਦੰਭਸੁਪੁਸ਼੍ਟਨਹੀਪੁਮਾਰਥਾ॥ਅਗਜਾਨਮੇਨਾਹਿ
 ਸੁਪੁਸ਼੍ਟਨਬਨੈਸਰੁਦੇਦੁਇਸਾਇਵਹੋਇਨਿਗਰਥਾ॥੫੧॥ਉਪਹਾਸਸਿਧਾਤੀ॥ਉਦੇਹਆਦਿਬੁਸਪੁਮਯੰਤਾ॥ਅਹੰਪੁਤੀ
 ਤਆਸੈਕਰਜੀਤਾ॥ਇਨਮਧਤੋਰੋਨਿਜਸਰੁਪੁਪੁਨਾਅਥਵਾਸਰਬਸਮੁਚੈਰੁਪਸੁਨਾ॥੫੨॥ਸਿਖਭਾਵਵਾਦੀ॥ਪਸੂਦੇਗਾ੨
 ਅਗਿਜਾਨਕਾਰਜਹੈਜਾਤੋ॥ਮੋਹਭੋਗਸਾਧਨਹੈਤਾਤੋ॥ਮਮਤਾਵਿਖੇਸਰਬਯਹਿਜਾਨਾ॥ਛੁਡਭਮਗਜੇਵਸਾਧਨਮਾਨਾ॥੫੩
 ਯਸੋਸਰੁਗਵਦੁਪਧਾਨਹੈਜਾਤੋ॥ਸੁਖਮਥੁਲਭਿਨਹੈਤਾਤੋ॥ਹਿਯੋਧਾਦੇਇਹਹਤਜੇਆਹਿ॥ਸਦਾਅਹੰਸਰੁਪੁਨਿਰਬਾਹਿ॥੫
 ਠਾ॥ਪੁਸਪ੍ਰੇਮਕੋਸਦਨਜੇਜਾਨਾ॥ਸਰਬਜਗਤਪਰਕਾਸਕਮਾਨਾ॥ਅਵਿਭਚਾਰੀਸਰਬਦਾਜੇਈ॥ਨਿਜਸਰੁਪਮੇਰੋਕੋਉਸੇ
 ਈ॥੫੪॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਦੇਹਾਦਤਿਜਾਗਸਭੀਬੁਧਅੰਤਜੋਉਪੁਨਸੇਖਕਯੋਸੁਵਿਚਾਰੋ॥ਸੇਈਨਿਜਰੁਪਤੁਆਪ
 ਪਛਾਨਨਹੀਪੁਮਾਨਸੰਦੇਹਉਚਾਰੋ॥ਯਾਵਿਧਤਾਹਿਤੇਭਿਨਲਪੁਜੋਨਿਜਆਤਮਤਵਸਰੁਪਸੰਭਾਰੋ॥ਪਸੰਨਪਸੰਗਸਮ०
 ਪਤਜਾਨਸਕਾਹੋਕੋਆਨਭਿਵਾਦਕੋਧਾਰੋ॥੫੫॥ਉਦੇਹਾਦਿਭਿਨਜੁਆਤਮਾਹੋਨਹੀਜਾਨਤਸੇਇ॥ਤਾਸਹੋਤਅਬ
 ਪੁਸਨਪੁਨਕਰਹੁਜੇਸੰਭੁਹੋਇ॥੫੬॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਉ॥ਅਗਜਾਨਮਾਤ੍ਰਤਿਜਾਗਕਰਜਾਤੋ॥ਸਾਖੀਆਤਮਲਖੋਜਤਾਤੋ॥ਸ
 ਰਥਾਂਤਰਪਤਿਜਕਬੋਧਹੈਜੇਈ॥ਨਿਜਆਤਮਪਹਿਚਾਨੇਸੇਈ॥੫੭॥ਸਿਖਵਾਦੀ॥ਉ॥ਜੀਵਈਸਾਅਥਵਾਭਿਨਰੁਪਾ॥ਨਿ
 ਰਵੈਨਾਹਨਹੋਤਸਰੁਪਾ॥ਸੰਸੈਅਨਕਮੋਹਿਮਨਭਾਸੈ॥ਯਥਰੂਤਆਤਮਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥੫੮॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਗੁਗਾਨਿਰਵੈਨਿਜ

੩੨ ਮਸੇ ਨਿਸਚੈ ਮਾਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਵਾਹਿਗਿਰਿ ਵਦੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ਦੁਖਾਨੈ ॥ ਅਵਿਦੁ ਤਾਹਿ ਨ ਖੇਦੁ ਸੁਖਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੁਖਾ ਕਹੈ ਸੋ ॥ ਨਿਰੰਦੇ ਕਰੁ ॥
 ਖੁਆਬ ਤੈਸੇ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਅਵਿਦੁ ਵਾਸ ਤੁਕੈ ਪਗਵਤ ਮੈ ਵੇਦ ਨ ਖੇਦਾ ॥ ਕਲਪਤ ਮੈ ਨ ਦਿਰਧ ਕਛੁ ਦੁਖਾ ਕਲਪਤ ਦੇਵਾ ॥ ੪੨ ॥ ਵਾਹਿਗਿਰਿ
 ਸਧਾਰਨੁ ਰੂਪ ਅਵਿਦਿ ਜਾ ਆਹਿ ॥ ਕੀਓ ਨਿਖੇਧ ਵੇਦ ਕਰਤਾਹਿ ॥ ਵਾਸ ਤੁਕੈ ਉਅਵਿਦਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਕਲਪਤ ਨਿਖੇਧ ਵੇਦ ਭਰਿਗਹਿ ॥ ੪੩ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ਤ੍ਰੇਸੇ ਹੀ ਜੀਵਨ ਹੀ ਦੁਸ੍ਰੇਸੇ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਅਨੰਤ ਰਸਿ ਧਛਾਨੈ ॥ ਅਨਾਦੀ ਅਸਿਧ ਸੁਜੀ ਵਪ ਛਾਨਨ ਹੀ ਪੁਨ ਮਾਨ ਅਨਾਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਰਤੇ
 ਤੁਮ ਜੀ ਅਨਾਦੀ ਕਹੈ ਤੁਅਵਿਦੁ ਜਾ ਬਿਨਾਸ ਤੇ ਨਾਸ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਸੁਭਾ ਵਸਦਾ ਥਿਰ ਹੋਇ ਨ ਹੀ ਪੁਨ ਮੇਖ ਕਦਾ ਚਿਤ ਜਾਨੈ ॥ ੪੪ ॥ ਚੀ
 ਪਰਮਾਤਮ ਜੀਵ ਉਭੈ ਭਿਨ ਜੇਈ ॥ ਜਜ਼ ਸਰੂਪ ਦੁਸ੍ਰਾਨ ਹੀ ਸੇਈ ॥ ਉਭੈ ਭਾਗ ਸੂਨ ਚੈਤਨਾ ਕੇਵਲ ਸੂਕ ਹੋ ਸੁਖੀਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਬ ਮੇਜੇ ਤੁਮ ਕ
 ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਸਿਧ ਚੈਤਨ ਮੇ ਜਾਨਾ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਵਤ ਸੁਨ ਜਾਤੇ ॥ ਸਰਬਗ ਜੀਵ ਮੁਕਤ ਵਪੁਤਾ ਤੇ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿਸੀ ਤਵਨ ਹੀ ਹੋਤ ਸੁ
 ਕੈਸੇ ॥ ਜੀਵ ਮਾਹਿ ਸਰਬਗਤਾ ਤੈਸੇ ॥ ਉਪਾਧਿ ਸਿਧ ਉਤ੍ਰੇ ਜਾਨਾ ॥ ਜੀਵ ਬਹਮ ਕੇਵਲ ਚਿਤ ਮਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਅਨੰਗੀ ਕਾਰ ਅਵਿਦਿ
 ਜਾਤੁ ਵੇਤ ਬਨਾਹਿ ਸੁਪੁਸਨ ਅਵਿਦਿ ਜਾ ਬਿਨਾ ਕਿਮ ਜਾਨੈ ॥ ਅਵਿਦਿ ਅਵਿਦਿ ਕੋਰੁ ਪਲ ਖੇਤੁ ਹਿਜਾਨ ਸੁਪੁਸਨ ਕੀਓ ਮਨ ਮਾਨੈ ॥ ਸ੍ਰੀਤੁ ਹੀ
 ਆਪ ਅਵਿਦਿ ਕੋ ਜਾਨਨ ਹੀ ਪੁਨ ਆਨ ਕੇ ਉਤੁ ਹਿਤਾਨੈ ॥ ਸਿਧ ਭੁਜੇ ਦੁਸ੍ਰਾ ਅਬ ਜਾਨ ਸੁਪੁਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨ ਹੋਤ ਪਛਾਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਵਾਹਿ
 ਗਿਰਿ ॥ ਅਵਿਦਿ ਜਾ ਦੁਸ੍ਰਾ ਅਬ ਜਾਨ ਸੁਪੁਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨ ਹੋਤ ਪਛਾਨੈ ॥ ਅਵਿਦਿ ਜਾ ਦੁਸ੍ਰਾ ਸਿਧ ਹੋਤ ਪੁਨਾ ॥ ਮਸਰੂਪ ਕਹੈ ਨਿਸਚੈ ਤੋ ਪੁ
 ਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਜੇਤੁ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਹ ਪੁਸਨ ਨ ਹੀ ਸੰਭੂ ਮਾਨੈ ॥ ਹੋਅ ਮਗਾਯਹਿ ਪਸੁ ਕਹੈ ਚਿਤਾ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਨ
 ਹੀ ਜਾਨਤ ਹੋਇ ॥ ੫੦ ॥ ਵਾਹਿਗਿਰਿ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਅਗੁਨਾ ਵਿਖੇ ਪੁਨਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਹਿਜਾਨਾ ॥ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਾਰਥਾ ਜੇ ਪੁਨ ਦੇਇ ਵਿਕ ॥ ੩੨

ਜੇਇ॥ ੩੨॥ ਦੁਸ਼ਾਸਿਧਪਥਮਜਥਹੋਇ॥ ਸਿਧਹੋਤਉਪਾਧਤਥਹੋਇ॥ ਉਪਾਧਿਸਿਧਾਅਦਿਪਹਿਭਾਨਾ॥ ਪਤਥਿਬਰਲ
ਪਤਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾਤਥਮਾਨ॥ ੩੩॥ ਵਿਧਾਅੰਨਜਅੰਨਅਸੋਧਾਗ॥ ਦਿਖਦਾਸ਼ਤਮਾਹਿਥੀਚੰਗ॥ ਦੁਸ਼ਾਦੇਤਸਿਧਨਹੀਜਾਂਤੇ
ਸਿਧਾਤੀਮਤਥੰਡਨਤਾਂਤੇ॥ ੩੪॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਅਨਾਦਿਸਿਧਅਗਜਾਨਪਛਾਨਾ॥ ਪਤਥਿਬਰੁ॥ ਦੁਸ਼ਾਤ੍ਰਿਜੇਮਾਨ॥ ਵਿਕ
ਲਪਅਵਸਰਯਮੇਨਹੀਜਾਂਤੇ॥ ਦਾਦੀਮਤਥੰਡਨਹੋਤਾਂਤੇ॥ ੩੫॥ ਦਾਦੀ॥ ਅਨਾਦਿਸਿਧਅਗਜਾਨਜਥਕੋ॥ ਤੇਸੇਪਤਥਿਬ
ਦੁਸ਼ਾਤਥਲਹੋ॥ ਯਹਿਸੰਭਵਨਹੀਹੋਤਪਛਾਨਾ॥ ਅਨਾਦੀਦੁਸ਼ਾਜੀਵਜਮਾਨ॥ ੩੬॥ ਆਦਦਨਜੀਵਜਥਕੋ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੁਪਰ
ਮਨਹੀਤਾਸਮੇਲਹੋ॥ ਅਨਾਦੀਸੰਭਵਜੀਵਨਜਾਂਤੇ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੁਅਭਾਵਤਵਮਤਮੇਤਾਂਤੇ॥ ੩੭॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਦਾਨਨਦ੍ਰਿਸ਼ਤੁ
ਅਭਾਵਕੋਸੇਕੋਸਾਖੀਸੁਮਾਨਾ॥ ਅਨਾਦਿਸਿਧਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦੁਸ਼ਾਮਤਸਿਧਜਾਨਾ॥ ੩੮॥ ਸੋਯਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਰੂਪਕੋਦੁਸ਼ਾਜਥ
ਸੋਨਹੀਸੰਭਵਹੋਤਕਦਾਤਨਾ॥ ਸਰਥਗਪ੍ਰਮਾਨਪ੍ਰਸਿਧਪਛਾਨਨਹੀਰੂਮਦ੍ਰੈਤੁਰਾਸਸਦਾਤਨਾ॥ ਅਵਿਦਯਾਤੇਰਹਤਨਿਰੰਜਨ
ਸਿਧਨਹੀਦ੍ਰਿਸ਼ਤੁਦੁਸ਼ਾਦੇਤਤਥਤਨਾ॥ ਏਕਹੀਰੂਪਅਥੰਡਸਨਤਨਸੁਧਸੁਭਾਵਚੈਤਨਪਰਾਤਨਾ॥ ੩੯॥ ਸਿਧਤੀ॥ ਸਰਥਗ
ਰੂਪਦਾਅਰਥਕੋਅਥਜਾਸਸੁਨੇਤਹੀਰੂਪਤਥਿਨਾਸੋ॥ ਸਰਥਗਸੁਨਾਮਕੋਤਿਹਕੋਜਾਅਧਿਯਾਨਸਥੀਕੋਹੋਦਿਪਕ॥
ਸੋਜੇਈਜਗਕਲਪਤਮਾਪਮੇਭਾਨਸਤਾਤਿਹਦੇਤਸੁਤਾਹਿਸੁਭਾਸੋ॥ ਨਹੀਤ੍ਰਿਸ਼ਾਹਿਵਿਰਥਕੋਉਅਵਿਦਯਾਦ੍ਰਿਸ਼ਤੁਦੇਤ
ਵਿਲਾਸੋ॥ ੪੦॥ ਚੋ॥ ਅਵਿਦਯਾਵਨਤਾਹਿਜੇਕੋ॥ ਯਮੇਕਛਵਿਰੋਧਨਹੀਲਹੋ॥ ਅਵਿਰੋਧੀਜੇਸਰੁਕੋਜਾਨਾ॥ ਪਰਮਾਤ

ਅਤੀਤ ਵਿਖੇ ਭਾਵਨਾ ਜੋਈ। ਤਿਹ ਕਰ ਚਿਤ ਬਿਤ ਚੰਚਲ ਹੋਈ। ਤਾ ਤੋ ਖਿਛੁ ਇਸ ਥਿਤ ॥ ੧੧ ॥ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਵਾਛਾ ਚਿਤ ਥਾਵੇ ॥ ੧੨ ॥

੩੦ ਲਲਚਾਵੇ। ਇਕ ਖਿਛੁ ਆਤਮਾ ਪਿਛਾਨ ਨ ਪਾਵੇ ॥ ੧੩ ॥ ਚਿਤ ਬਿਤ ਚੰਚਲ ਤਾ ਜੋ ਹੋਏ। ਤਿਹ ਕਰ ਅਨੰਦ ਪਗ ਵਲ ਹੋਏ। ਪਰ ਪੈਰੇ ॥ ੧੪ ॥

ਸੋਧ ॥ ਏਜੋਈ। ਆਨੰਦ ਰੋਣ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਰਬਾਂਗ ਪ੍ਰਤਿ ਜੋਈ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਨ ਤਨ ਭਾਸੈ ॥ ਅਤ੍ਰੇ ਸੇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਭੀ ਜਨ ਕੋ ਨਿਤ ਜੋ ॥

ਸਮੇਰ ਹਿਤ ਉਪਾਧ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਅਤ੍ਰਿ ਹੀ ਨਿਕਟੀ ਸਭ ਅੰਤਰ ਜੋ ਸੁਨਤਾ ਸਪ੍ਰਮਾਦ ਭਯੋ ਪ੍ਰਨ ਜਾਸੈ ॥ ਕੰਠ ਸਲ ਮਾਲ ਜਿਵੇ ਪ੍ਰਮਾਦ ਭਯੋ ਨਹੀ ਅਨੰਦ ॥

ਰੂਪ ਹੁਲਾਸੈ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿਹਰੇ ਵਲ ਪ੍ਰਮਾਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਅਨੰਦ ਨਹੀ ਰਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬੰਧ ਕਲਪਤ ਵਾਸਤ੍ਵ ਜਤੈ ॥ ਰਾਸਤ ਹੀ ਅਨਰੂ ॥

ਸਸਤਾ ਤੇ ਪਵਾਈ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤ ਦਰਸ ਜੋਤਮ ਕਹਿਓਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੋ ਨ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੋ ਜੀਵ ਕਿਧੋ ਅਨਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਹਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪਰ ॥

ਆਤਮ ਕਹੋ ॥ ਸੇ ਸੰਭਵ ਨਹੀ ਹੋਤ ਸੁਲਹ ॥ ਸਰਬ ਗਗਿ ਜਾਨ ਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਰੂਮ ਅਰਾਵਤਿ ਹਮਾ ਹਿਸਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਰੂਮ ਬਿਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤ ਦਰ ॥

ਸੁਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੰਦ੍ਰੇ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਜਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੰਭਵ ਨਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਚਿਹਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ॥

ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤ ਸੁਜੀਵ ਹੋਅ ਵਿਦਿ ਜਾਵਾਨ ਜੋਆਹ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨਹੀ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਨਿਰਥਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਵਾਦੀ ॥ ਸੋਧ ॥ ਜੀਵ ਅਭੇਦ ॥

ਸੁਬ੍ਰਹਮੰਯੋ ਜਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਤੀ ਸੁਭਿਚਾਰਤ ਹੋਜੀ ॥ ਤਾ ਸਮੇ ਅੰਤਰ ਨੈਕ ਕਹੋ ਜਬ ਬੇਦ ਬਿਰੋਧ ਉਚਾਰਤ ਹੋਜੀ ॥ ਯਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਤ ॥

ਮਨਾਹ ਰੁਝਾਨ ਹੀ ਜੀਵ ਸੰਭਾਰਤ ਹੋਜੀ ॥ ਯਾਦਿ ਥਵੇਦ ਵਿਰੋਧ ਤਿਜਾਗ ਕਹੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜੋ ਨਿਹਾਰਤ ਹੋਜੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਚਿਹਰੇ ॥

ਯਗ ਅਭੇਦ ॥ ਯਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੋ ॥ ਬਿਬਧ ਤ ਬਿਬਧੇ ਦਰ ਤੇ ਸੋ ॥ ਸਰਬ ਗ ਅਲਪ ਗੁਣੇ ਚਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨਾ ॥ ੨੨ ॥

ਵਾਦੀ ॥ ਬਿਬਧ ਅ ਬਿਬਧ ॥ ਦ ਬਿਬਧਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਤਮਾ ਹਿਉ ਪਜਤ ਹੋਗ੍ਰੰਤ ॥ ਉਯਾਸਿ ਸਪ੍ਰਥ ਮੇਜ ਬਹੋਇ ॥ ਬਿਬਹੋਇ ਪ੍ਰਬਿਬਤ ॥ ੩੦ ॥

੧੧੨

੩

ਅਨੰਦਰੂਪਸਤਹੋ ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਸਤਾਅਰੁਨਵਤਹੋਅਗਾ॥ ੨੦॥ ਵਾਚੀ॥ ਕਿਨਪ੍ਰਬੰਧਕਹੋਅਗਾ॥ ਅਗਜਾਨਅਥਵਾਤਿਹਕਾਰਜਮਾਨਾਅਗ
 ਜਾਨਪ੍ਰਤੀਪਕਹੋਅਗਾ॥ ਵਿਕਲਪਦੇਇਪ੍ਰਗਟਸਤਹੋ॥ ੧੧॥ ਸੋਯਾ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਕਹੋਅਗਜਾਨਜੈਤਰੇਨਹੋਤਕਹੋਅਗਸੇਈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਅਗਜਾਨਕਹੋਅਥਵਾਨਿਜਜੀਵਕੋਸੋਪ੍ਰਤੀਪਕਹੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਅਗਜਾਨਕਹੋਪ੍ਰਤੀਪਕਹੋਈਬ੍ਰਹਮਸ੍ਰਬਰਾਸਮੇਈ॥ ਸੁਖਗਿਜ॥
 ਨਸਰੂਪਥਿਏਪ੍ਰਤੀਪਅਗਜਾਨਅਸੰਬੁਧਜਾਨਸਦੇਈ॥ ੧੨॥ ਚੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿਅਗਜਾਨਹੋਇ॥ ਸਰਬਗਾਅਖੰਡਚੇਤਨਕਹੋਜੈਸੇਈ॥
 ਜੀਵਅਗਜਾਨਕਹੋਨਹੀਜਾਨਾਜੀਵਅਬੁਦਬ੍ਰਹਮਤੇਮਾਨ॥ ੧੩॥ ਨਹੀਆਨਦ੍ਰਿਸ਼ਤੀਆਇ॥ ਅਬੁਦਕਹੋਸੁਤਪ੍ਰਤਪਾਦਾਜੀ
 ਵਰੂਪਕਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਦੇਹਮਾਹਿਕਹੋਸੁਤਨਿਰਦੇਸਾ॥ ੧੪॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਕਲਪਨਮਾਤ੍ਰਜੀਵਕਜਾਨਾ॥ ਅਗਜਾਨਕੁਜੈਨਿਸਚੈਕੋਮਾਨ
 ਵਾਸਤਵਜੀਵਚੇਤਨਪਛਾਨਾਗਿਜਾਨਰੂਪਨਿਰੋਏਇਕਭਾਨਾ॥ ੧੫॥ ਚੋ॥ ਜਾਥਿਥਾਅੰਗੀਕਰਜੈਜੀਵਮਾਹਿਅਗਜਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿਕੋ
 ਜੈਨਹੀਜੈਸੰਬੁਦਅਗਜਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਨਹੀਜੀਵਨਹੀਬ੍ਰਹਮਮੈਅਗਜਾਨਸਿਧਪਰਿਚਾਨਾ॥ ਨਿਰਵਿਕੁਗਥੇਤਨਵਿਥੇਪ੍ਰਤੀਪਕ
 ਅਗਜਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਵਾਚੀ॥ ਸੋਯਾ॥ ਸੰਸਾਰਅਵਸਥਾਵਿਥੇਜਬਨਹੀਜੁਆਨਦੋਪ੍ਰਕਾਸਸਦਾਤਨਾ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਸਤਾਕਰਜੈਪੁਨਉਕ
 ਤਕਹੋਅਬਤਾਸਪ੍ਰਸੰਗਪ੍ਰਗਤਨਾ॥ ਕਉਕੀਪਾਪਤਿਤੇਪ੍ਰਤੀਪਨਿਪ੍ਰਤਕਹੋਈਹੋਤਤਥਾਤਨਾ॥ ਸੰਸਾਰਕੀਪਾਪਤਿਤੇਨਹੀਜਾਨਨਿਬ੍ਰਿਤ
 ਸੰਸਾਰਕੀਹੋਤਤਦਾਤਨਾ॥ ੧੮॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਚੋ॥ ਜਦਪ੍ਰਸੰਸਾਰਅਵਸਥਾਮਾਹਿ॥ ਅਨੰਦਰੂਪਸਰੂਪਸਤਾਆਇ॥ ਦੇਤਰੂਪਸਬਦਾਇ
 ਕਭਾਨਾ॥ ਕਿਵਲਅਗਜਾਨਮਾਤ੍ਰਜੈਜਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਤਾਮੈਰੁਚਅਤਿਅਗਸਕਹੋ॥ ਵਿਥੋਭੋਗਵਾਛਾਚਿਤਧਰੇ॥ ਨਿਸਦਿਨਤਿਹਦਰਸਨ

ਅਰਾਵਰਹੈਇਵੰਤੁ॥੧੦੮॥ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਾਇਕਗਿਜਾਨਅੰਬੁਦਰੂਪਨਿਸਚਾਜਿਸੈ॥ਸਦਾਮੁਕਤਵਪੁਆਨਵੇਦਕਜਿਸੈਉਚਾਰੰਘੇ॥੧੦੯॥
ਇਤਸੀਸਿਧਾਤਰਹਸੇਵੇਦਾਤਪਕਰੇਸਦਾਨੰਦਵਿਚਰਤੇਵੇਦਪਮਾਣਯਥਾਭੂਤਵਰਨਨੰਨਮਪੰਚਮਾਸ਼ਨਾ॥੫॥ਦੋਅਨੰਦਪਨਨਿਜਅੰ
ਤਮਾਤਾਹਿਵਿਚਾਰਪੁਸ਼ਾਨਾਆਪਤਕਾਮਵਿਚਾਰਸੇਪਰਮਾਨੰਦਨਿਧਾਨ॥੧॥ਚੋਨਿਜਾਨੰਦਆਤਮਾਜੇਈ॥ਸਦਾਮੁਕਤਪਹਿਚਾਨੰਸੇਈ॥ਤਾਜਿ
ਗਿਜਾਨਜੰਬੁਮਨਮੇਭਾਸੈ॥ਆਪਤਕਾਮਤਦਾਸੁਪਕਾਸੈ॥੨॥ਸੈਯਾਅਨੰਦਸੁਭਾਵਸਦਾਨਿਜਆਤਮਤਾਹਿਵਿਚਾਰਅਨੰਦਪਕਾਸੀ॥ਦੂਜਾਮ
ਭਵਤਬੀਜਗਹੈਇਜਬੇਤਿਹਦਿਸੁਏਕਤੁਸੁਭਾਸੀ॥ਪ੍ਰੇਮਕੋਮੰਦਰਜੇਨਿਜਆਤਮਤਾਸਸਰੂਪਅਨੰਦਬਿਲੁਸੀ॥ਅਨੰਦਸਰੂਪਬਿਵਾਦਅ
ਤੀਤਅਖੰਡਸਨਾਤਨਏਕਹੁਲਾਸੀ॥੩॥ਵਾਦੀਪ੍ਰਸਾਦੀ॥ਅਨੰਦਸਰੂਪਜਥਾਆਤਮਹੈਇ॥ਪਰਪੂਰਣਸੁਭਾਵਕਯੋਨਿਜਸੇਇ॥ਸੀਸਾਰ
ਅਵੁਥਾਮੇਸੁਨਜਾਤੇ॥ਕੋਸੇਨਹੀਕੁਸਤਜਗਤਾਤੇ॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਨਨੁਪਰਮਪ੍ਰੇਮਕੋਅਸਪਦੰਜੇਈ॥ਨਿਜਾਤਮਪਹਿਚਾਨੰਸੇਈ॥ਸਦਾਸਰੂਪ
ਜਗਤਮੇਜਾਨਾ॥ਤਾਤੇਆਤਮਾਅਨੰਦਰੂਪ॥੫॥ਦੋ॥ਪ੍ਰਮਪ੍ਰੇਮਤਾਮੇਪ੍ਰਗਟਜੇਨਿਜਆਤਮਧਾਰਾਅਨੰਦਰੂਪਤਾਤੇਪ੍ਰਗਟਰੂਪਤਹੈਸੰਸਾਰ॥
੬॥ਵਾਦੀ॥ਦੋ॥ਯਹਜਗਮਾਹਿਸੁਪ੍ਰਗਟਨਹਿਹੈਅਨੰਦਸਰੂਪ॥ਤਾਤੇਅਨੰਦਪ੍ਰਗਟਨਹਿਕੋਸੇਅਨੰਦਰੂਪ॥੭॥ਸੈਯਾਮੇਖਅਵਸਥਾਵਿ
ਖੇਜੇਈ॥ਅਨੰਦਏਕਸੁਭਾਵਸੁਜੇਆਤਮਜਗਾਆਤਮਾਅਨੰਦਲੇਸਤੇਜਾਨਸੁਜੀਵਅਨੰਦੀਕਹੈਨਿਸਚੈਤਗ॥ਤੈਸੇਅਨੰਦਸੁਭਾਵਹੀ
ਕਾਰਨਹੀਪੁਨਕੁਸਤਹੈ॥ਜਗਮੇਅਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਕੋਅਨੰਦਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਤਮੇਖਮੇਨਹਪੰਚ ਦਸਾਮਗਾ॥੮॥ਦੋਅਨੰਦਰੂਪਜੰਬੁਮਨਕੋਮੇਖਮ
ਵਸਥਾਭਾਨਾ॥ਸੀਸਾਰਅਵੁਥਾਮੇਕੋਸੇਨਹਿਤਹਗਿਜਾਨਾ॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਚੋ॥ਸੀਸਾਰਅਵਸਥਾਮੇਸੁਨਜਾਤੇ॥ਪ੍ਰੰਧਸਤਕਰਾਅਤਤਾਤੇ॥ਯਦਪ

ਰਾਮ
੧੭੬

9

11

ਮੇਰਾ ਪਰਹੋਰਿ ਮਾਏ ਬਹੁ ਮਨ ਅਤਿ ਰਤਾ ਸੀ॥੯੧॥ ਚੋ॥ ਮੁਖ ਸਮਾਨ ਧਰੁ ਰੁਖ ਰੁਖ ਜਾ॥ ਜੀਵ ਬਹੁ ਮਏ ਕਤਾ ਗਿਯਾ ਨਾਮ
 ਹਾ ਅਭਿਰਾਧ ਅੰਬਰ ਜਿਸੇ ਸੁਨਾ॥ ਮੁਖ ਏਕਤਾ ਯੁਗ ਮੇਤਿ ਜੇ ਪੁਨਾ॥ ਯਾ ਵਿਸਏ ਕਤਿ ਜਾਗਨ ਕੋ ਹੋਤਾ॥ ਰਾਗ ਲਖਣਾ ਨਿਸਚੈ ਵੇਦਾ॥
 ਲ ਅੰਧ ਗਸਰ ਬਹਾਇ ਹੋ ਜੇਤੋ॥ ਤਿੰਨ ਗਲ ਖੇਤਿ ਕਚੇ ਤਨ ਏਤੋ॥੯੨॥ ਤਾ ਤੇ ਬਾਧ ਏਕਤਾ ਜੇਇ॥ ਵੇ॥ ਵਾਹੁ ਪਹਿ ਚਾਨੋ ਸੇ
 ਇ॥ ਰਾਗ ਲਖਣਾ ਕਰਿ ਸੁਜਾਤੋ॥ ਉਥੈ ਏਕਤਾ ਸਿਧ ਸੁਤਾਤੋ॥੯੩॥ ਏ॥ ਇਕ ਦੇ ਸੀਖੀ ਨ ਕੀ ਓਯਾ ਬਿਧ ਨਿਸਚੈ ਜਨਾ॥ ਨਿ
 ਰਾਸ ਅਬੁ ਪੁਰ ਬੁਧ ਕੋ ਕਰੋ ਸੁਵਿਧ ਵਤ ਮਾਨ॥੯੪॥ ਸੋਯਾ॥ ਵਿਰਧ ਸਰੂਪ ਭੈਸੁ ਜਾਸ ਤੇਈ ਸੂਰ ਜੀਵੈ ਏਕਤਾ ਹੋਈ॥ ਪਤਖ ਜਾਇ ਪ੍ਰਮਾਣੁ
 ਪ੍ਰਸਿਧ ਵਿਰੋਧ ਕਥੀ ਸੁਤ ਰਾਖਤ ਹੋਇ ਕਰੋਈ॥ ਲਖਣਾ ਬਿਤਤਾ ਹੋਤਿ ਜਾਨ ਸਚੇਤੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਗਿਯਾਨ ਕਰੈ ਨਿਰੋਈ॥ ਵਿਰਧ ਜੁਮਾ ਇਕ ਰਾਸ ਤਹੋ ਸੇਈ ਤਾ ਸੇ ਨਿ
 ਰਾਸ ਕਹੈ ਇਕੋਈ॥੯੫॥ ਏ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਵਿਰੋਧ ਜੇ ਲਖਣਾ ਬਿਤਰਗਿ ਜਾਗ॥ ਏਕ ਚਿਦਾਨੰਦ ਅਤਮਾ ਅਵਿਰੋਧ ਸਰੂਪ ਮੇਲਾਗ॥੯੬॥ ਚੋ॥
 ਯਾਨਾ ਤਰਕ ਬਾਧ ਜੋ ਹੋਯੋ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਿਸਫਲ ਕਹਯੋ॥ ਬਿਨਾ ਵਿਰੋਧ ਅਰਥ ਸਿਧ ਹੋਇ॥ ਕਰਤੁ ਯੋਗ ਨਿਸਚੈ ਕਰੋਈ॥੯੭॥ ਤਤੁ ਪ੍ਰਯੋਗ
 ਗਮ ਜੇ ਚੀਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਸਿਧ ਏਕਤਾ ਕੀਨਾ॥ ਏਕ ਪਦ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਹੀ ਜਾਤੋ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਹੋਤੁ ਯੁਗ ਪਦ ਸੁਤਾਤੋ॥੯੮॥ ਯੁਗ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਲਮਹਾ ਵਕਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾ
 ਣੁ ਰੁਪਤੁ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪਦ ਮਾਨ ਅਹਾ ਵਕਏ ਕਤਾ ਹੋਤਾ॥ ਵੇਦ ਕਹੈ ਨਿਰੋਈ ਸੰਕੇਤਾ॥੯੯॥ ਸੋਯੀ ਵੇਦ ਵਤ ਵਤ ਜਾਨਾ॥ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਕਾਲ ਤਜ ਮਾਨਾ॥ ਤਤੁ ਪ੍ਰਯੋਗ
 ਮੇ ਨਿਸਚੈ ਤੇ ਸੋ॥ ਵੇਦ ਕਹਿ ਜੇ ਨਿਰੋਈ ਕਰ ਜੇ ਸੋ॥੧੦੦॥ ਸੋਯਾ॥ ਯਾਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਕਤਾ ਗਿਯਾਨ ਕੁੰਜੇ ਤਬ ਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਖੰਡਤਾ॥ ਭਿਦ ਕੋ ਤਿਜਾਗ ਅਭੇਦ
 ਸਰੂਪ ਲਖੈ ਨਿਜ ਤਤੁ ਸਦਾ ਸਖ ਅੰਤੁ॥ ਤਦਾ ਨਹੀ ਸੇ ਖਬੈ ਪਦ ਕਿ ਚਤੁਰਿ ਗਿਯਾਨ ਯਦਾ ਜਿਵਰਾਨ ਪਚੀਤੁ॥ ਤਬ ਜਾਨੋ ਸੁਕਤ ਸਰੂਪੁ ਨਾਨਾ ਦਖ

ਸੁ

੨੨< ਸਤੈ ਕਾਰੁ ਜ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਦਾ ਜਗ ਜਾਨਹਿ ਤਾਰੰਥਾ ਜੀਵ ਕੇ ਨਾਸ ਤੇ ਮੇਖ ਪਛਾਨ ਸੁਭੀ ਦੁਖ ਨਾਸ ਕਹਿ ਜੇ ਜੇ ੨੨੦
 ਰਥਾ ੥ ੥ ੥ ਸਿਧਾਤੀ ੥ ਅਪੁਨੇ ਨਾਸ ਕੁਝੇ ਜਬ ਜਾਨਾ ਕਾ ਕੇ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ਅਪੁਨੇ ਹੋਤੁ ਗਾਮ ਜਗ ਚ
 ਹੀਯੋ ੥ ਤਾਹਿ ਨਾਸ ਬਿਥਾਨੁ ਗਲ ਹੀਯੋ ੥ ੥ ੥ ੥ ਅਸਤੁ ਰੂਪ ਨਹੀ ਜੀਵ ਕੇ ਸੁਨਾ ਸੁਤ ਵਿਰੋਧ ਹੋ ਨਿਸਚੈ ਸੇਖੁ ਨਾ ਜੀਵੁ
 ੥ ਸੈਯਾ ੥ ਪਰਬਰਹਮ ਪਛਾਨਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਓ ਦੇਹ ਮੇਸੁ ਨ ਮਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਜੀਵ ਅਭੇਦ ਕਹਿ ਸੁਤ ਨਾਹਿ ਅਸਤ ਵਿਰੋਧ ਕਹਿ ਜੀ ੥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਤੇ ਆਨਨ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਜੀ ੥ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਗਿਯਾ ਤਾਇਤ ਜਾਇ ਕਵੇਦ ਉਚਾਰ ਲਹਿ ਜੀ
 ਵਿਦੁ ਵਿਹਿਰ ਮੁਖ ਤੇ ਹਿਕ ਜੇ ਜੇਈ ਜੀਵ ਕੇ ਬਾਧ ਸਰੂਪ ਅਹੇ ਜੀ ੥ ੥ ੥ ੥ ਇਕ ਦੇ ਸੀ ੥ ਨਨੁ ਅਸੰਸਾਰੀ ਅਜ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰੂ
 ਵਾ ਤਾਮੇ ਜਗ ਅਤੁ ਤ ਅਭਾਵਾ ਜੀਵ ਰੂਪ ਕੇ ਸੇਕਰ ਹੋਈ ੥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਵ ਭਿੰਨੁ ਸੋਈ ੥ ੥ ੥ ੥ ਸਿਧਾਤੀ ਉਤਾ ੥ ਯਦੁਪ
 ਮੇਸੇਵਾਸਤੁ ਜਾਨਾ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ੥ ਅਵਿਦਿਯਾ ਉਪਾਧੁ ਰੂਪ ਕਰ ਜਾਮੇ ੥ ਸੰਸਾਰ ਸਬੰਧ ਕਲਪ ਤਹੋਤ
 ਮੇ ੥ ਅਵਿਕਾਰੀ ਜਿਨੇ ਨਰੁ ਮੇਧਾਗ ਕਲਪੇ ਨੀਲ ਮਾਆ ਵਿਦਿਕਾਰ ੥ ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਸੁਨ ਜਾਤੋ ੥ ਅਵਿਦਕ ਸੰਸਾਰੁ
 ਤਾਤੋ ੥ ੥ ੥ ੥ ਰੂਪ ਰੂਪ ਪਤਰੂਪ ਆਇ ਸੁਤਾ ੥ ਤਿਹ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤਦਾ ਕਾਰ ਉਤਾ ੥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ਤਿਹੋਤੁ
 ਤਾਤੁ ਪ੍ਰਜਯ ਹਮਾ ੥ ੥ ੥ ੥ ਸੈਯਾ ੥ ਅਖੰਡ ਚਿਦਾਨੰਦ ਜੀਵ ਸਰੂਪ ਸੁਤੇ ਸਿਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰਾਵਾ ਕਾਸੀ ੥ ਜਿਵੇ ਘਟ ਅਖੰ
 ਰ ਅਖੰਡ ਸੇ ਇਕ ਯਾਨੁ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਹੁਲਾਸੀ ੥ ਤਾਸੇ ਨਾਹਨ ਅੰਤਰ ਨਾਨੁ ਦੇ ਕਹੀ ਰੂਪ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਸੀ ੥ ਅਥਾਧ ਸਰੂਪ ੨੨

੨੨੪

ਜੀਵਨ ਜੀਵ ਕੇ ਜਾਨੁ ਮਾਹਿ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ਤਾਹਿ ਬਾਧੁ ਪੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸੰਬਖਾਨਾ ਯਹ ਵਿਰੋਧ ਅ
ਤ ਸੇ ਕਰਹੇ ਇਹ ਬਾਧੁ ਜੀਵ ਮਕਤ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਇਹ ਆਸੈ ਬੰਧ ਜੀਵ ਕੇ ਜਾਨਾ ਆਸੈ ਮਕਤ ਬ੍ਰਹਮ ਜੁ ਬਖਾਨਾ
੮੨॥ ਜਬ ਪੁਨ ਜੀਵ ਬਾਧੁ ਤ ਮਕਤੋਂ ਸਦਾ ਇਹਿ ਥੇ ਪ੍ਰਥਿਤ ਕਿਵਲ ਹੋ ਮੇਖ ਅਰਥੀ ਰੁਬ ਕਹ ਪ੍ਰਥਿਤਾ ਕ
ਕੇ ਖੋਖੇ ਤੁ ਆਸਿਤਾ ੮੩॥ ਸੇਯਾ ਜੇ ਪੁਨ ਜੀਵ ਕੇ ਬਾਧੁ ਕਹੇ ਪੁਨ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਸਦਾ ਇਕ ਥਾਈਂ ਅਰਥੀ
ਕੇ ਜੇਈ ਮੇਖ ਕਹੇ ਤਬ ਕੋ ਨਹੇ ਤੁ ਸੇ ਮੇਖ ਚਹੈ ਸੁਖ ਦਾਈਂ ਅਪਨੇ ਹਿਤ ਮੇਖ ਚਹੈ ਅਥਵਾ ਪੁਨ ਆਨ ਕੋ ਹੇ ਤੇ ਨਿ
ਰੰਦਾਈਂ ਜੇ ਪੁਨ ਆਨ ਕੋ ਤ ਕਹੇ ਨਹੀ ਸੰਭਵ ਹੇ ਤੁ ਸਜਾਨ ਕਦਾਈਂ ੮੪॥ ਯਹ ਆਨ ਹੇ ਤ ਨਹੀ ਜਤਨ ਕਰੈ ਕੋ
ਨਹੀ ਦੇਖੇ ਜਗ ਮੇ ਨਿਸਚੈ ਸੇ ਅਪਨੇ ਮੇਖ ਹੇ ਤੁ ਜਬ ਕਹੇ ਤਾ ਮੇ ਦੇ ਇਹਿ ਕਿਲਪ ਤ ਬਲ ਹੋ ੮੫॥ ਅਪ
ਨੇ ਨਾਸ ਪੁਰਖਾਰ ਥਹੇ ਇਹਿ ਕਿਸੇ ਪੁਰਖਾਰ ਥਾਧ ਨ ਸੇਇ ਆਇਹਿ ਕਿਲਪ ਨ ਸੰਭਵ ਧਾਰਿ ਯੁਗ ਪੁਰਖਾਰ ਸੁ
ਰਹਤ ਵਿਚਾਰਾ ੮੬॥ ਅਪਨੇ ਨਾਸ ਨਹੀ ਸੁਖ ਹੋਇ ਤੈ ਸੇ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਨਹੀ ਸੇਇ ਯੁਗ ਪੁਰਖਾਰ ਸੁ ਜਗ ਮੇ ਜ
ਨਾ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਪੁਨ ਸੁਖ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ਅਪਨੇ ਨਾਸ ਨਹੀ ਯੁਗ ਸੇਇ ਤਾ ਤੈ ਪੁਰਖਾਰ ਥ ਨਹੀ ਹੋਇ ਦੁਤੀ ਵਿਕ
ਲ ਪੁ ਅਸੰਭਵ ਜਾਨਾ ਅਪਨੇ ਨਾਸ ਨਹੀ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ੮੭॥ ਇਕ ਦੇ ਸੀ ਸੀ ਕਾ ਸੇਯਾ ਦੁਖ ਕੋ ਹੇ ਤੁ ਜੀਵ ਪੁਨ
ਨਹੀ ਅਨ ਜਾਨ ਕਹੇ ਸੁਯ ਧਾਰ ਥਾ ਤਾਹੀ ਕੇ ਨਾਸ ਤੇ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਸੁ ਹੇ ਤੁ ਪਰਾਨ ਦੇ ਮੇਖ ਕਿਤਾਰ ਥਾ ਕਾਟੁ ਤੁ

ਬਿਬਤੁਕੁੰ ਮਾਨਾ ਅਰੁਪਮਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਰੁਪ ਜੀਵਕ ਹਿੰ ਜੈ ਸੋ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕ ਦੇ ਸੀਉ
 ਤਾ ਮੈਥਾ ॥ ਨੀਰੁਪ ਅਕਾਸ਼ਥਾ ਪ੍ਰਬਿਬਤ ਨੀਰ ਮੈਥੇ ਖਪਤੁ ਖਵਿਚਾਰੇ ਅੰਤ ਹਿਕਰ ਦ੍ਰਿਖੇ ਤਿਵੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਯੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤ ਯੋ ਉਰਧਾਰੇ ਰੁਪ ਹੀਰੁਪ ਕੁੰ ਪ੍ਰਤਰੁਪ ਕਯੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸੁ ਵੇਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਯ
 ਥਾ ਜਗਥਾ ਸਤ ਥਾ ਜੀਵਥਾ ਸੁਖ ਥਾ ਸੰਕਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਚੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਮਾਨ ਯਹ ਸਭ ਜਗ ਜੇਈ ॥ ਏਅੰਤ ਮਾ
 ਸਚੈ ਸੇਈ ॥ ਅਗਿ ਜਾਨਤ ਥਾ ਤਿਹ ਕਾਰਜ ਥਾ ॥ ਮੁਕਤ ਰੁਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਾਧਾ ॥ ੧੫ ॥ ਯਾਦਿ ਸਗਿ ਜਨ
 ਉਦੈ ਜਬ ਹੋਇ ॥ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮ ਨਿਜ ਸੇਇ ॥ ਮੁਕਤ ਰੁਪ ਸੇਖ ਇਕ ਜਾਤੋ ॥ ਜੀਵਥਾ ਸਿਧ ਕੁੰ ਤਾ ਤੈ ॥ ਸੋ
 ਲਖਣਾ ਬ੍ਰਿਤ ਬਿਨ ਜਾਨ ਜੀਵਥਾ ਪਨਿ ਸਚੈ ਕੁੰ ॥ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਵ ਮਾਨ ਮੁਕਤ ਸਨਾਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ॥ ਸਿਧਾ
 ਤੀ ਉਤਾ ॥ ਚੈ ॥ ਇਕ ਦੇ ਸੀ ਮਤ ਖੰਡ ਨਹੇਤਾ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਅਬ ਕਹੈ ਸੰਕੇਤਾ ॥ ਇਕ ਦੇ ਸੀ ਮੈ ਸੇ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਸੁਤ ਅਨ
 ਭਵ ਵਿਰੋਧ ਕਯੋ ਜੇਈ ॥ ਸੋ ॥ ਜੀਵਥਾ ਸਚ ਹੋਇ ਬੰਧੁ ਮੁਕਤ ਅਪ੍ਰਸੰਗਤੁ ਬਾ ॥ ਭ੍ਰਿੰਨ ਭ੍ਰਿੰਨ ਅਸੈ ਸੇ ਇਬੰਧ
 ਮੁਕਤ ਦੇ ਜਗਤ ਮੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋ ॥ ਭ੍ਰਿੰਨ ਗਤਾ ਜਗ ਮੈ ਸੁਨ ਜੀਵ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੁਖੀ ਹੋ ॥ ਆਇ ਹੰਕਾਰ ਕਰੈ ਜਿਵਾ ਬਿ
 ਨਾ ਕਰਿ ਤਿਨੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਿੰਨ ਗਤਿ ॥ ਅਕਰਤ ਅਭ੍ਰਿੰਨ ਗਤ ਸੁਜਾਨ ਸਦਾ ਕਿਵਾ ॥ ਭ੍ਰਿੰਨ ਗਤਾ ਨਹੀ ਜਾਨ ਸੁਗਿ ਜਾਤੁ ਬਿਨਾ ਜਗ
 ਰਾਮ
 ਰੁਪ ਦੇ ਮੁਨੀ ਰੁਵਤਾ ਤਿਵਾ ॥ ਪੂਰਬ ਕਾਨਤਤ ਰੁਪ ਨਇਛਤ ਜਾਨਤ ਕਰਤਾ ਜਗ ਮੈ ਇਵ ॥ ੧੭ ॥ ਚੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪ੍ਰ ੨੭

ਪੁਨਾਮਾਸ ਤੁਮਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਯਾਵਿ ਸਹੋਤ ਪ੍ਰਥਮੁ ਕਿਉਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਇਕਦੇਸੀ ਉਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ਤੇਰਿ ਜਾਨ ਅਨੰਤ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਈ ਨਿਜ ਤਤ ਵਿਚਾਰ ਯਥਾਰਥਾ ॥ ਤੁਪਦ ਜੀਵ ਕੋ ਸੂਤਾਰਥਾ ॥ ਪੁਰਖਾਰਥ ਰੂਪ ਚਿ
 ਦਾਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਅਥਾਧ ਸਰੂਪ ਸੁਜਾਨ ਪ੍ਰਮਾਰਥਾ ॥ ਯਾਥਿ ਪਰਿਜਾਨ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਅਥੰਡ ਜੀਵ ਕੋ ਬਾਧ ਲਖੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਤਾਰ
 ਥਾ ॥ ੬੬ ॥ ਸਿਧ ਤੀਰਥੀ ਨਨਕ ਜੀਵ ਰੂਪ ਪਹਿਚਾਨਾ ਜੜ੍ਹ ਅਥਵਾ ਚੈਤੰਨ ਪਛਾਨਾ ਜੜ੍ਹ ਸਰੂਪ ਜੀਵ ਕਹੁ ਜੇ
 ਈ ॥ ਘਟਵਤ ਭੋਗਤਾ ਨਾਹ ਨ ਸੇਈ ॥ ੬੭ ॥ ਤਮੈ ਸੂਤ ਵਿਰੋਧ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾ ॥ ਚੈਤਨ ਜੀਵ ਕਹੈ ਸੂਤਮਾਨਾ ॥ ਚੇਤਨ
 ਰੂਪ ਕਹੈ ਜੀਵ ਜਾਤੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਅਥਾਧ ਸੁਤਾਤੈ ॥ ੬੮ ॥ ਏ ॥ ਜੀਵ ਬਾਧ ਜੇਤੁ ਮਕਹੈ ਸੇ ਸੰਕੁ ਵਨਹੀ ਹੋਇ ॥
 ਜਾਤੈ ਜੀਵ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਕੋ ਸੇ ਬਾਧ ਕਹੁ ਸੋਇ ॥ ੬੯ ॥ ਇਕਦੇਸੀ ਉਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰੇਯਾ ਚੈਤੰਨ ਅਥਾਸ ਸੁਜੀਵ ਸਰੂਪ
 ਨਹੀ ਜੜ੍ਹ ਚੇਤਨਤਾ ਹਿਕਹੀ ਜੈ ॥ ਜਾਨ ਵਿਲਖਣ ਰੂਪ ਉਭੈ ਤੇ ਯਹੀ ਸੁਨ ਜੀਵ ਸਰੂਪ ਪਤੀ ਜੈ ॥ ਤਾਹਿ ਕੇ ਬ
 ਧਕਹਿ ਜੇ ਸੁਤਿ ਜਾਨ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਪਰਿਜਾਨ ਤੇ ਮੇਖ ਲਹੀ ਜੈ ॥ ਅਪਿਸ੍ਰਾਨ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਸੁਅੰਗ ਪਤਿ ਯਾਥਿ ਪਏ ਕ
 ਥੋਪ ਅਹੀ ਜੈ ॥ ੭੦ ॥ ਏ ॥ ਜੀਵ ਸੁਤੇ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਾ ॥ ਪਰਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਤੇ ਤਿਹ ਰੂਪਾ ॥ ਤੈਸੇ ਨਹੀ ਜੜ੍ਹ ਜੀਵ
 ਪਛਾਨਾ ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾ ਜਾਤੇ ਮਾਨਾ ॥ ੭੧ ॥ ਸੋ ॥ ਅਨਰਵਚਨੀ ਜੀਅ ਜਨ ਜੜ੍ਹ ਚੇਤਨ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜੈ ॥ ਬਾਧ
 ਯੋਗ ਤਿਵ ਮਾਨ ਕਹਿਯੋ ਸੁਵੇਦ ਵਿਚਾਰ ਕੋ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਸੰਕਾ ॥ ਏ ॥ ਨਨਕੀ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਜਾਨਾ ਕੋ ਸੇ ਪ੍ਰਿਤਿ

ਜਪ ਕਰੇ ਤਨ ਤਤ ਪਦ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇ ਜਾਨੇ

੨੬ ਭਿੰਨ ਕਮਾਨ ਬਿਖ ਅਤਿ ਤਾਤੈ ॥ ੫੧ ॥ ਅਨਧਾਰ ਕਹੈ ਯਦਾ ਪੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਅਖੰਡ ਅਰਥ ਨਹੀ ਸਿਧ
 ਪਛਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਵਿਰੋਧ ਭੈ ਕਰੈ ॥ ਲਖ ਟੁਕਾ ਬਿਤ ਕਹੈ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ੫੨ ॥ ਸੋ ॥ ਅਖੰਡ ਅਰਥ ਸੁਤਿ ਜੇ
 ਇਗਹਣੁ ਸਦਾ ਕਰਤ ਵਹੈ ॥ ਨਾਹਿ ਅਸੰਕੁਟ ਸੇਇ ਦੇਵ ਕਹੈ ਜੇਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਇਕ ਦੇਸੀ ਉਤ
 ਸੇਈ ॥ ਤਤੁ ਮਸੀ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਹਿ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ॥ ਲਖ ਟੁਕਾ ਬਿਤ ਕੇ ਜੁ ਅਭਾਵ ਕਰੇ
 ਸੇਈ ਇਸ੍ਰਾਇਲੀ ॥ ਹਮੇ ਸੁਖ ਟੁਕਾਈ ॥ ਲਖ ਟੁਕਾ ਬਿਤ ਕੇ ਜੁ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ॥ ਵਿਰਥਾ ਸੁਦਿ ਦਾ ਤ ਵਿਚਾਰ
 ਕਥਾਈ ॥ ਬਿਨਾ ਲਖ ਟੁਕਾ ਸੁਏ ਕਤ ਪਛਾਨ ਅਹੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਰੇ ਸੁਤ ਗਾਈ ॥ ੬੦ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਸੰ
 ਕਾ ॥ ਵਿਰਥਾ ਸੁਗਾਵ ਜੀਵੇ ਸਕੈ ਕੇ ਸੇਇ ਕੰਤੁ ਗਿਆਨ ॥ ਲਖ ਟੁਕਾ ਬਿਤ ਬਿਨ ਕਹੈ ਅਥ ਕੇ ਸੇ ਸੰਕੁਟ ਮ
 ਨਾ ॥ ੬੧ ॥ ਇਕ ਦੇਸੀ ਉਤ ॥ ਸਰਪਰ ਜੁ ਮਹਾ ਕਯ ਥਾ ਸੁਨਾ ॥ ਸਰਪਰਾ ਪਰ ਜੁ ਗਿਆਨ ਤ ਥਾ ਪੁ
 ਨਾ ॥ ਤਤੁ ਪਦ ਮੇਰੇ ਸੇ ਜਾਨਾ ॥ ਜੀਵ ਥਾ ਪ੍ਰਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਗਿਆਨ ॥ ੬੨ ॥ ਵਿਰਥਾ ਪਦ ਜੀਵ ਸਥਾ ਪਰ
 ਤਤੁ ਪਦ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ॥ ਯਾਹਿ ਸਯੁਗ ਪਦ ਏਕਤਾ ਜਾਨੈ ਰਹਤ ਵਿਦਾਇ ॥ ੬੩ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਸੰ
 ਕਾ ॥ ਤਤੁ ਪਦ ਜੁ ਗਮੈ ਜੇਈ ॥ ਤਿਹ ਮਧਕਵਨ ਕੇ ਥਾ ਪਰ ਜੇਈ ॥ ਜੇ ਥਾ ਪਰ ਕੇ ਉਸੈ ਕਤ ਅੰਗ
 ਸੋ ॥ ਪ੍ਰਗਮਾਤੁ ਮਕੇ ਥਾ ਸੁਤੈ ਸੇ ॥ ੬੪ ॥ ਤਿਹ ਪੁਨ ਸਰਬ ਦੇਵ ॥ ਤ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾ ॥ ਮਿਥ ਜੀਵ ਪ੍ਰਪਾਦਤ ॥ ੨੬

ਚਾਟ ॥ ੪੮ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਯਦੁਪਤਤੁੰ ਪਦਮੇਜਾਨਾ ॥ ਏਕਵਿਭਗਤੁੰ ਅੰਤਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਤਤੁੰ ਪਦ
 ਏਕਤਜੇਈ ॥ ਮਹਾਵਰਗੁਖੇ ਪ੍ਰਸੰਸੇਈ ॥ ੫੦ ॥ ਤਥਾਪਿਵਿਰੋਧਅਰਥਹੈ ਜਾਤੇ ॥ ਸੇਵੇ ਸੇਨਿਸਚੈ ਸੁਨਤ
 ਤੈ ॥ ਜੀਵਈਸਅਤਜੀਤਵਿਰੋਧਾ ॥ ਬੰਧਮੁਕਤਿਰੇਦਯੁਗਸੇਧਾ ॥ ੫੧ ॥ ਮੁਖਅਰਥਅਸੰਬੁਦਜਾਤੇ ॥ ਜਹ
 ਤਾਜਹਤਲਖਣਸੁਨਤਾਤੇ ॥ ਯਾਵਿਧਤਿਜਾਗਵਿਰੋਧਉਭੈਸੁਨਾ ॥ ਅਵਿਰੋਧਅਰਥਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਸੇਪ੍ਰਨਾ ॥
 ੫੨ ॥ ਵਾਇਉਤਾ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਯਹਯੁਕਤਨਹੈਇ ॥ ਸੁਤਕੋਅਰਥਤਿਜਾਗਹੈਸੇਇ ॥ ਵੇਦੋਕਤਗੁਣ
 ਕਰਨਹਮਯੋਗ ॥ ਅਨਥਾਤਾਹਕਰਣਸਅਯੋਗ ॥ ੫੩ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਸੁਤਮਾਹਿਪ੍ਰਮਾਣੁਕੀਓਜੇਈਜਾਨ
 ਸੁਤਿਯਾਗਤਿਸੇਨਹੀਯੋਗਕਦਾਤਨਾ ॥ ਸੁਤੀਅਨੁਸਾਰਵਿਚਾਰਪ੍ਰਧਾਨਸੁਆਪਤਵੇਦਕਹਿਯੋਜ
 ਸਦਾਤਨਾ ॥ ਤਤੁੰ ਪਦਈਸਤਥਾਪ੍ਰਨਜੀਵਉਭੈਏਕਤਕਹੈਸੁਯਦਾਤਨਾ ॥ ਸੇਈਹਮਕੋਪ੍ਰਮਾਣੁਪਛ
 ਨਨਹੀਅਨਥਾਕਰਤੁਤਦਾਤਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਸਿਧਾਤੀਸੰਕਾਚੈ ॥ ਵਿਰੋਧਸੁਭਾਵਉਭੈਪਹਿਚਾਨਾਭੇਦਹ
 ਯਮਾਨਾਤਰਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁਵਿਰੋਧਅਰਥਹੈਜੇਈ ॥ ਤਾਮੇਗੁਗਲਖਣਹੈਈ ॥ ੫੫ ॥ ਸੋ ॥ ਈਸੁਰ
 ਜੀਵਪਛਾਨਵਿਰੋਧਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਗਟਹੈ ॥ ਭਿਦਪਤਖਪ੍ਰਮਾਣੁਲਖਣਾਬ੍ਰਿਤਤਿਹਯੋਗਹੈ ॥ ੫੬ ॥ ਵਾ
 ਉਤਾ ॥ ਚੈ ॥ ਮਾਨਤਗਵਿਰੋਧਹੈਜੇਈ ॥ ਸੁਤਪ੍ਰਮਾਣੁਕਰਬਾਧੈਸੇਈ ॥ ਸੁਤਕੋਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਮਾਣੁਸੁਜਾਤੇ ॥

੪
 ਧੰਦੇਇ ਪ੍ਰਕ ਰਵਿਰੇਸ ਸੁੰਕੋ ਨਵਿਸੇਖ ਸੀਗਰਤ ਹੋਵੇ ਦੁਅਰੀ ਮਪਾਨ ਕਰੇ ਅਥਵਾ ਤਿਹੀ ਮਸਧਾਰਤ ਹੋ॥ ੬੨
 ਸਿਧਾਂਤੁ॥ ਦਿਕਲਪ ਅਸੀਰੁਵੇਦੇ ਇਸ ਜਾਤੇ ਦੇਦੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ ਉਰੇ ਬਿਵਸਥਾ ਕਰਿ ਤੇ ਤੇਜਵਿਰੇਖੁ॥
 ਨ॥ ੬੩॥ ਦਿਧੰਨਿਖੇ ਧੰਦੇਇ ਵਾਰਸੁ ਨ॥ ਯਥਾ ਬੂਤੁ ਵਰਨੇ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨਾਵੇ ਦਵਿਖੇ ਦਿਸਵਾ ਕਪਛਾ॥
 ਦਿਦੁ ਅਰੀ ਮਨਿਖੇ ਸੁਜਾਨ॥ ੬੪॥ ਜੇ ਤਵੇਦੁ ਅਰੀ ਮਜਨਾਇ॥ ਤਾਸ ਅਰਥ ਅਥਕਰੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਜ
 ਕਤ ਬ੍ਰਿਤ ਸਾਛਾ ਤਵੇਦੁ ਸੁਨਾ ਕੀਓ ਨਿਖੇਸਯਾ ਦਿਸ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨਾ॥ ੬੫॥ ਲਖਣਾ ਦਿਰਤੁ ਸੁਆਤੁ ਮਗਿਜਾ
 ਨਾਵੇਦੁ ਦਿਖੇ ਅਤੁ ਮਇਵ ਮਾਨ॥ ਜਹਤਾ ਜਹਤ ਲਖਣੁ ਜੇਈ॥ ਤਿਹ ਕਰਸਾਛਾ ਤੁਆਤੁ ਮਹੇਈ॥ ੬੬॥ ਜ
 ਹਤ ਅਜਹਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ ਭ੍ਰਿਨ ਜਾਨ॥ ਤਿਹ ਕਰ ਅਤੁ ਮਸਿਧਨ ਮਾਨ॥ ਤਾਤੇ ਗੁਗਲਖਣੁ ਜੇਗਾ॥ ਅਤੁ ਮਗਿਜਾਨ
 ਸਾਛਾ ਤਸੀਝਾ॥ ੬੭॥ ਵਾਈ॥ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਨਤੁ ਤੁਮ ਸੀਮਾ ਗਵਾਕਰੇ ਜਾਨ ਨਹੀ ਲਖਣੁ ਬ੍ਰਿਤ ਸੀਝੁ
 ਹੇਈ॥ ਲਖਣੁ ਬ੍ਰਿਤ ਗਉਦੁ ਪ੍ਰਸੰਗੇ ਜਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਿਖੇ ਨਹੀ ਸੇਈ॥ ਸਾਛਾ ਤੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਵੇਦੁ ਮੇਜਾ
 ਨਸਤੁ ਤੁਮ ਸੀਮਾ ਗਵਾਕਰੇ ਜੇਈ॥ ਲਖਣੁ ਤਿਹਿ ਮਾਹਾ॥ ਯੋਗ ਪਛਾਨ ਸੁਤ ਅਰਥ ਤ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਮੇ
 ਵੇ॥ ੬੮॥ ਦਾਤੁ ਤੁੰਦੁ ਕਪ੍ਰਧਾਨ ਸਰਕਰਿ ਜੇਵੇਦੁ ਸੁਵਿਚਰਾ॥ ਲਖਣੁ ਦਿਖੇ॥ ਤਾਮੇ ਕੀਮਾ ਅਯੋਗਿ

ਗਮ
 ੩੫

ਆਤਮੇ ਨਾ। ਉਪਨਿਸਦ ਸਿਧਾਤਮਤਾ ਤੇ ਪੁਨਾ। ੩੩॥ ਅਭਿਪ੍ਰਿਸਾ ਦੁਇਸੇਖਣਤੁ। ਸਿਧਹੋਇ॥
 ਸਿਮਤਿ ਸੰਦੁ ਸਿਧਰੇਵ ਲਜਬੰਸੇਇ॥ ਅੰਨਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਿਖੇਧਾ ਮੁਜਾਨਾ। ਉਪਨਿਖੁਦਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਜਾਨਾ॥
 ੩੪॥ ਲੋਕਰਦਾਕਟਸਤ੍ਰੇਜੇਇ॥ ਤਾਕਰਦਸਮਗਿਜਾਨਸਿਧਹੋਇ॥ ਰਿਵਲਸਬਦ ਬਿਨਇਏ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਮੇਦਸਮਸਿਧਪ
 ਹਿਚਾਨਾ। ੩੫॥ ਏ। ਪਮੇਯਅਨੁਸਾਰਪ੍ਰਥਿਤਹੋਸਦਾਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਆਤਮਸਦਾ ਅਪ੍ਰੇਖਹੋਵੇਦਗਿਜਾਨਤਿਵਾ
 ੩੬॥ ਸ੍ਰੇਯ। ਜਿਨਿਜਾਤਮਸਰਬਨਿਰੰਤਰਜਾਨਸੇਈਅਪ੍ਰੇਖਸਦਾਤਨਾ॥ ਤਾਸਸਨਿਧੰਜੇਈਜੇਈਜਾਨਸੇ
 ਏ। ਅਪ੍ਰੇਖਸੁਰੂਪਤਥਾਤਨਾ॥ ਜੇਈਜੇਈਤਾਸਤੇਦੂਰਪਛਾਨਪ੍ਰੇਖਸੇਈਨਹੀਬ੍ਰਹਮਕਦਾਤਨਾ॥ ਅਪ੍ਰੇਖਸੁਰੂਪਸੁ
 ਆਤਮੇਸੂਤਜੰਨਗਿਜਾਨਅਪ੍ਰੇਖਯਥਾਤਨਾ॥ ੩੭॥ ਏ। ਸਦਾ ਅਪ੍ਰੇਖਸੁਆਤਮਾਤਮੇਸੂਤਕੇਗਿਜਾਨਾ॥ ਅਪ੍ਰੇ
 ਖਰੂਪਨਿਸਚੈਕਯੋਰੇਦੁਰਹਤਮਨਜਾਨਾ॥ ੩੮॥ ਏ। ਅਪ੍ਰੇਖਸੁਗੁਣਆਤਮੇਜਾਤੋ॥ ਵੇਦਕਗਿਜਾਨਪ੍ਰੇਖ
 ਨਤਾਤੋ॥ ਯਥਾਬੂਤਉਚਰੇਨਿਤਵੇਦਾ॥ ਅਪ੍ਰੇਖਆਤਮਾਕਹੈਅਰੇਦਾ॥ ੩੯॥ ਆਤਮਸਾਛਾਤਕਾਰਹੈਜੇਈ॥ ਮਰ
 ਤਹੇਤਪਹਿਚਾਨਸੇਈ॥ ਸਿਸਾਛਾਤਵੇਦਕਰਜਾਨਾ॥ ਅਪ੍ਰੇਖਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਗਿਜਾਨਾ॥ ੪੦॥ ਏ। ਪ੍ਰਮਾਣੁਤ੍ਰੇ
 ਵੇਦਹੈਅਪ੍ਰੇਖਕਿਨਕਹੇਤਾ॥ ਨਿਰੇਵਕਰਵੀਚਾਰਮਨਆਤਮਅਰਥਸੰਕੇਤਾ॥ ੪੧॥ ਸ੍ਰੇਯ। ਨਕੁਵੇਦਪ੍ਰਮਾਣੁਸ
 ਆਤਮੇਸਿਰਦੇਦਰਹੈਸੁਉਚਰਤਹੈ॥ ਮਨਵਾਚਅਗੀਮਰਹੁਉਚਰੇਸੁਤਾਪਾਨਿਖੇਪਦਿਚਾਰਤਹੈ॥ ਯਾਦਿ

ਵਾਈ

ਤੁਹਿਤਿ ਨਾਨਕੁ ਆਤਮਗਿ ॥ ਸਛਾਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਰੂਪ ਮਨਾਇ ॥ ਜਾਇ ਸੇਖ ਨਿਰੰਕ ਪਛਨ ॥ ਥਾਵਿ ਮੇਰਿਕੁ ॥
 ੧੭ ॥ ਜਿਜੁ ਸੁਨਾਉ ॥ ੧੮ ॥ ਚੰਨ ਨੁਹਾ ਚਾਸ ਹਜਾਨ ਅਪੁਪਤਾ ॥ ਅਰਿ ਸਮਾਤ ਮਾਕਯੋ ॥ ਆਪਤਾ ॥ ਆਪਤਾ ॥ ਆਪਤਾ ॥ ਆਪਤਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਓਨਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਤਿਹ ਕਰ ਅਤਮ ਦੇਵਾ ॥ ੨੦ ॥ ਇਕ ਦੇਸ ॥ ਓਨਿਖੇ ਅਬਸੁਨ ਤਤ ਪਰਜ ਸੁਤਗਾਉ ॥ ਮਨਾਇ ॥
 ੨੧ ॥ ਜਿਜੁ ਨਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਜਿਪੁ ਨ ਲੋਕ ਕਸਬੁ ਦਵਿਚਾਰਾ ॥ ਤੁਕ ਦੇਵ ਨਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਵ ਕਸਬੁ ਦਵਿ
 ਖੇਧਨ ਜਾਤੋ ॥ ਕੁਗਲ ਖੁਦਾ ਕਰ ਸੁਨਤਾ ਤੈ ॥ ਦੇਵ ਕਸਬੁ ਦਵਿਚਾਰ ਰਹਤ ਸੁਨਾ ॥ ਕੀਓ ਨਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਨ
 ਸਚੈ ਪੁਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇਵ ਕਸਬੁ ਦਵਿਚਾਰ ਸਹਤ ਮਨ ਜੇਈ ॥ ਆਤਮ ਸਾਛਾਤ ਸਾਧਨ ਹੋਸੇਈ ॥ ਜਾਵਿ ਸੁਖੋ ਧਨ ਪਹਿ
 ਚਾਨਾ ॥ ਸਛਾਤ ਹੋਤ ਆਤਮ ਵਿਗਿਆਨ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਤੋ ॥ ਇਕ ਦੇਸੀ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਤਓ
 ॥ ਅਬਸਿਧਾਤੀ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ਇਕ ਦੇਸੀ ਮਤ ਨਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਆਤਮ ਦੇਵ
 ਮਹਾ ਸਰਬ ਗਾਇਤਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਅਧੇ ॥ ਖੋਕੇ ਕਰਣਾ ॥ ਅਲੋਕ ਕਬਹੂ ਮਚਿਦਾ ਨੰਦ ਰੂਪ ਅਗੀ ਮਸਰੂਪ ਸੁਦੇ
 ਵ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ਅਭਾਰ ਜਵੇਦ ਕਰ ਜੇਖ ਦਲਿਗ ਉਧੇ ॥ ਤਸੇਈ ਨਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰਣਾ ॥ ਦੇਵ ਕਗਿਜਾਨ ਆ
 ਖਚਿਦਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤਸੇਈ ਅਗਿਆਨ ਵਿਦਾਰਣਾ ॥ ੨੬ ॥ ਓਨਿਖੇ ਅਬਕ ਹੋਵਿਚਾਰਾ ॥ ਮਨ ਸਾਧਨ ਕੋ
 ਉਤਾਰਾ ॥ ਸੁਧਾਤੁ ਮਥਿਨ ਅੰਨ ਸਾਧਨ ਮਨਾ ॥ ਅਬਦ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਜਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗਿਆਨ ਜਾ

ਪਦਾਂ ਗਥਾ ਗਾਇਕਾ ॥ ੧ ॥

ਨਕੋਜ ਨਾਅਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨਤਾਤੈਪ੍ਰਗਟਸਬਦਜੀਨਇਵਮਾਨ॥੧੦॥ਉਤ੍ਰਵਾਦੀਛੋ॥ਬਾਰੰਬਾਰਅਉਸਾ
 ਤੇਸਬਦਪ੍ਰੇਖਸੁਭਾਵਾਅਨੁਮਾਨਗਿਜਾਨਜਿਥੇਪ੍ਰਗਟਨਹਿਸਬਦਪ੍ਰੇਖਅਭਾਵਾ॥੧੧॥ਛੋ॥ਬਾਰੰਬਾਰਅਉਜ
 ਜੋਜਾਸਬਦਗਿਜਾਨਆਵਸੇਖਪਛਾਨਾਅਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨਬਿਨਮੁਕਤਨਹੋਇ॥ਵੇਦਕਹੈਨਿਸਚੈਕਰਿ
 ਸੇਇ॥੧੨॥ਆਤਮਸਾਛਾਤਸਾਧਨਨਹੀਜਾਤੇ॥ਅਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨਨਹੀਹੋਤਸੁਤਾਤੇ॥ਤਾਤੇਮੁਕਤਅਭਾਵ
 ਬਿਚਾਰ॥ਮੁਕਤਅਭਾਵਪ੍ਰਸੰਗਉਦਾਰ॥੧੩॥ਛੋ॥ਸਿਧਾਤੀਕੋਮਤਿਦਿਖੇਵਾਦੀਸੰਕਾਰੀਨ॥ਇਕਦੇਸੀਉਤ੍ਰ
 ਕਹੈਵਿਦਾਤਸਿਧਹਿਤਚੀਨ॥੧੪॥ਇਕਦੇਸੀ॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਵੇਦਅਚਾਰਜਤੋਖਟਲਿਗਉਪੇਤਕੀਓਸਦ
 ਵ੍ਰਿਸ਼ਗਿਜਾਨੇ॥ਅਤੀਤਅਉਜਾਸਕੀਓਤਿਹਮਾਹਿਸੁਸਬਦਸਹਾਇਉਦੈਮਨਪਿਜਾਨੇ॥ਸਬਦਗਿਜਾਨ
 ਨਤਭਾਤਿਹਪਿਜਾਨਪਰਪਕਰੁਯੋਮਨਸਾਧਨਜਾਨੇ॥ਸੇਈਮਨਸਾਧਨਆਤਮਗਿਜਾਨਮੈ॥ਤਸਛਾਤਸਮੇ
 ਖਨਿਦਾਨੇ॥ਵਾਦੀਛੋ॥ਅੰਤਹਕਰਵਸਾਧਨਨਹੀਜਾਤੇ॥ਆਤਮਗਿਜਾਨਸਛਾਤਨਤਾਤੇ॥ਗੋਸਾਛਾਤਮਾਹਿ
 ਸਾਧਨਮਨਜੇਇ॥ਕੈਸੇਅਗਮੁਕਤਨਹੀਹੋਇ॥੧੬॥ਇਕਦੇਸੀ॥ਛੋ॥ਜੈਸੇਕੇਵਲਨੇੜਕਰਪ੍ਰਤਰਿਗਿਜਾਨ
 ਹੀਹੋਇ॥ਕੇਵਲਅੰਤਹਕਰਵਕਰਤੈਸੇਗਿਜਾਨਨਸੇਇ॥੧੭॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਸੰਸਾਰਸਹਾਇਕੁਚਾਖਸੰਭਾਲਿ
 ਦੀਪ੍ਰਤਰਿਗਜਾਮੈ॥ਗੇਵਜਨਾਉ॥ਤੈਸੇਹੀਵੇਦਕਗਿਜਾਨਸਾਧਇ॥ਜੇਈਨਨਜਾਨਸੁਸਾਧਿ॥੧੮॥ਇਕਦੇਸੀ॥

ਨੰਨ ਮਚਤਰਥਸਲਾ ॥ ੬ ॥ ਪੂਰਬ ਸੰਕਤਾਇ ॥ ਨਨੁ ਆਤਮਗਿਜਾ ॥ ਸਾਛਤ ਮੇਟੇ ਜੰਨ ॥ ਹੀਗੇ ॥ ਏਵੇ ॥
 ਵਾਕਤੇ ਜਾਨੀਐ ਪ੍ਰੇਖਾ ॥ ਮਾਸੇਇ ॥ ੭ ॥ ਚੋਆਤਮਸਾਛ ॥ ਤਪਾਰੇ ਜੇਈ ॥ ਏਵੇ ॥ ਵਾਕਤੇ ਜੰਨ ॥ ੮ ॥
 ਸਛਤ ॥ ਤਪਰਿਚਾਨਾ ॥ ਜੇਇਵੇ ॥ ਕਰਿਗਹ ॥ ਸੁਗਿਜਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਇਵੇ ॥ ਜੰਨਗਿਜਾ ॥ ਜੰਨਯੋ ॥ ਸਛਤ ਕਾਰਤ ॥
 ਕਹੀਐ ॥ ਸਬਦ ਜੰਨਗਿਜਾਨ ਜੇਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਖਪਛ ਨਸੇਇ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਸੰਗਾ ॥ ਇਵੇ ॥ ਜੰਨਗਿਜਾਨ ਜੰਨਯੋ ॥
 ਅਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨ ਕਾਰਣ ਨਹੀਆਨਾ ॥ ਤੂੰਦਸਮਾਇਹ ਵਾਕਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਇਵੇ ॥ ਬਿਨਾਸਾਛਤ ਤਿਹਗੁੰਨ ॥ ੧੦ ॥ ਵਾਈ ॥
 ਉਤਾਇ ॥ ਤੂੰਦਸਾਛਤ ਗਿਜਾਨ ਜੇਇਵੇ ॥ ਜੰਨਪਛਾਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਸਬਦ ਤਿਹ ॥ ਤਨਹ ਬਿਨਇਵੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਮੈਯਾਗ ॥ ਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨ ॥ ਕੇਹੋਤਪਛਾਨੁ ਤੀਨਹੀਜਨ ਅਪ੍ਰੇਖਕਾਤਨਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਭਾਵ ਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨ ਕੇਹੋਤਸਭੀਜ
 ਗਸਿਧਪੁਰਾਤਨਾ ॥ ਨਿਜਸੁਭਾਵ ਨਤਿਜੁ ॥ ਕਰੈਕੋਊਯਾਤੈ ਸਮਰਥਨੁ ॥ ਤਤਥਾਤਨਾ ॥ ਇਵੇ ॥ ਜੰਨਗਿਜਾਨ ਅਪ੍ਰੇਖਪਛਾਨ
 ਨਹੀਤਿਹਗੇ ॥ ਜੇਸਯਥਾਤਨਾ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਅਪ੍ਰੇਖਆਤਮਾਮਹਿਸੁਨਵੇਦਗਿਜਾਨ ਅਪ੍ਰੇਖ ॥ ਗਿਜਾਨਸੁਵਸਤੁਅਧੀ
 ਨਰੈਅਪ੍ਰੇਖਆਤਮਤੁਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਉਤਵਾਈ ॥ ਚੋਆਤਮਸਾਛਤਪਜਾਨਾ ॥ ਤੁਤਪਸਬਦਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨਾ ॥ ਅ
 ਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨ ਅੰਗਨਾਇਜੇਹਈਯੋ ॥ ਤਮੇਸਬਦਪ੍ਰੇਖਜੇਲਹੀਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋ ॥ ਨਿਸਚੇਰਿਏ ॥ ਵਿਚਾਰਸਬਦਸੁਭਾਵਪ੍ਰੇਖ
 ਹੋ ॥ ਅਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨ ਨਿਰਧਾਰਬਿਨਇਵੇ ॥ ਨਹੀਸੰਕੁਦੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਚੋਆਤਮਸਾਛਤਪਜਾਨਾ ॥ ਤੁਤਪਸਬਦਪ੍ਰੇਖਗਿਜਾਨਾ ॥ ਅ

ਵਿਸਾ ਆਤਮਤਗਵਿਚਾਰੈ ॥ ਅਗਮਗੁਰ ਅਨਰੁਵਨਿਰਧਾਰੈ ॥ ਮਹਾਂਦਾਰਤੇ ॥ ਵੇਦਜੁਲੀ ॥ ਮੁੱਨਿਓ ॥ ਯੋ
 ਸਨਤਮੈਚੀਨ ॥ ੧੨੬ ॥ ਹਸਤਮਲਵਤ ਅਨਰੁਵਜਾਨਾ ॥ ਸਖਜਾਤਗੁਰ ਆਤਮਵਿਗਿਆਨ ॥ ਯੋਗਵਿਧਤਮ
 ਨਿਜਾਨੰਦੁਰਜੈ ॥ ਪੁਰਖਪੁਰਖਾਰਥ ਆਤਮਗਾਜੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਆਤਮਰੋਸਾਖਜਾਤੁਰੁਜੇਜਬਸਖਸੁਮੰਦੁ
 ਰੁਜੇਨਿਸਦੈਦੁਜਾ ॥ ਏਖਨਿਦਾਨ ਅਗਜਾਨਤਥਾਤਿਹਕਾਰਜਬਾਂਪਰੁਜੇ ਅਤਸੈਜਬਾ ॥ ਪੁਰਖਅਨੰਦਏਕਨਿ
 ਜਾਨੰਦਪੁਰਖਪੁਰਖਾਰਥ ਆਪਲਯੋਸਬਾ ॥ ਦੇਸਕਾਲਤੇ ਆਇਅਪ੍ਰਫਿੰਨਸਦਾਨੰਦਮੇਖਸਰੂਪਕਯੋ
 ਨਿਗਮੈਤਬਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਏ ॥ ਅਪਨੀਮਹਮਾਂਘਾਹਿਤਗਗਾਜਤਹੈਸੁਖਧਾਮਾ ॥ ਪੁਰਖਪੁਰਖਾਰਥਪਾਇਨਿਜਮ
 ਕਤਸੁਆਤਮਗਮਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਏ ॥ ਆਤਮਲਾਭਤੇ ਅੰਗੁਲਸੁਨਾ ॥ ਨਹੀਕਦਾਚਿਤਵੇਦਕਯੋਪਨਾਸ
 ਰਬਲਾਰੁਸੀਮਾਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਆਤਮਲਾਭਏਕਵਿਗਿਆਨ ॥ ੧੩੦ ॥ ਤਾਤੇਵੇਦਵਾਕਜਨਗਿਜਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤਹੈ
 ਤਿਨਿਸਚੈਕਰਮਾਨਾਵੇਦਏਕਸਾਧਨਸੁਨਜਾਤੇ ॥ ਆਤਮਗਿਆਨਅਪ੍ਰੋਖਸੁਤਾਤੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸੋ ॥ ਨਿਜਅੰ
 ਤਮਵਿਗਿਆਨਵੇਦਵਾਕਤੇਜਨਹੈ ॥ ਮੁਕਤਹੈਤਇਕਜਾਨਕੇਵਲ ਆਤਮਗਿਆਨਇਕ ॥ ੧੩੨ ॥ ਏ ॥ ਪੁ
 ਰਖਪੁਰਖਾਰਥ ਆਤਮਸਿਸਰੁਜੇਸੁਖਰੂਪਾਵੇਦਵਾਕਕਰਗਿਜਾਤੇ ਅਪ੍ਰੋਖਸੁਬ੍ਰਹਮਅਨੂਥਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਪੁਰਖ
 ਏਤਜੀਸਿਧਾਤੁਰਹਸੇਵਿਦਾਤਪ੍ਰਕਰੇਦੁਸਦਾਨੰਦਵਿਦੁਖਾਵਿਰਚਤੇ ਆਤਮਪੁਰਖਪੁਰਖਾਰਥ ॥ ੧੩੪ ॥

ਤੁਮਕੋਨਹੀਵਾਸਤੁਰੁਪੁਸਤਕਾਨਤਾ॥ਹਉਪੁਨਜੀਵਦੁਖੀਅਤਿਦੀ॥ਸੰਸਾਰੀਉਚੈਮਿਤਆ॥ਪਰੇਸਾਨਾ॥੧੧੮॥
 ਯਾਵਿਧਾਅਗਯੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟਪੁਨਸਦਾਨਿਜਬੰਧਸੁਆਪਧਖਾਨਤਾ॥੧੧੯॥ਚੈ॥ਪੁਸਤਕਪੁਸਤਕਾਨਤਾ॥੧੨੦॥
 ਮਾਨਹੀਜਾਨੈਅਗਯਾਨਾ॥ਬੁਢਾਹੋਧਨਅਗਵਤਨਾਹੀਤਿਹਸੁਖਮਾਨਾ॥੧੨੧॥ਚੈ॥ਜੈ॥ਦੁਇ॥ਰਖ॥
 ਇਕਠਗਾਵਸੇਨਿਰੰਤਰਨਿਸਚੈਪੈਗਾ॥ਏਕਪੁਰਖਪਨਗਾਤੁਜੇਜਾਨੈ॥ਤਾਰੇਕਏਕਗਵਹੁ॥ਨੈ॥੧੨੨॥
 ਦੁਤੀਤਾਹਿਠੈਰਮੇਰਹੈ॥ਧਨਅਗਯਾਨਤੈਦੁਖੀਆਅਹੈ॥ਤਾਰੇਧਨਅਗਯਾਨਸੁਜਾਤੈ॥ਦੁਖਅਧੀ॥
 ਨਫਿਰੈਵਹੁਤਾਤੈ॥੧੨੩॥ਐਯਾ॥ਅਬਤਗਵਸੇਖਕਹੈਅਗਤੇਜੈਮਕਤੁਸਰੂਪਅਖੰਡੁਅਮੀਜੈ॥ਆਤੁ॥
 ਮਰੂਪਓਦਾਨੰਦਜਾਨਤਏਕਸਮਾਨਬਿਰਾਜਤਪੀਜੈ॥ਏਹਾਦਤੇਭਿਨਸਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਤੁਰੀਤੇਅਤੀਤਸੁ॥
 ਸਾਖੀਕਹੀਜੈ॥ਤਾਵਿਸੇਖਸੁਆਤਾ॥ਐਨਿਤਸੁਖਨਿਰੰਤਰਤਾਸਲਹੀਜੈ॥੧੨੪॥ਚੈ॥ਗਿਜਾਨੀਨਿਸਚ॥
 ਭਿਨਸੁਨਾਉ॥ਬੁਢਾਹੋਖਤਾਤਗਜਨਾਉ॥ਆਤੁਮਅਰੂਸੁਪਸਨਾਤਨਾ॥ਸਦਾਅਕਰਤਾਜਾਨਪੁਰਾਤ॥
 ਨਾ॥੧੨੫॥ਅਭੁਗਤਅਸੰਸਾਰੀਇਕਰੂਪਾ॥ਅਜਾਨਾਅਮਰਅਤਿਵਿਮਲਅਨੂਪਾ॥ਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਸਤਿ॥
 ਬਿਤਅਨੰਦਾਪਰਮਪੁਰੁਸੁਰਾਵਸਦਾਸੁਖਕੰਦਾ॥੧੨੬॥ਅਸਨਆਇਵਿਕਰੁਮਤੀਤਾ॥ਅਸੁਲ॥
 ਅਨੰਦਗਾਯੇਨੇਤੀਤਾਸਤਿਗਯਾਨ॥ਲਖਦੁਪਹਿਚਾਨਾ॥ਸਰਬਜਗਤਅਸੇਵਿਗਾਨਾ॥੧੨੭॥ਯਾ॥

ਉਤਅਬਜਾਨਾ। ਬਹੁਅਨਸਰਦੁਨਿ। ਇਜੋਤਾਹਿਨਿਗਦਰਮਾਨ॥ ੧੦੮॥ ਚੋ। ਦੋਹਰਾ। ਅਮਰਮਾਨੀਜੋਈ॥
 ਤਿਹਅਨਸਰਦੁਪਰਮਾਨੁਹੋਈ॥ ਆਤਮਤਤ੍ਵਪ੍ਰਜੋਜਨਜਾਨਾ॥ ਤੇਹਅਨਸਰਦਿਛਾਰਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੧੧੦॥ ਦਿ॥
 ਕੁਸ਼ਾਦੁਦੁਖਕਰਦੁਖਤੋਤਾਹਿਮਰਦੁਜੋਆਹਿ॥ ਤਾਤੇਸੁਖਵਪ੍ਰਮਾਤਮਸਿਧੰਗ॥ ਏਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੧੧॥ ਸ੍ਰੋਯ॥
 ਫੁਲਾਕਦੁਖਤੇਤਿਜਾਗਤਜੋਤਨਤਹੀਤੇਆਤਮਪ੍ਰੇਮਵਿਚਾਰੇ॥ ਤਿਜਾਗਦੁਯੋਗਸੁਏਹਪਛਾਨਜੋਈਦੁਖਦਾਇ
 ਕਆਪਸੰਗੁਰੇ॥ ਚੋਰੇਤਿਜਾਗਸਰੀਦੁਖਨਾਸਤਭੈਸੁਖਮੇਹਸੁਕਾਮਨਿਹਾਰੇ॥ ਅਤਹੀਪ੍ਰੇਮਸੁਆਤਮੇ
 ਸੁਨਦੈਖੁਸੁਏਹਵਿਖੇਨਿਰਧਾਰੇ॥ ੧੧੨॥ ਏ॥ ਦੁਖਕਾਰਦੁਤਨਜਾਨਕੋਆਤਮਪ੍ਰੇਮਵਿਚਾਰ॥ ਤਿਜਾਗਕਰੇਸੁ
 ਖਹੇਤੁਜਆਤਮਹਿਤਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੧੩॥ ਤੇਸੇਆਤਮਹੇਤਪਛਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਿਯਾਗਾਦੁਤਨਤਿਜਾਗਪ੍ਰਧਾਨ॥ ਅ
 ਤਹੀਸੁਖਨਿਜਹੇਤੁਵਿਚਾਰ॥ ਪਰਮਪੁਰੇਮਆਤਮਮੇਧਾਰ॥ ੧੧੪॥ ਏ॥ ਅਰਨਸਰਮਹੈਦੋਰਕਾਅਤਮ
 ਅਮਰਪਛਾਨਾ॥ ਪਰਮਪੁਰਖਾਰਥਆਤਮਾਸੁਖਸਰੂਪਮਨਮਾਨ॥ ੧੧੫॥ ਦੁਈ॥ ਚੋ। ਜੋਪ੍ਰਕਾਸਆਤਮਪਰਮ
 ਪੁਰਖਾਰਥ॥ ਨਿਸਚੈਅਗਜਾਨਕ੍ਰਿਤਾਰਥ॥ ਅਗਤਗਤਮਆਤਮਜਾਨਾ॥ ਕਹੋਵਿਸੇਖਕੋਨਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੧੧੬॥
 ਸਿਧਾਤੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਗਤਗਤਮਆਤਮਾਯਾਮੇਨਾਹਿਨਕੁਦਾਰਜਾਨਅਗਜਾਨ॥ ਸੇਖਕਰੀਧਮਕਤਾਏਰੂਹ
 ॥ ੧੧੭॥ ਸ੍ਰੋਯ॥ ਅਗਜੋਈਨਰਜਾਨਸੁਆਤਮਰੂਪਯਥਾਰਥ॥ ਨਾਰਿਪਛਾਨਤਿਕਰਤ॥ ਕੁੰਜਸੁਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੧੮॥

੨੪

ਤਜੇ ਕਹੀ। ਤਗਮਾਹਿਵਾ। ਗਮੇਲਹੋਜੇਪੁਨਤਗਮਾਹਿਕਹੀਜਾਨ। ਇਸ੍ਵਾਪਤਿਹਮਾਰਮਾਨ। ੧੦੦। ਤੁਮੇ
 ਮਾਹਿਨਾਹੀਸੰਬੁਦਹੋਈ। ਪ੍ਰਮਾਇਦਿਸ੍ਵਕਰਆਬੁਤਸੇਈ। ਦੇਹਾਇਕਮੇਅਗੀਕਾਰਾਪਦਮਾਨ। ੧੦੧।
 ਤਮਧਾਰਾ। ੧੦੨। ਸ੍ਵੇਯਾਦੇਹਾਇਕਰੂਪਅਵਿਦਕਜੇਇਸਦਾਤਿਹਆਤਮਅਗਪਛਾਨੇ। ਪ੍ਰਸਾਨਚੇਖਾਨ
 ਦਆਤਮਜੇਇਪ੍ਰਮਾਦਅਛਾਦਿਸ੍ਵਨਮਾਨੇ। ਸਿੰਗਾਇਦਿਖੇਸੁਖਮੇਲਪਟਿਯੋਮਿਥਜਾਵਰਸ। ਤਿਹਪ੍ਰੇਮਬ
 ਖਾਨੇ। ਆਤਮਗਮਜੁਗਤਚਿਦਾਨੰਦਏਕਸੁਆਤਮਬ੍ਰਹਮਹੀਜਾਨੇ। ੧੦੩। ਅਗਤਗਮੇਭੇਦਪੁਛਾਨ
 ॥ ਮਿਥਜਾਸਤਿਵਾਦਤਿਹਮਾਨ। ਸੁਖਸਰੂਪਆਤਮਤਗਰੁਸੋ। ਅਗਜਾਨੀਕੋਨਾਹਿਪ੍ਰਕਾਸੇ। ੧੦੪। ਸ
 ਰਬਪ੍ਰਮਾਦਪ੍ਰਸਿਧਅਨੰਦਾ। ਆਤਮਰੂਪਸਦਾਸੁਖਕੰਦਾ। ਤਾਰੀਗਤਜਾਨੇਇਕਗਿਜਾਨੀ। ਸਰਬਾਤਮਸੁ
 ਖਜਗਪਹਿਚਾਨੀ। ੧੦੫। ਤਾਤੈਆਣਮਸਤਸੁਖਜਾਨ। ਪ੍ਰਮਪੁਰਖਾਰਥਰੂਪਸੋਮਾਨ। ਤਾਤੈਕ੍ਰਿਨਪੁਰ
 ਖਾਰਥਨਾਹਿ। ਮਿਥਜਾਦੁਖਸਰੂਪਸਰੂਆਹਿ। ੧੦੬। ਸ੍ਵੇਯਾਥਿਯਾਸਥਿਸ੍ਵਤੇਆਦਮਗਤਗਤਿਜਾਗਸ
 ਰੀਜਗਰੋਗਸਖਾਈ। ਰਿਖਰੁਇਮਹਾਸਮਾਦਜੇਈਤ੍ਰਹਿਪ੍ਰੇਖਮਹਾਈਸ੍ਵਰਜਰੂਲਾਈ। ਆਤਮਸੁਖਕੋਹੇਤਅਨੇਕਕਹਿਓ
 ਬਹੁਸਾਧਨਵੇਦਯਥਾਈ। ਅਈਹਕਪਾਰਕਰੋਗਸੰਦੇਹਤਿਜਾਗਚਿਦਾਨੰਦਆਤਮਪਾਤ। ੧੦੭। ਦਿ। ਵਿਖੇਰੋਗਵੰ
 ਛਾਸਕਲਜਨਹਿਰਦੈਮੇਧਾਰ। ਦੋਇਤੀਨਆਤਮਰੇਤੁਤਿਹਅਨਸਰਵ। ਸਾਰਿ। ੧੦੮। ਯਾਹੀਕਾਜੇਤੁਤਿਹਰੀ। ੩

੨੦

ਪੁਰਬਵਾਹੋਈ ਜੇਪੁਨਉਤਰਕਹੋਈਚਾਗਾਤਿਪੁਨਬਿਥਾਵਿਚਾਰਉਚਾਰ॥੧੩॥ਸਭਤਉਤਰਕਹਿਮਿਥਾ
 ਗੰਯਾਨਕਿਉਸਗਾਇਕਰਤਨਹੀਮਾਨ॥ਸਾਛੁਤਪੁਰਬਕਹੋਅਬਜਾਤੇਸੇਨਹੀਸੰਕਹੋਤਸੁਤਾਤੇ॥੧੪॥
 ਬਿਨਾਭਾਖਮਿਥੁਜਾਕੋਗੰਯਾਨਾਗਹੁਕਰਵਾਸਮਥਪਛਾਨਾਅਗੰਯਾਨਨਿਵਿਰਭੁਕਪੁਰਬਜੇਈ॥ਤਾਮੇ
 ਮਿਥੁਜਾਗਿਜਾਨਨਹੋਈ॥੧੫॥ਵਾਹੋਈ॥ਨਨਕੇਵਲਦੁਖਅਭਾਵਜੇਪੁਰਖਾਰਥਨਹੀਮਾਨ॥ਵਿਸੁਦੁਖ
 ਮੇਜਤਨਬਹੁਸੁਖਕੋਹੋਤਪਛਾਨ॥੧੬॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਪਰਾਨੰਦਰੂਪਸੁਆਤਮਜਾਨਸਦਾਸੁਖਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੁਲਾਸੀ॥ਵਾਹੋਤੇਰਹਤਸਦਾਨੰਦਰੂਪਪ੍ਰਮਪ੍ਰੇਮਅਸਪਦਤੇਭਾਸੀ॥ਸਦਾਸਰੂਕੋਨਿਤਆਤਮਪ੍ਰੇਮਸਦਾਸ
 ਖਤਾਹੀਤੇਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਦੁਖਰੂਪਵਿਖੇਨਹੀਪ੍ਰੇਮਕਰੈਕੋਜਾਨਚਿਦਾਨੰਦਏਕਬਿਲਾਸੀ॥੧੭॥ਸੇਯਾ॥ਵਿਤ
 ਤੇਪ੍ਰੇਸਤਤਾਸਤੇਪ੍ਰੇਪ੍ਰਿਤਤਾਸਤੇਪ੍ਰੇਮਚਖਜਾਇਵਿਚਾਰੇ॥ਤਾਸਤੇਪ੍ਰੇਮਅਤਿਪ੍ਰਾਣਪਛਾਨਹੀਰੋਉਵਾਛਾਤਪ੍ਰਾ
 ਣਨਿਅੰਗੇ॥ਪ੍ਰਾਣਤੇਪ੍ਰੇਤਆਤਮਜਾਨਸਦਾਸੁਖਰੂਪਸੁਆਤਮਧਾਰੇ॥ਅਤਸੇਨਿਤਪ੍ਰੇਮਸੁਆਤਮਮੇਸਨ
 ਯਾਹੀਤੇਜਾਨਸਦਾਨੰਦਪਿਯਾਰੇ॥੧੮॥ਵਿ॥ਸੁਖਸਰੂਪਆਤਮਪ੍ਰਗਟਸਰੁਜਗਅਨਰੁਦ੍ਰਜਾਨਾਪ੍ਰਮਪ੍ਰੇਮਕੇ
 ਸਦਨਤੇਆਤਮਸੁਖਵਪਸਾਨਾ॥੧੯॥ਵਿ॥ਨਨਕੇਸੁਖਸਰੂਪਜਬਆਤਮਾਯੋਹੋਸੁਖਸਰੂਪਪ੍ਰਤਿ
 ਕਿਮਨਹਯੋ॥ਯਹਪ੍ਰਤੀਤਜਾਤੇਨਹੀਹੋਇ॥ਤੇਸੁਖਰੂਪਸਰੂਪਨਹੀਸੇਇ॥੨੦॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਰਉਸਤੇਤਾਸੰ

ਅੰ ੩
ਸਿਧਾਂਤਿ

ਜਹੈ ਜੇਈ। ਮਿਥੁ ਜਾ ਰੂਪ ਪੁਰਿ ਨਿਸੇਈ। ਜੇਈ ਸਾਧ ਸੇਈ ਨਾਸੀ ਜਾਨਾ। ਪੁਰਖਾ ਰਖ ਨਹੀ ਤਾ ਤੇ
ਇ। ਤਾ ਤੇ ਚਿਦਾਘਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਤੇ ਸਿਧ ਪਹਿ ਚਾਨਾ। ਪੁਰਖਾ ਰਖ ਸੇਈ ਪੁਰੀ ਏਹੈ ਅਸੁ ਪੁਰਖਾ
ਨਾ। ੬੬। ਵਾਂਗੀ। ਚੋ। ਨੁਨ ਦੁਖ ਰੂਪ ਸੁ ਤੇ ਸਿਧ ਮਾਨਾ। ਮਾਤਾ ਮਰੂਪ ਪੁਰਖਾ ਏ ਕਰ ਜਾਨਾ। ਸੁ ਤੇ ਸਿਧ ਮਾ
ਤਾ ਮਸਨ ਜਾਤੈ। ਮਰੂਪ ਬਿਰਤ ਨਹੀ ਤਾ ਤੇ। ੬੭। ਸਿਧਾ। ਸਵਣਾ ਇਵਿਖੇ ਜੇ ਮਸਪ ਬਿਤ ਸਕੋ ਨ ਕੇਹੇ ਤ ਕਹੈ ਯੂਥਾ ਨਾ ਮੇਖ ਕੇਹੇ ਤ
ਕਹੈ ਅਥਵਾ ਉਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਛਾ ਤ ਕੇਹੇ ਤ ਥਾਤ ਨਾ ਜੋ ਪੁਨ ਮੇਖ ਕੇਹੇ ਤ ਕਹੈ ਸਵਣਾ ਇਸ ਤੇ ਨਹੀ ਮੇਖਾ ਤਾ ਤ ਨਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਸਛਾਤ ਕੇਹੇ ਤ ਕਹੈ ਜਬਤਾ ਹਿਮੇ ਦੇ ਇਵਿਕਲ ਪਤ ਦਾਤ ਨਾ। ੬੮। ਚੋ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਛਾਤ ਸਿਧ ਵਾਨਾ ਹਿ। ਇਸੁ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪੁਖ
ਮੇ ਮੇਆ ਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਛਾਤ ਹੁਏ ਤੇ ਜਾਨਾ। ਨਾਹਿ ਪੁਵਿਰਤ ਹੋਤ ਪਹਿ ਚਾਨਾ। ੬੯। ਜਬ ਲਗ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਛਾਤ ਨ
ਹੋਇ। ਪੁ ਬਿਤ ਤਾ ਸਮੇ ਸਫਲ ਸਮੇਇ। ਭਾਂਤੇ ਦੁਤੀ ਵਿਕਲ ਪੁ ਮੇਧਾਗ। ਪੁ ਬਿਤ ਯੋਗ ਨਿਸਚੈ ਵੀਚਾਰ। ੭੦। ਵਾ
ਈ। ਸਿਧਾ। ਸਾਛਾਤ ਕੇ ਰੂਪ ਕਹੈ ਅਬ ਜਾਨ ਸੁ ਬਿ ਤਰਿ ਧੇਵਾ ਚੈ ਤੰ ਨ ਉਚਾਰੇ। ਬਿਤ ਸਾਛਾਤ ਕੇ ਰੂਪ ਕਹੈ ਜਬ ਜੰ
ਨ ਅਰਪਤਿ ਤਾ ਹਿ ਵਿਚਾਰੇ। ਸਿਫਲ ਰੂਪ ਨਹੀ ਪੁਰ ਚਾਨ ਸਮਿਥ ਜਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਏ ਨਿਰਧਾਰੇ। ਜੇ ਪੁਨ ਬਿਤ ਕੇ ਸਤ
ਕਹੈ ਤਬ ਚੈ ਤ ਕੀ ਪਾਪਤਿ ਹੋਤ ਸੰਗਾਰੇ। ੭੧। ਚੋ। ਜੇ ਪੁਨ ਚੈ ਤ ਨ ਰੂਪ ਅਬ ਕਹੈ ਸਾਛਾਤ ਵਿਚਾਰਾ ਚੈ ਤ ਨ ਸਦਾ
ਅਜੀ ਨਹੈ ਬਿਥਾ ਸਾਛਾਤ ਵਿਚਾਰ। ੭੨। ਸਿਧਾਤੀ। ਚੋ। ਬਿਤ ਕੇ ਮਿਥੁ ਜਾਤ ਗਜਾ ਹਿ। ਚੋ। ਸਾਛਾਤ ਉਤ

੧੯੦ ਆਬਤਜਾਨਮਹਾਅਤਮੁਤ੍ਰੁਯੋਜਨਸੋਈ॥੧੬॥ ਚਿ॥ ਅਗਜਨਸਰਗਰੂਸੋਸੁਜਾਨਾਤਤੋਮਾਤ
 ਦੇ ਮਦਿਸੁਅਭਾਂਗਹਿਮਾਧਿਤਾਅਤਿਕਰੋ॥ ਨਾਨਾਭਾਂਤਦੁਖਅਨੁਸਰੋ॥੧੭॥ ਸੁਖੀਕਾਸਰਵਿਮੇਜਿਯੋਜਨ
 ਨਾਤਮਕਲਪਤਿਉਲੂਪੁਛਾਨਾਤੈਸੇਨਿਹਦੁਖਆਤਮਮੇਸੁਨਾਦੁਖਅਗਜਨਕਲਪਤਹੋਪੁਨਾ॥੧੮॥ ਰਉ
 ਗਵਆਦਨਰਕਹੋਜਿਤੋ॥ ਨਾਨਾਦੁਖਸਰੂਪਹੋਤਿਤੋ॥ ਤਾਤੇਦੁਖਸਬੁਧਵਹੋਇ॥ ਅਰੋਪਤਅਗਆਤਮ
 ਖੈਸੋਇ॥੧੯॥ ਅਰੋਪਤਗੁਣਨਿਸਚੈਕਰਜਾਨਾਅਧਿਸ਼ਾਨਸਤਾਤੇਕਿਨਨਮਾਨਾ॥ ਰਜਤਅਰੋਪਤਸੁ
 ਕਤਮੇਜਾਤੋ॥ ਰਜਤਅਭਾਵਸੁਕਤਸੁਨਤਾਤੇ॥੨੦॥ ਤੈਸੇਦੁਖਅਰੋਪਤਜਾਨੋ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਨਆਤਮਮੇ
 ਮਾਨੋ॥ ਤਾਤੇਦੁਖਅਭਾਵਹੋਜੇਈ॥ ਆਤਮਰੂਪਪਛਾਨੋਜੇਈ॥੨੧॥ ਦਿ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਨਤੇਕਿਨਨਹਿਕਲ
 ਖਤਸਤਾਧਾ॥ ਅਭਾਵਅਰੋਪਤਿਵਸਤੋਕੇਅਧਿਸ਼ਾਨਰੂਪਵੀਚਾਰ॥੨੨॥ ਸੇਯਾ॥ ਦੁਖਅਭਾਵਜੇਮਾ
 ਨਤਹੋਪੁਰਖਾਰਥਰੂਪਸਦਾਤਨਹੋਈ॥ ਆਤਮਦੁਖਅਭਾਵਸਦਾਤਿਹਪਰਮਪੁਰਖਾਰਥਰੂਪਸਮੇਈ॥
 ਦੁਖਅਰੋਪਤਆਤਮਮੇਸੁਨਤਾਹਿਅਭਾਵਸੁਆਤਮਸੋਈ॥ ਅਧਿਸ਼ਾਨਤੇਕਿਨਨਸਤਅਰੋਪਤਿਤਾਸ
 ਲ ਅਭਾਵਖੈਸਤਹੋਈ॥੨੩॥ ਵਾਦੀਚੋ॥ ਨਨੁਅਸਾਪੁਰੂਪਪੁਰਖਾਰਥਨਾਹਿ॥ ਅਕਾਰਜਆਸੇ॥ ਰੂਪ
 ਸੁਆਹਿ॥ ਸਾਧਰੂਪਪੁਰਖਾਰਥਜਾਤੇ॥ ਕਾਰਜਰੂਪਨਿਸਚੈਕਰਿਤਾਤੇ॥੨੪॥ ਸਿਧਾਤੀ॥ ਸਾਧਰੂਪਪੁਰਖਾਰਥ

ਚੋਸ ਉਚਾਰਕੈ॥ ੬੦॥ ਸੋਯਾ॥ ਜਿਹ ਆਤਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋਤ ਪ੍ਰਥਮ ਸੇ ਸਿੰਗਾ ਸਾਮ ਅੰਸ ਤ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਦ०
 ਰਥ ਕੀ ਜੇਈ ਸਤ ਸਰੂਪ ਅਨੰਦ ਹੁਲਾਸੀ॥ ਜਾਸ ਵਸੀ ਸਰੂਤ ਪਛਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪਿਹਿਆ ਦਿੱਤਾ ਤੁਰਾਸੀ॥ ਸਰੀ
 ਜਗ ਕੇ ਜੇਈ ਸਰੂਪ ਜਾਨ ਸਾਤ ਮਕੈ ਸੇ ਨਗਾਹ ਜਪ ਕਾਸੀ॥ ੬੧॥ ਚੋ॥ ਜੇ ਚਖ ਸਰਬ ਭੁੱਤ ਕੇ ਜਾਨਾ ਮਨ ਕੇ ਮਨ ਜੇ
 ਈ ਆਤਮ ਮਾਨਾ॥ ਸਰਬ ਜੁੱਤ ਕੇ ਰਾਸ ਕੇ ਜੇਈ॥ ਤਾਰਿ ਉਪੇਖ ਜਾ ਕੈ ਸੇ ਹੋਈ॥ ੬੨॥ ਸੇ ਦੁਖ ਮੇ ਦੁਖ ਕਰ ਜਾਨਾ॥ ਪ०
 ਲਕ ਸਰਬ ਭੁੱਤ ਕੇ ਮਾਨਾ॥ ਜਾਸ ਅਨੰਦ ਲੇ ਸਜਗ ਜੀਵੈ॥ ਤਾਰਿ ਤਿਯਾਗ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਵੀਵੈ॥ ੬੩॥ ਸੋਯਾ॥ ਜਾਸ ਅਨੰ
 ਦ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀ ਲੇ ਸਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅਨੰਦੀ ਹੋਇ ਚੰਗੇ॥ ਏਕ ਗੀਲੇ ਸਪਸਾਰ ਸਭੀ ਜਗ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਕੀ ਲਿਖਾਈ ਸਪਾਰੇ॥ ਸ
 ਰਲੇ ਕਤ ਥਾਸ ਤੇ ਲੇ ਕੇ ਜੇਈ ਸਖ ਏਕ ਗੀਲੇ ਸਸ ਜਾਸ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਆਤਮ ਅਨੰਦ ਵਾਰ ਪਕੈ ਸੇ ਸਤਿ ਜਾਗ
 ਕਹਿਯੋ ਸ ਉਚਾਰੇ॥ ੬੪॥ ਚੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇਈ ਸਰੂਪ ਜੇ ਜੇਈ॥ ਜਾਸ ਅਪੇਖ ਜਾ ਤਿ ਦੁਵਤ ਸੇਈ॥ ਸੀਮਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਭੂ
 ਥ ਜਾਨਾ॥ ਅਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਮਾਨਾ॥ ੬੫॥ ਜਾਸ ਕਾਮ ਨਾ ਹੋਤ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਭੁ ਗਤਿ ਜਾਗੈ ਧਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅੰਦਿਸ
 ਤਿ ਦੁਪਯੰਤਾ॥ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਤਿਯ ਚੁਹੈ ਸੰਤਾ॥ ੬੬॥ ਸੋਯਾ॥ ਵਰਸਨ ਜਾਸ ਕੇ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿ ਆਤਮ ਜਗ ਤੇ ਆਇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਜਾ
 ਹਠਯੋਗ ਪ੍ਰਯਤਨ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਮਾਪ ਅਚਲ ਸਰੈ ਜਾ॥ ਵੇਦ ਅਨੇਕ ਅਧੇਨ ਜਿਸੈ ਹਿਤ ਰੁਗਤ ਕਰੈ ਸਿਹਰੈ
 ਤ ਸਰੈ ਜਾ॥ ਤਾਸ ਮੈ ਤੇ ਹਿ ਉਪੇਖ ਥੀ ਵਦ ਜੇ ਸਖ ਰੂਪ ਪਰੇ ਤੇ॥ ਥੀ ਪਰੈ ਜਾ॥ ੬੭॥ ਚੋ॥ ਜਾਸ ਗਿਜਾਨ ਮਾਤਿ ਜਨਿ॥

ਅਚਾਰਸੁਤਾਹਿਨਿਖੇਧਨਿਯਾਇਪੁਰਤਨਿਰੁਗਸੁਖਾਨਬਹੁਜਨਵਾਂਛੁਤਾਹਿਕੋਨਿਜਾਇਅਚਾਰਤਥਾਤਨਾਅਤ
 ਸਕਾਮੀਕੋਈਵਿਰਲੇਜਗਤਿਹਿਅਨੁਸਾਰਨਨਿਜਾਇਕਦਾਤਨਾ॥੫੨॥ਇਹਅਤਮਗੁਰੁਅਯੋਗਹੈਦੁਖਅਭਾਵਦੁਖ
 ਨਾਹਿ॥ਸੰਸਾਰਕੁਸੁਖਗੁਰੁਨਿਤਅਨਰੁਦਸਿਧਸੁਆਹਿ॥੫੩॥ਸਿਧਾਤੀ॥ਸੰਗਾਢੀ॥ਨੁਸੰਸਾਰਕੁਸੁਖਹੈਜਿਤੇ॥ਨਾਨ੦
 ਦੁਖਕਰਕੇਦਸੁਤਿਤੇ॥ਤਿਯਗਯੋਗਸੰਸਾਰਕੁਰੁਗਾਗੁਰੁਅਤਮਾਨਿਸਚੈਯੋਗ॥੫੪॥ਵਾਈਉਡਾ॥ਸਤਕਹ
 ਯੋਵੇਦਾਤੀਤੇਹਾਤਾਤਪਰਜਸਨਹੈਅਥਮੇਹਾਉਕਤਯੁਕਤਅਤਮਪਹਿਚਾਨਾਅਗੁਰੁਜਸਦਾਨਿਸਚੈਕੁਅੰ
 ਨਾ॥੫੫॥ਯਦਪਸੰਸਾਰਕੁਸੁਖਜਿਤੇ॥ਨਾਨਾਦੁਖਕਰਵੇਦਸੁਤਿਤੇ॥ਤੋਰੁਗੁਰੁਯੋਗਸੁਯਾਤੇ॥ਵਿਖੇਸੰਸਾਰਕੁਰੁ
 ਸੇਈਤੁਤੇ॥੫੬॥ਸੈਯਾ॥ਸੁਖਹੋਤਅਨੇਕਰੁਯਤੰਨਯਥਾਦੁਖਹੋਇਨਹੀਸੁਤਥਾਕਰਾਦੁਖਅਭਾਵਯਥਾ
 ਤਥਹੋਇਤਥਾਕਰਤੁਦਸੁਜਾਨਸਦਾਦੁਰਾ॥ਸੁਖਸਾਧੂਨਾਹਿਤਿਜਾਗਕਦਾਚਿਤਦੁਖਅਭਾਵਉਪਾਵਸਦਾਧਗਾ॥
 ਯੁਗਗੁਰੁਜਸੁਭਵਸਦਾਸਕੁਕੇਨਹੀਅਤਮਗੁਰੁਜਸੁਜਾਨਕਦਾਤੁਰਾ॥੫੭॥ਇਹਪਰਮਪੁਰਖਾਰਥਯਗਮਜ
 ਗਾਇਅਭਾਵਸੁਖਜਾਨਾਗੁਰੁਯੋਗਨਹੀਅਤਮਾਯਗਅਭਾਵਤਿਹਮਾਨਾ॥੫੮॥ਪੁਰਖੈਖਸਮਾਪਤੀ॥ਸਿਧਾਤੀ
 ਉਡਾਢੀ॥ਜੋਅਤਮਸਰੁਜਗਕਿਜਾਨਾ॥ਜਸਅਰਥਸਰੁਜਗਪਹਿਚਾਨਾ॥ਆਨੰਦਸੰਗਰਆਤਮਜੇਈਗੁਰੁ
 ਦੁਖਗਨਹੀਕੋਸੇਹੋਈ॥੫੯॥ਸਿਰਫਾ॥ਆਨੰਦਵਾਰਥਜਾਨਸਦਾਸੁਤੰਤਰਅਤਮਾ॥ਕੈਸਰਹਿਯਨਮਨਕਹਵੇ॥

੨- ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ॥ ਯਾਦਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਤੁ ਬੁਧ ਸੇਈ ਨ ਕੂਮੀ ਸੁਖਿ ਚਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਚਿੰਤਾ ਯਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਸੂ
 ਖਹਿਤ ਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾਗ ਵਿਤਨ ਤਿਯਾਗ ਪਛਾਨਾ ਜੋ ਆਤਮ ਸੁਖ ਰੂਪ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾਗਾਦਿ ਤਨ ਤਿਯਾਗ ਨ ਸਾ
 ਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਤੇ ਸੇ ਨਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯੋਗ ਨ ਆਤਮ ਗਿਯਾਨਾ ॥ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਹੇਤ ਜਨ ਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ
 ਗਾਦਿ ਤਨ ਤਿਯਾਗ ਤਾ ਤੇ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਸੀਕਾ ॥ ਅਨਾਤਮ ਰੂਪ ਪਦਾਰਥ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਯੋਗ ਵਿਮਲਿ ਸਚੈ ਹੋਈ ॥
 ਯਹ ਤੇ ਅਤ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਹਿਚਾਨਾ ॥ ਆਤਮ ਤਿਯਾਗ ਅਨਾਤਮ ਗੁਰਮਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਉਤ੍ਪਾਦੀ ਸੇਯਾ ॥ ਸ੍ਵਏਹ ਕੋਤਿ ਜਾ
 ਗਵਿਦਾਂਤੀ ਸੁਨੇ ਸੇਈ ਤਿਹਿ ਕਹੈ ਜੇਈ ਗਾਯਨ ਪਾਛੇ ॥ ਸੁਖ ਹੇਤ ਅਨੇਕ ਜੋ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਗ ਪ੍ਰਭ ਕਲਤ ਧਨਾ ਦੁਸ
 ਆਨੇ ॥ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਕੇ ਸਾਧਨ ਗਾਯਨ ਸੁ ਅੰਨ ਤੇ ਆਇ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਯਾਹੀ ਪੁਰਖਾਰਥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਧੰ ਚਮੇ ਅੰ
 ਨ ਨਹੀ ਪੁਰਖਾਰਥ ਜਾਨੇ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਸੀਕਾ ॥ ਅਈਹ ਕਸੂਰ ਗਾਇਕ ਪੁਨ ਜੇਤੇ ॥ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਜਗ ਭਾਸੈ ਤੇਤੇ ॥ ਤਿ
 ਹੇਤੁ ਕੇਵਲ ਆਤਮ ਹੇਤ ॥ ਸ੍ਵਦ੍ਰੁਸ਼ਮਨ ਨ ਨਿਯਾਸ ਨ ਵੇਤਾ ॥ ੪੮ ॥ ਆਤਮ ਮਾਹਿਮ ਚਲ ਮਨ ਕਰੇ ॥ ਪੁਰਮ ਸੁਖ
 ਹੇਤੁ ਤਿਹ ਸਚੈ ॥ ਯਹਿ ਪ੍ਰਵਿਤ ਜਗ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਹਿਤ ਮਹਾ ਜਨ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨ ॥ ੪੯ ॥ ਉਤ੍ਪਾਦੀ ॥ ਵਹੁੰ
 ਕੂਮੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਹਿਚਾਨਾ ॥ ਆਤਮ ਵਾਛਾ ਕਰੈ ਜਮਾਨਾ ॥ ਐਸੇ ਕੂਮੀ ਦੇਇ ਵਾਤੀਨਾ ॥ ਤਾਹਿ ਅਨੁਸਰਣੁ ਯੁਕਤ ਨਾ
 ਰੀਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਸੇਯਾ ॥ ਬਹੁ ਜਨ ਮੈ ਜੇਈ ਜਾਨ ਮਚਾਰ ਸੇਈ ਕਰਤੁ ਅਵਸਥਾਤੁਨਾ ॥ ਅਲਪ ਜਨਾਨ ਮੈ ਜੇਈ

38
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ਜੇਉ ਸੁਖਮਾਨ ਤੇ ਜਨਤਾ ਹਿਰੇ ਵਾਛਤ ਹੋਏ ਯਾਰਾ ਜਗਮਾਹਿ ਨਹੀ ਕੋਊ ਆਤਮਵਾਛਤ ਵੇਦ ਕਥੈ ਸੁਵਿਰਾ। 36
 ਗੇ। 37। ਇਹ ਲੇਖ ਵਿਰਧ ਸੁਤ ਵਾਕ ਜੇ ਅਰਥ ਅੰਨਤਿ ਰਿਧਾਗ ਪੁਰਖਾਰਥ ਆਤਮ ਜੰਗਤ ਦੇ ਮੁਕੇ ਨਾ ਹੋਵਿਜ।
 ਗ। 38। ਇਹ ਅਈਹ ਕਰੇ ਗਸਾਧ ਹੋਜਿਤਾ ਤੈਸੇ ਸੁੰਗਾਇਕ ਪੁਨ ਤੇਤਾ। ਤਿਹਤ ਜੰਮਨ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ਮਾਗਨ
 ਸੁਪੀਤਾਤਨ ਧਰੇ। 39। ਐਸੇ ਮਹਾਮੁਖੀ ਹੋਏ ਆਤਮਵਾਛਤ ਜਾਨਾ ਕੋਸੇ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਮਾਨ। 40।
 ਇਹ ਬੁਝਨ ਜੰਮਕ ਜਨਮ ਵਾਛਤ ਵਰਧ ਹਿਚਾਨਾ ਨਿਰਵਿਖੇ ਸੇਖਾਵਾਛਤ ਜੇਉ ਅਯਕਤ ਸੁਗੋਤ ਮਾਨ। 41।
 ਸੇਯਾ ਜੰਮਪੁਨ ਆਤਮ ਹੋਤ ਪੁਰਖਾਰਥ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਸੁਖਾਤਮਤਾਈ। ਤਿਪੁਨ ਕਾਹੇ ਤਿਯਾਗਤਿ ਸੇਜਗਵਾਛ
 ਤਆਨ ਸੁਰੇਗ ਸਖਾਈ। ਨਿਰਯਤਨ ਸੁਪਾਪਤਿ ਆਤਮ ਰੁਪ ਉਪੇਖਤਿ ਸੇਕਿ ਮਰੇਗ ਲਗਾਈ। ਪਿਯਾਗਤੈ
 ਆਇ ਸੁਤੀਰਥ ਮੈਤਨਤਿ ਯਾਗ ਕਿਮਰਥ ਕਰੇ ਜਨਧਾਈ। 42। ਸਿਧਾਤੀ। ਇਹ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹਿ
 ਕੁਮੀ ਅਗਿਜਾਨੀ ਜੇਇ। ਪ੍ਰਮਾਣ ਤਾਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਹ ਜਾਤੈ ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ। ਉਤ੍ਰਵਾਈ। ਇਹ ਸੇਸਨ ਕੁਮੀ
 ਨਾਹਿ ਪਹਿਚਾਨਾ ਦੇਸ਼ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਣ। ਸੁਨ ਸੇਤਾਹਿ ਜਸਾਸਤ ਸੁਨਾਵੈ। ਪ੍ਰਯੋ
 ਗਮਰਣ ਆਵਸੁੰਗਾਵੈ। 43। ਸੇਯਾ ਸੁਨਤਾਤ ਕਹੇ ਤਹਿ ਹੋਤ ਮਹਾਸੁਖ ਤਾਹਿ ਮੈਰਿਤ ਅਵਸਰਧਾਰੇ। ਲੇਖ
 ਵਾਕ ਅਨੇਕ ਜਿਤੇ ਜਗਤਾਹਿ ਕੋਤਿ ਯਾਗ ਸਿਧਾਗ ਸਿਧਾਰੇ। ਵੈਦਕ ਵਾਕ ਤੈਤਿ ਯਾਗ ਨਹੀ ਮਤ ਮਰਣ ਪ੍ਰਯੋ

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

੧੫ ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਸੁਆਤਮਰੁ ਮੰਜੀ ੩੫ ਸਕੀਓਕਿਮਜਾਨਨਿਦਾਨੇ ੩੧ ॥ ਏਹੁ ਉਤ੍ਤਾਇ ਮੈਉਪ੍ਰਧਾਨਜਗਮੇ
 ਪ੍ਰਗਟਗਾਯਾ ਸੋਈ ਨਿਰਧਾਰਾ ਦੁਖਅਭਾਵਸੁਖਯੁਗਮਜਗਗਾਯਾਪ੍ਰਧਾਨਵਿਚਾਰਾ ੩੨ ॥ ਏਹੁ ਪ੍ਰਧਾਨਤਮ
 ਹੇਤਯੁਗਦੁਖਅਭਾਵਜੁਖਜਾਨਾਤਦਪਯੁਗਮਪ੍ਰਧਾਨਯੁਗਆਤਮਨਾਹਿਪ੍ਰਧਾਨਾ ੩੩ ॥ ਏਹੁ ਦੁਖਅਭਾਵ
 ਮੁਖਯੁਗਮਪ੍ਰਧਾਨਾਤਾਹਿਗਉ ਏਹੁਆਤਮਪਹਿਚਾਨਾਅਪਕਰਣਯੁਗਮਕੋਆਤਮਜਾਤੇ ॥ ਯੁੱਧਪ੍ਰਧਾਨ
 ਨਆਤਮਤਾਤੇ ੩੪ ॥ ਏਹੁਕੇਵਲਆਤਮਕਾਮਨਾਜਗਮੇਨਾਹਿਨਕੋਇ ॥ ਦੁਖਅਭਾਵਸੁਖਯੁਗਮਿਲੁਛਾਤਹੈਸਰੁ
 ਕੋਇ ੩੫ ॥ ਤਾਤੇਵਾਛਾਯੋਗਯੁਗਆਤਮਨਾਹਿਵਿਚਾਰਾਪੁਰਖਾਰਥਯੁਗਪ੍ਰਗਟਿਜਗਆਤਮਨਹਿਨਿਰਧਾਰਾ ੩੬
 ॥ ਸਿਧਾਤੀਸੰਕਾਸੈਯੁਗਆਤਮਲਾਗੁਤੈਨਾਹਿਪ੍ਰੈਜਗਕੋਇਕਦਾਚਿਤਮੇਹਿਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਆਤਮਲਾਗੁਮਹਾਸੁਖਜਾਨਸੁਆ
 ਤਮਭ੍ਰਿਨਮਹਾਦੁਖਰੁਸੈ ॥ ਯਾਵਿਸਵੇਦਮਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਉਚਾਰਤਹੈਸੁਵਿਚਾਰਕਿਲਾਸੈ ॥ ਤਾਹੀਤੇਆਤਮਵਾਂਛਤਯੋ
 ਗਸੇਵੇਦਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਸਿਧਹੁਲਾਸੈ ੩੭ ॥ ਉਤ੍ਤਾਇਓ ॥ ਸੁਤਵਿਰੋਧਜੇਕਹੈਸੁਨਾਇ ॥ ਸਿਪ੍ਰਮਾਣਨਹੀਹੋਤਨਿਰਬੰ
 ਹਿ ॥ ਸਿਲਾਤਰਣੁਆਇਵਾਕਜੋਤਿਪ੍ਰਮਾਣਕਿਜੋਹੋਤਨਹੀਸੋ ੩੮ ॥ ਜੇਪ੍ਰਨਸੁਤਅਵਿਰੋਧਉਚਾਰੈ ॥ ਤੇਪ੍ਰਨਯਾਵਿ
 ਧਪ੍ਰਗਟਿਵਿਚਾਰੈ ॥ ਸੋਕੈਸੇਐਸੇਸੁਨਜਾਤੇ ॥ ਨਿਸਚੇਪ੍ਰਗਟਕਹੈਪ੍ਰਤਾਤੇ ੩੯ ॥ ਮੈਯੁਗਦੁਖਅਭਾਵਤਥਾਸੁਖ
 ਦੇਇਸੁਲੋਕਕਸਿਧਪ੍ਰਕਾਰਥਧਾਰੈ ॥ ਪੁਰਖਾਰਥਰੂਪਸੁਆਤਮਨਾਹਿਨਲੋਕਕਸਿਧਪ੍ਰਸਿਧਵਿਚਾਰੈ ॥ ਜੇਗਮਾਹਿ ੪੦

ਜੀ ਨੁ ਸੁਖ ਪੈ ਛਾਨਾ ਜਿਨ ਅਜੈ ਨ ਏਕ ਤਾਨਾ ਹਿ। ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਤੇ ਮਨ ਹੀ ਆਹਿ॥੨੦॥ ਸੈਯਾ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਜਾਤ ਮੀਰੇ
 ਇ ਤਬੀਹ ਉਸੁਖ ਸਰੂਪ ਉਚੈਰੈ॥ ਅਹੀ ਸੁਖ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜੇਈ ਸੋਈ ਨਾਹ ਪ੍ਰਤਖ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸੰਗੇ॥ ਤਾਹੀ ਸੁਖ ਸਰੂ
 ਪ ਨ ਆਤਮ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਨ ਤੇ ਸੇ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਯੁਗ ਬਿੰਨ ਪੁਰਖਾਰਥ ਨਾਹਿ ਇਸੇ ਜਗ ਕਹੇ ਮਮੁਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚਾਰੈ॥੨੧॥
 ਸਿਧਾਤੀ ਸੰਕਾ॥ ਦੋ ਨਨ ਪਰਮ ਪੁਰਖਾਰਥ ਆਤਮ ਆਤਮ ਤ੍ਵੇ ਜਾਨਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਹਿ ਵਿਚਾਰ ਜੇ ਕਰ ਦੁਯੋਗ ਪਹਿ
 ਜਾਨਾ॥੨੨॥ ਵਾਈ ਉਤਾ ਚੈ॥ ਆਤਮ ਦੁ ਪੁਰਖਾਰਥ ਜਾਨਾ ਸੇ ਜਗ ਮੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਭਾਨਾ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਪੁਨ ਸੁਖ
 ਸਰੂਚ ਹੋ॥ ਆਤਮ ਦੁ ਵਾਂਛਾ ਨਹੀ ਅਹੈ॥੨੩॥ ਸੈਯਾ ਮਹਾ ਸੁਖ ਮੇਹ ਸਦਾ ਪੁਨ ਹੋਇ ਨਹੀ ਪੁਨ ਦੁਖ ਕਦਾ ਬਿਤਪਾ
 ਵੈ॥ ਯਾ ਵਿਸਵਾਂਛ ਤਹੈ ਜਗ ਜਾਨ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਿਯਾਵੈ॥ ਮਮ ਆਤਮ ਹੋਇ ਨਹੀ ਕੋ ਉਵਾਂਛ ਤਯਾ ਹੀ
 ਤੇ ਜਾਨ ਬਿਥਾਤਿ ਹਗਾਵੈ॥ ਵਾਂਛ ਤਯੋਗ ਜੇਈ ਜਗ ਹੋਇ ਸੋਈ ਪੁਰਖਾਰਥ ਰੂਪ ਸਮਾਵੈ॥੨੪॥ ਦੋ॥ ਆਤਮ ਵਾਂ
 ਛਾ ਜਗ ਨਹੀ ਪੁਰਖਾਰਥ ਨਹੀ ਸੋਇ॥ ਦੁਖ ਅਭਾਵ ਸੁਖ ਵਾਂਛ ਹੋ ਪੁਰਖਾਰਥ ਜਗ ਹੋਇ॥੨੫॥ ਸਿਧਾਤੀ ਸੰਕਾ॥ ਚੈ॥
 ਨਨੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਤਮ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ਗ੍ਰਹਣ ਯੋਗ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮਾਨਾ ਆਤਮ ਅੰਨ ਵਸਤ ਜੋਹ ਯੋ॥ ਤਿਯਾ ਗਯੋ
 ਗ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਲਹੀਯੋ॥੨੬॥ ਸੈਯਾ ਆਤਮ ਗਾਹ ਜਸਦਾ ਪਹਿ ਚਾਨ ਤਥਾ ਤਿਹ ਹੋਤ ਸੁਗਾਹ ਪੈਛਾਨੇ॥ ਦੁਖ ਅ
 ਭਾਵ ਤਥਾ ਸੁਖ ਜੇਇ॥ ਆਤਮ ਹੋਤ ਨਹੀ ਅੰਨ ਮਾਨੇ॥ ਪੁਰਖਾਰਥ ਰੂਪ ਸੁ ਆਤਮ ਜਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਖਸੇ॥

ਪ੍ਰਸਿਧ

ਜਾਹੇਜਿਤੋ। ਸੁਖਸਾਧਨਪਤਿਪਿਛਿਤਿਤੋ। ਸੁਖਸਰੂਪਨਹੀਆਤਮਜਾਤੋ। ਸੁਖਸਾਸਨਨਹੀਪ੍ਰਗਟਸੁਤਾਤੋ॥੧੧॥ ਵਿਖੇਭੋਗ
 ਤੇਸੁਖਉਤਪਤਿ। ਅਜਨਆਤਮਾਨਿਸਚੈਤਤ੍ਵ। ਵਿਖੇਭੋਗਵਾਛਾਸੁਖਕਰੈ। ਨਹੀਆਤਮਵਾਛਾਕੁਤਿਪਰੈ॥੧੨॥
 ਸਿਧ੍ਯਾ। ਸੁਖਰੂਪਸਰੀਰ। ਰਿਗਪਛਾਨਨਹੀਸੁਖਰੂਪਸੁਆਤਮਗਾਉ। ਸੁਖਜੰਨਸਦਾਸਿਕਾਇਤੇਜਾਨਸੁਆਤ
 ਮਰੂਪਅਜੰਨਸੁਨਾਉ। ਤਥਾਸੁਖਸਾਧਨਆਤਮਨਹੀਸੁਸਾਧਨਜੰਨਸਿਗਾਇਦਿਖਾਉ। ਸੁਖਸਬੰਧਨਆਤਮਜੰ
 ਨਜਸਬੰਧਤੇਰਹਤਸਰੂਪਜਨਾਉ॥੧੩॥ ਸਿਧਾਂਤੀਸੀਕਾਇ। ਸੁਖਸੰਬੰਧਜੇਜਗਤਮੈਆਤਮਜੰਨਪਛਾਨ। ਬਿ
 ਨਆਤਮਸੁਖਨਹਿਪ੍ਰਗਟਿਨਿਸਚੈਕਰਮਨਮਾਨ॥੧੪॥ ਵਾਦੀ। ਨਨੁਸੁਖਸੰਬੰਧਜੇਆਤਮਕਹੈ। ਕੋਨਸੀ
 ਧੰਧਆਤਮਸੁਖਲਹੈ। ਤੁਨਰੂਪਸੰਬੰਧਪਛਾਨ। ਸਮਵਾਯਸੰਜੋਗਤਦਾਤਮਮਾਨ॥੧੫॥ ਆਤਮਸੁਖਸੰ
 ਬੰਧਸੰਕੋ। ਸਮਵਾਯਸੰਜੋਗਤਦਾਤਮਜੰਨ। ਸਮਵਾਯਸੰਬੰਧਕਹੈਜਬਜਾਤੋ। ਸੋਨਹੀਸੰਭਵਹੋਤਸੁਤਾਤੋ॥੧੬॥
 ਵਾਅਰਗੁਣੀਮਾਹਿਸਮਵਾਇ। ਨਿਰਗੁਣੁਆਤਮਮਾਹਨਹੀਆਯਾ। ਸੰਯੋਗਸੰਬੰਧਕਹੈਜਬਜਾਨ। ਸੋਨਹੀਸੰ
 ਭਵਹੋਤਪਛਾਨ॥੧੭॥ ਦ੍ਰਵਮਾਹਸੰਯੋਗਸੁਯਾਤੋ। ਨਿਸਚੈਕਰਜਗਪ੍ਰਗਟਸੁਤਾਤੋ। ਅਦ੍ਰੁਆਤਮਸੁਖਦੁਪ
 ਕਹੀਯੈ। ਨਹੀਸੰਯੋਗਸੁਤਾਮੈਲਹੀਯੈ॥੧੮॥ ਤਾਦਾਤਮਸੰਬੰਧਜਬਕਹੈ। ਆਤਮਸੁਖਅਰੁਦਤਾਲਹੈ। ਜਿਸ
 ਭੁਵਨਹੀਹੋਤਸੁਜਾਤੋ। ਜੰਨਅਜੰਨਸੰਬੰਧਨਤਾਤੋ॥੧੯॥ ਅਜੰਨਆਤਮਾਨਿਸਚੈਜਾਨ। ਸਿਗਾਇਦਿਖੇ

ਗਾ
 ੧੫

ਰਿ. ਜੇ. ਬ. ਰਾ. ਨ. ਪ. ਰਾ. ਨ. ਦੇ. ਸ. ਖ. ਅ. ਖੇ. ਨਿ. ਰ. ਧ. ਰਾ. ॥ ਆ. ਨ. ਰਿ. ਯਾ. ਹ. ਠ. ਤਿ. ਜਾ. ਗ. ਬਿ. ਥਾ. ਸ. ਰੁ. ਜਾ. ਨ. ਸੁ. ਆ. ਤ. ਮ. ਰੁ.
 ਖ. ਸੰ. ਰੁ. ਰਾ. ॥ ੩. ॥ ਪੁ. ਰ. ਬੁੱ. ਖੁ. ॥ ਦੁ. ਨ. ਨ. ਸਾ. ਧ. ਨ. ਚ. ਰ. ਸ. ਪੁ. ਨ. ਜੇ. ਪ. ਰ. ਮ. ਉ. ਦ. ਰ. ਵਿ. ਚਾ. ਰਾ. ਕੇ. ਸੇ. ਤਾ. ਕੇ. ਆ. ਤੁ. ਮਾ.
 ਗ. ਹ. ਟ. ਯੋ. ਗ. ਨਿ. ਰ. ਧ. ਰਾ. ॥ ੪. ॥ ਸੇ. ਯਾ. ॥ ਅ. ਈ. ਹ. ਕ. ਰੁ. ਗ. ਅ. ਨੇ. ਕ. ਸੰ. ਦੇ. ਹ. ਤਿ. ਜਾ. ਗ. ਤੁ. ਥਾ. ਸੁ. ਰ. ਗਾ. ਵਿ. ਕ. ਤਿ. ਜਾ. ਰੀ. ॥
 ਅ. ਨਾ. ਦ. ਸੀ. ਸ. ਰ. ਸੁ. ਸੰ. ਚ. ਤ. ਪੁ. ਨ. ਮ. ਹ. ਥ. ਲ. ਤੁ. ਸੁ. ਰੀ. ਅ. ਘ. ਰੁ. ਗੀ. ॥ ਬ. ਹ. ਮ. ਲੇ. ਕ. ਤੇ. ਆ. ਦਿ. ਸ. ਰੀ. ਸੁ. ਖ. ਰੁ. ਗ. ਸੁ. ਜ. ਧ.
 ਚ. ਲ. ਹ. ਲ. ਸ. ਮ. ਵਿ. ਰ. ਗੀ. ॥ ਪੁ. ਮ. ਪੁ. ਰ. ਖਾ. ਰ. ਥ. ਕਾ. ਮ. ਸੁ. ਜਾ. ਨ. ਕ. ਥੰ. ਤਿ. ਹ. ਆ. ਤ. ਮ. ਗ. ਯ. ਸੁ. ਰਾ. ਗੀ. ॥ ੫. ॥ ਪੁ. ਰ. ਖੁ. ਰੁ. ਖੁ.
 ਜ. ਗ. ਮੇ. ਦੇ. ਉ. ਦੁ. ਖ. ਅ. ਰੁ. ਦ. ਸੁ. ਖ. ਜਾ. ਨਾ. ਤੁ. ਤੇ. ਰਿ. ਨ. ਜੁ. ਆ. ਤੁ. ਮਾ. ਪੁ. ਰ. ਖਾ. ਰ. ਥ. ਨ. ਹੀ. ਮਾ. ਨ. ॥ ੬. ॥ ਚੌ. ਸੁ. ਖ. ਸ. ਰੁ. ਪੁ. ਆ.
 ॥ ਅ. ਨ. ਹੀ. ਜਾ. ਨਾ. ਤੇ. ਸੇ. ਦੁ. ਖ. ਅ. ਰੁ. ਦ. ਨੁ. ਆ. ਨ. ॥ ਉ. ਪਾ. ਦੇ. ਇ. ਸੇ. ਆ. ਤੁ. ਮ. ਨ. ਹੀ. ॥ ਪੁ. ਰ. ਖਾ. ਰ. ਥ. ਨ. ਹੀ. ਜਾ. ਤੇ. ਮਾ. ਰਿ. ॥ ੭.
 ਅ. ਰ. ਥ. ਪੁ. ਧਾ. ਨ. ਗ. ਹ. ਜ. ਪੁ. ਰਿ. ਚਾ. ਨ. ॥ ਅ. ਵ. ਰ. ਗੀ. ॥ ਤਿ. ਹ. ਹੇ. ਤ. ਪ. ਛਾ. ਨ. ॥ ਦੁ. ਖ. ਅ. ਰੁ. ਦ. ਪੁ. ਨ. ਸੁ. ਖ. ਹੇ. ਜੇ. ਈ. ॥ ਅ. ਰ. ਥ.
 ਪੁ. ਰ. ਧਾ. ਨ. ਜਾ. ਨ. ਪੁ. ਨ. ਸੇ. ॥ ਸੇ. ਯਾ. ॥ ਕੇ. ਉ. ਪੁ. ਰ. ਖਾ. ਰ. ਥ. ਦਾ. ਛ. ਤ. ਹੇ. ਜ. ਗ. ਦੁ. ਖ. ਅ. ਰੁ. ਦ. ਤੁ. ਥਾ. ਸੁ. ਖ. ਜੇ. ਈ. ॥ ਦੇ. ਉ. ਜ.
 ਗ. ਅ. ਰ. ਥ. ਪੁ. ਧਾ. ਨ. ਦਿ. ਸੇ. ਤਿ. ਹ. ਹੇ. ਤ. ਅ. ਨੇ. ਕ. ਸੁ. ਸਾ. ਪ. ਨ. ਹੇ. ॥ ਦੇ. ਉ. ਰਿ. ਨ. ਜਾ. ਨ. ਜੇ. ਉ. ਜ. ਗ. ਮਾ. ਰਿ. ਸੁ. ਦੁ. ਖ. ਸੁ. ਰੁ. ਪ. ਨ. ਵ.
 ਛ. ਤ. ਕੇ. ਈ. ॥ ਯ. ਗ. ਰਿ. ਨ. ਸੁ. ਆ. ਤੁ. ਮ. ਜਾ. ਨ. ਸ. ਦੁ. ਹੀ. ਯੋ. ਗ. ਮ. ਮੁ. ਖ. ਕੇ. ਜਾ. ਨ. ਸ. ਮੇ. ਈ. ॥ ਦੁ. ਖ. ਅ. ਰੁ. ਦ. ਸੁ. ਖ. ਰੁ. ਪੁ.
 ॥ ਮਾ. ਤੁ. ਮ. ਰਿ. ਨ. ਵਿ. ਧੁ. ਗ. ॥ ਉ. ਪਾ. ਦੇ. ਇ. ਨ. ਹੀ. ਆ. ਤੁ. ਮਾ. ਨਿ. ਸ. ਚੇ. ਕ. ਰ. ਨਿ. ਰ. ਧ. ਰਾ. ॥ ੧੦. ॥ ਚੌ. ਸਿ. ਗਾ. ਦੇ. ਵਿ. ਥੇ. ਰੁ.

ਜਗਅਵਿਟਕਰਹੈਏਏਸੇਯਾਗਿਜਾਨਸਾਗੇਤੇਆਦਿਜਿਤੰਜਗਜਾਨਅਵਿਟਕਰੁਪਨਿਹਾਰੇ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਜਾਨਸਰੀਰਗਰੁਪਅਵਿਟਕਰੁਪਵਿਚਾਰੇ। ਬਿੰਦੁਮਾਹਿਉਦੈਬਿਤੁਸਾਹਿਵਿਚਾਰਿਲੀਨਅਵਿਟਕਰੁਪ
 ਸੰਭਾਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਸਮੁੰਦ੍ਰਯਥਾਤਥਜਾਨਅਵਿਟਕਰੁਪਅਨੰਤਪਸਾਰੇ। ੬੩॥ ਸੋ। ਨਾਮਰੂਪਜਗਜਾਨਅਵਿਟ
 ਕਨਿਸਚੈਕਰੇ। ਜੇਸੇਸੰਗਜਲਗੁਨਪ੍ਰਤੀਤਮਾਤ੍ਰਬਿੰਦੁਹਿਕਛੁ। ੬੪॥ ਚੋ। ਸਤਿਰੂਪਨਹੀਜਗਤਸੁਜਾਨ। ਜਾ
 ਤੇਨਾਸਰੁਪਹੈਮਾਨ। ਨਹੀਅਸਤਿਜਗਤਤਿਜੋਹੋਇ। ਅਪ੍ਰਖਪ੍ਰਤੀਤਿਰੂਸਤਹੈਸੇਇ। ੬੫॥ ਸਤਿਅਸਤਿਵਿਲ
 ਖਵੁਜਾਨ। ਅਨਰਵਾਚਜਜਗਤਾਤੇਮਾਨ। ਯਾਤੇਜਗਸਤਿਅਸਸਾਰੇ। ਮਿਥਿਜਾਰੂਪਪ੍ਰਗਟਅਨਸਰੇ। ੬੬
 ਚੋ। ਅਨਰਵਚਨੀਜਗਸਿਸਹੈਨਾਨਾਰੂਪਸੁਮਾਨ। ਸਤਅਸਤਵਿਕਲਪਨਹਿਅਕਹਅਨਾਦਪਛਾਨ
 ੬੭॥ ॥ ਇਤਸੀਸਿਧਾਤੁਰਹਸੇਵੇਦਾਤਪਕਰੇਨ੍ਰਸਦਾਨੰਦਵਿਦੁਖਾਵਿਰਚਤੇਅਵਿਟਕਜਗਦੁਰਨੰਨੰ
 ਅਤਿਤੀਯੋਸੁਲਾ। ੩॥ ਚੋ। ਤਾਤੇਜਗਤਅਸਾਰਜੇਮਿਥੁਜਾਤਾਹਿਵਿਚਾਰ। ਏਕੋਆਤਮਸਾਰਅਜਵਿ
 ਮਲਚਿਦਾਨੰਦਧਾਰਾ। ੧॥ ਚੋ। ਅਤੀਤਅਸਾਰਜਗਤਪਹਿਚਾਨ। ਸਾਰਰੂਪਬ੍ਰਹਮਨਿਜਮਾਨ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਆਤਮਾਗਿਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸ। ਤਾਤੇਪ੍ਰਮਾਨੰਦਥਿਲਾਸ। ੨॥ ਸੋਯਾਗਅਤੀਤਅਸਾਰਸੰਸਾਰਵਿਚਾਰਹਿਦੇ
 ਨਿਰਧਾਰਸਰੂਪਵਿਚਾਰੇ। ਆਤਮਬ੍ਰਹਮਨਿਜਾਨੰਦਰੂਪਅਖੰਡਸਨਾਤਨਦੇਦਓਚਾਰੇ। ਆਤਮਗਿਜਾਨ ੧੬

ਰਜਨਿਸਚੈਧਰਾਅਵਿਦਯਾਕਰੁਅਪੇਖਤਨਾਹਿਅਵਿਦਕਜਗਰੈਸੇਆਹਿ॥੫੫॥ਸਿ
 ਧਾਤੀਏਕੁਲਾਲਮ੍ਰਿਦਾਇਕਹੈਤਜੇਧਰੈਅਵਿਦਯਾਰੂਪਾਅਵਿਦਕਜਗਹਾਨਸਹਿਰਚਨਅੰ
 ਚਿਤਅਨੁਪਾ॥੫੬॥ਸ੍ਰੇਯਾਵਿਚਤ੍ਰਸਰੂਪਦਿਸੈਜਗਜੇਇਸੁਆਪਅਵਿਦਕਰੂਪਜਨਾਵੈ॥ਮਿਦੰ
 ਦਿਕੁਲਾਲਤੇਆਇਪ੍ਰਸਾਦੁਸਰੂਪਅਵਿਦਯਾਅਨੇਕਬਨਾਵੈਯਥਾਸੁਪਨੇਮਧਜਾਨਅਵਿਦ
 ਕਰੂਪਕੁਲਾਲਘਟਾਇਰਚਾਵੈਅਵਿਦਕਰੂਪਮ੍ਰਿਦਾਨੁਪਟਾਇਤਥਾਜਗਜਾਗ੍ਰਤਰੂਪਮਨਾਵੈਮਪ
 ੧॥ਚੈਈਸ੍ਰਕਾਰਮਾਇਜਗਹੇਤੁਅਵਿਦਕਰੂਪਸਰੀਸੰਕੇਤਾਨਿਰਵਿਕਾਰਬ੍ਰਹਮੇਜਾਨਾਅਵਿਦਕਈਸ੍ਰਤੰ
 ਉਰਮਾਨਾ॥੫੭॥ਅਧੇਇਅਪੇਖਜਾਕਹੈਅਧਾਰਾਨਿਰਪੇਖਕਨਹੀਸਬਦਵੀਚਾਰਾਅਵਿਦਯਾਅਪੇਖਜਾਕਰਸੁ
 ਨਜਾਤੇਈਸਅਧਿਸ਼੍ਠੀਸਰੂਪਕੁੰਤਾਤੇ॥੫੮॥ਸ੍ਰੇਯਾਕਰਮਤੇਆਇਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਣਾਅਵਿਦਯਾਸਰੂਪਜ
 ਨਾਉ॥ਜਿਹਕਾਰਜਹੇਤਚਹੇਜਗਕਾਰਣਤਾਸਮੇਹੇਤਅਵਿਦਯਾਮਨਾਉਕੁਲਾਲਮ੍ਰਿਦਾਇਕਹੈਤਅਨੰਤਸਰੀਪੁ
 ਨਜਾਨਅਵਿਦਕਰੂਪਾਅਵਿਦਕਜਾਨਪ੍ਰਚਯਥਾਤਥਤਿਜਾਗਬਿਵਾਦਵਿਕਲਪਸੁਨਾਉ॥੬੦॥ਚੈਅ
 ਵਿਦਕਜਗਨਿਸਚੈਧਰਾਪ੍ਰਤੀਤਮਾਤ੍ਰਜਾਨਸੀਸਾਗਜੈਸੇਰਜਰੂਯੰਗਪਛਾਨਾਸੰਕਤਰਜਤਤੈਸੇਕਰਮਾਨਾ॥੬੧
 ਸ੍ਰੂਪਨਸਿਸ੍ਰਗੰਧਰਣਨਗਰਜਿਯੋਅਵਿਦਕਜਗਜਾਨਪ੍ਰਗਟਤਿਯੋਬਿਨਾਪ੍ਰਤੀਤਜਗਤਨਹੀਪਯੋਤਾਤੇ

੧੩

ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਗਨੀ ਨੇਨੀ ਸੋਤ ਹੋਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪਸਾਰਇ। ਅਸਤਿ ਕੇ ਕਾਰਣ ਸਤਿ ਨਹੋਇ ਜਾਂ ਸੁਕਤੀ ਰਜ
 ਤਤੁ ਉਚਾਰਇ ॥੪੧॥ ਤਾਉ ਜੈ ਸੇ ਜਗਤੁ ਹੈ ਅਨਰਦ ਚਨੀ ਜੜ੍ਹ ਪਾ। ਤਾਹਿ ਸਮਾਨ ਕਾਰਣੁ ਜੇਈ ਅਵਿ
 ਦਿਅ ਸਮਾਨ ਰੂਪਾ ॥੪੨॥ ਚੈ। ਅਨਰਦਾ ਚ ਜਗਜੈ ਸੇ ਜਾਨ। ਤਾਹਿ ਸਮਾਨ ਅਵਿਦੁ ਜਾਮਾਨ। ਤਾਤੇ ਅਵਿਦ
 ਕ ਜਗਸਿਧਾ। ਜਥਾ ਸੁਖ ਨ ਸਿਸ੍ਰੀ ਕੀਰਿਧਾ ॥੪੩॥ ਵਿਚਤੁ ਸਕਤ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਜੇਈ। ਵਿਚਤੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕ
 ਰਣੁ ਹੋ ਸੇਈ। ਯਾਮੈ ਕਛੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੀ ਕੋਰੇ। ਅਵਿਦੁ ਕ ਜਗਸਿਧੁ ਸੁਖ ਰੇ ॥੪੪॥ ਸ੍ਰੇਯਾ। ਅਵਿਦੁ ਕ ਸਿ
 ਧੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪਛਾਨ ਅਨੇਕ ਸਰੂਪ ਜੇਈ ਜਗਤੁ ਸੇ। ਸਿਕਦੰਤੁ ਜੰਗਯਥਾ ਰਜਮਾਧੀ ਅਵਿਦੁ ਕ ਰੂਪੁ
 ਹੋਇ ਬਿਲਾਸੈ। ਸੁਕਤੀ ਰਜ ਤਤੁ ਗੰਧਰਬ ਪੁਰੀ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਸ੍ਰੀ ਜਿਵਨਾ ਨਹੁ ਲਾਸੈ। ਤਥਾ ਜਗਤੁ ਪਾ
 ਕਾਰਣਿ ਚਾਰ ਅਵਿਦੁ ਕ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥੪੫॥ ਚੈ। ਪ੍ਰਤੀਤ ਮਾਤ੍ਰਾ ਜਹ ਜਗਸਰੈ ਅਵਿਦੁ ਕ ਪਹ
 ਚਾਨ। ਸਤੁ ਅਸਤੁ ਅਕਹ ਜਗਤੁ ਅਨਰਦਾ ਚ ਜੇਮਾਨ ॥੪੬॥ ਵਾਈ। ਚੈ। ਨਨੁ ਤਥਾ ਪਿਅਵਿਦੁ
 ਕ ਜਗਨ ਹੀ ਹੋਇ। ਕਾਰਜ ਕਾਰਣੁ ਬਿਨ ਸਮੇਇ। ਕੁਲਾਲ ਰਚੇ ਜਬ ਘਟ ਕੇ ਜਾਨ। ਮਿਦਾ ਦੰਤੁ ਕੁਕਰਮ
 ਨ ॥੪੭॥ ਉਪਾਦਾਨ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਪਹਿ ਚਾਨ। ਕੁਲਾਲਾਇ ਨਿਮਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਮਾਨ। ਇਸੀ ਰੂਤ ਬਹੁ ਬਿ
 ਸਜਗ ਜੇਈ। ਬਿਨ ਬਿਨ ਤਿਹ ਕਾਰਣੁ ਹੋਈ ॥੪੮॥ ਅਨੇਕ ਵਿਭੇਕ ਮਿਦਾ ਦਹੋਤ ਕਰਾ। ਸਿੰਘ ਘਟਾਇ ਕ ੧੩

ਅਸਤਿਪਛਾਨ। ਸਿਕਾਰਜਨਹੀਸੰਬੁਧਮਾਨ। ਸੈਸੈਸਿਗਆਇਜਿਤੈ। ਅਸਤਿਸਬਦੁਰਿਕ
 ਹੈਸਤਿਤੈ॥ ੪੦॥ ਅਸਤਿਰੂਪਜੇਜਗਕੇਕਹੈ। ਅਧੋਖਰੂਪਕੈਸੇਪੁਨਲੰਗੇ। ਨਾਨਾਵਿਖਜਗਾਇਸੈ
 ਵਿਗਾਰ। ਸੈਸੈਸਿਗਮੇਲਾਹਿਸੁਧਾਰ॥ ੪੧॥ ਸੈਯਾ। ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਾਚੈਈਵਚਯੋਗਅਸ
 ਤਨਹੋਤਪਛਾਨੇ। ਅਸਤੁਅਜੰਨਸੁਰਾਵਯਥਪੁਨਸਤੁਸਰੂਪਅਜੰਨਬਖਾਨੇ। ਜਗਕਾਰਜਜੰਨ
 ਸੁਰਾਵਸਦਾਨਹੀਤਾਸਸਸੈਸਿਗਸੰਮਸੁਜਾਨੇ। ਯਥਾਸਤਿਰੂਪਨਹੀਜਗਜਾਨਤਥਾਜਗਰੂਪ
 ਸਤਨਮਾਨੇ॥ ੪੨॥ ਏ। ਅਸਤਿਏਵਚਨਕਰਜਗਕਾਰਜਨਹੀਹੋਇ। ਤਾਤੈਨਿਰੰਦੇਕਰਕਹੈਜਗਕ
 ਰਜਕਹੈਹੋਇ॥ ੪੩॥ ਵਾਈ। ਏ। ਨਨੁਜਗਅਨਰਵਚਨੀਕਰਜਾਨ। ਸਤਿਅਸਤੇਰਿੰਨਪਛਾਨ
 ਯਾਮੈਨਾਹਿਦਿਰੋਧਸੁਜਾਤੇ। ਅਨਰਵਚਨੀਜਗਨਿਸਚੈਤਾਤੇ॥ ੪੪॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਏ। ਅਵਿਦ
 ਕਜਗਸਿਧਤਬੰਤੋਹਿਬਚਨਤੇਜਾਨ। ਕਾਰਣਕਾਰਜਸਾਮਤਾਜਗਮੈਪ੍ਰਗਟਿਪਛਾਨ॥ ੪੫॥ ਵਾਈ
 ਏ। ਨਨਜੈਸੇਸਤੁਸੁਕਤਪਛਾਨ। ਅਸਤਿਰਜਤਕੇਕਾਰਣਮਾਨ। ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਸਤੁਜੋਹਯੈ। ਜਗ
 ਕਾਰਣਕੈਸੇਨਹੀਲਯੋਯੈ॥ ੪੬॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਸੈਯਾ। ਸੁਕਤਅਗਜਾਨਸੁਕਾਰਣਜਾਨਹੀਸਕਤੀਰ
 ਜਤਤੁਕੇਕਾਰਣ। ਜੇਸੁਕਤੀਰਜਤਤਕੇਕਾਰਣਹੋਇਤਥੈਨਹੀਬਾਧਿਬਿਚਾਰਣ। ਤਥਾਜਗਹੋਤਸੁ

੧੨ ਦਾਤਨਾ ਸਾਤਿ ਜੋ ਸੀ ਈਤੀ ਨਹੀ ਕਲਾ ਅਥਾਧਾ ਅਜੀਨਾ ਰੂਪੁ ਮਦਾਤਨਾ ਕਾਰਜਤਾ ਜਗ ਰੂਪੁ
 ਪਛਾਨਨਹੀ ਸਤ ਜੀਨ ਅਜੀਨ ਸਨਾਤਨਾ ਦੇਵ ਦਿਰੁਪਤ ਥਾਸਰੁ ਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਹੀ ਜਗ ਸਤਿਤ ਥਾ ੩੩
 ਏ ਜਗ ਕਾਰਜ ਜੋ ਮਤਿ ਕਥਨ ਬਹੁ ਦਿਰੁਪਤਿ ਹਮਾਨ ਕਾਰਤੁ ਗਵਿਜਾ ਪਾਤ ਪੁਨ ਦੇਵ ਦਿਰੁਪਤ ਪਛਾਨਾ ੩੩
 ਏ ਸਤਿ ਰੂਪ ਇਕ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ਕਹਿਯੋ ਦੇਵ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ਯਹੀ ਦਿਰੁਪ ਦੇਵ ਮਹਿ ਜਾਨਾ ਜਗ
 ਕੋ ਸਤਿ ਕਥਨ ਜੋ ਮਾਨਾ ੩੪ ਏਤੀ ਦੇਵ ਜਗ ਕਾਰਜ ਰੂਪੁ ਸਿਰੈ ਸੇ ਅਥਕ ਹੋ ਨਿਸੰਗਾ ਪ੍ਰਥਮ ਰੂਪੁ ਜ
 ਕੋ ਨਹੀ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਭਾਵ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਸੇਇ ੩੫ ਏ ਪ੍ਰਾਣੇ ਕਾਰਨੁ ਜੋ ਗਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤ ਅਕਾਗ
 ਯਹਿ ਕਾਰਜ ਕੋ ਰੂਪੁ ਹੋਤਿ ਹੁਇ ਪ੍ਰਾਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ੩੬ ਸੋਯਾ ਪ੍ਰਦਰੁਪ ਜੋ ਈਮਿਦ ਕਾਰਜ ਜਾਨ ਸੁਪੁ
 ਰਬਤਾ ਹਿਅ ਰੂਪੁ ਵਿਚਾਰੇ ਕੁਲਾਲ ਵਪਾਰਤੇ ਜਾਨ ਪਾਇ ਸੁਤਾ ਹੀਤੇ ਕਾਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਹਾਰੇ ਤ
 ਥਾ ਜਗ ਸਿਸ੍ਰਤੇ ਪੁਰਬ ਯਾ ਜਗ ਪ੍ਰਾਗ ਅਰੂਪੁ ਸੰਰੂਪੇ ਪਸਥਾਤੁ ਸੁਹੇਤ ਵਪਾਰਤੇ ਜਾਨ
 ਨੇਕ ਸੂਰੁਪੁ ਪ੍ਰਚੁਸਤਾਰਾ ੩੭ ਏ ਯਾ ਵਿਸ਼ਕਾਰ ਜਰੂਪੁ ਜਗ ਸਤਿ ਕਦਾਪਿ ਨ ਹੋਇ ਜੀਨ ਸੁਰੂਪੁ
 ਯਾ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੋ ਸੇ ਸਤਿ ਪੁਨ ਸੇਇ ੩੮ ਏ ਜੋ ਪੁਨ ਅਸਤਿ ਜਗਤਿ ਕੋ ਕਹੇ ਤਾ ਮੇ ਬਹੁ ਦਿਰੁਪ ਰਾਮ
 ਪੁਨ ਲਹੇ ਸੀ ਸੇ ਸਿਗਨ ਰਸਿਗ ਸਮਾਨਾ ਗਗਨ ਕੁਸਮ ਬੰਧੁ ਜਾਤ ਜਾਨਾ ੩੯ ਇਨ ਤੇ ਅ ੦ ੧੨

॥ ਤਾਕਾਰੂਪ੍ਰਗਟਮੋਹਿਕੋਹ ॥ ਜੜ੍ਹ ਅਥਵਾ ਚੈਤੰਨਪਛਾਨਾ ਅਵਿਦ੍ਯਾਰੂਪ੍ਰਕੋਹ ਜੋਈ ਮਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਕੋ ਜੜ੍ਹ ਰੂਪ ਕੋ ਜਬਾ ਤਾਮੋ ਵਿਕਲਪ ਦੇਇ ਜੰਨੇਤਬਾ ॥ ਚੈਤਨ ਅਸੈ ਕੋਹੋ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਅ
 ਥਵਾ ਕੋਹੋ ਨਿਰਸੈਧਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਪੁਨ ਅਸੈ ਚੈਤਨ ਕੋਹੋ ॥ ਤਿਥੈ ਤਨਹੋ ਤਿਜਗਤ ਕੋਲਹੋ ॥ ਅਵਿਦ੍ਯਾ
 ਮਾਤ੍ਰ ਹੋਤ ਤਾਹਾਨਾ ॥ ਚੈਤਨ ਸਹਿਤ ਕਰਤਾ ਮਾਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਕੋਹੋ ਨਿਰਸੈਧਾਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਜੜ੍ਹ ਰੂਪ ਨ
 ਹੋਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਜੜ੍ਹ ਤੇ ਸੁਤੇ ਨ ਕਾਰਜ ਹੋਇ ॥ ਨਹੀ ਦੇਖੋ ਨਹੀ ਸੰਭਵ ਸੋਇ ॥ ੨੭ ॥ ਚੈਤਨ ਰੂਪ ਅਵਿਦ੍ਯਾ
 ਕੋਹੋ ॥ ਦ੍ਵੈਤ ਪਤਿਕੋ ਸੇਨਹੀ ਲਹੋ ॥ ਉਥੈ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦ੍ਵੈਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾ ॥ ਜਗਹੋ ਤਿਅਵਿਦ੍ਯਾ ਨਹਿ ਕਦਾਪੁਨਾ
 ੨੮ ॥ ਸੈਧਾ ॥ ਤਾਤਿ ਸਿਧ ਪ੍ਰਥਮੇ ਜੋਈ ਨਾਹਿ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਰੂਪ ਭਿਲਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਤਖ ਜਾਇ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ
 ਰੂਪ ਜੁ ਸਿਧ ਕਰੈ ਜਗਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਪੁਰਬ ਕਾਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਕੁਝੋ ਅਥ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਕਾਰਣੁ ਭਾਸੀ ॥ ਅ
 ਵਿਦ੍ਯਾ ਕਪੜੁ ਉਥੈ ਭਿਲਾਘ ॥ ਤੁਪ੍ਰਥਮੇ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਲਾਸੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਚੈਤਨ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਕਾਰਣੁ
 ਕੋਰੋ ਨਿਖੇਧਾ ॥ ਸਿਕੋ ਸੋ ਕਰ ਸੰਭਵ ਦੇਦਾ ॥ ਯਹ ਜਗ ਕਾਰਜ ਰੂਪ ਜੁ ਆਹਿ ॥ ਵਚਨੁ ਯੋਗ ਆਹਿ ਵਾਨਹਿ
 ੩੦ ॥ ਜਿ ਜਗ ਕਾਰਜ ਦ੍ਵੈਤ ਯੋਗ ਸੁਨਾ ॥ ਤਿਸੇ ਵਚਨ ਕੋਹੋ ਨਿਸਚੈ ਪੁਨਾ ॥ ਸਤ ਜਗਤਿ ਜਿਦੁ ਆਤਮਾ ਜਾਨਾ
 ਕਿਥੋ ਅਸਤਿ ਸਸਿਗੰ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸੈਧਾ ॥ ਜਿਪੁਨ ਸਤਿਸਰੂਪ ਕੋਹੋ ਜਗ ਕਾਰਜ ਸੰਭਵ ਨਾਹਿ

ਸੋਈ ੬

ਧਾਰਾ ਸਾਧ ਸਾਧ ਨਰੂਪ ਜੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤਪਾਦਕ ਸਾਗ ॥ ੧੭ ॥ ਮਧਾਤੰ ॥ ਚਾਯ ਦਮਿ ਸਮਿ ਜਾਤਿ ਹਜਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਤਥਾ ਪ੍ਰਿਧਰੰ ਪਗ ਕਰ ਜਾਤੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧ ਸੰਬੰਧ ਸੁਤਾਤੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਸ੍ਰੇਯਾਗ ਭਿਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗ ਜਾਨ ਕਹੇ ਤਜੇ ਈ ਤਿਹ ਹੇਤ ਸੁਕਰ ਮਨਿ ਰੀਮ ਜਨਾਵੈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਾ ਰੂਪ ਸਾਨੂੰ ਸੰ
 ਧ੍ਯਾਨੁ ਆਰ ਸੰਬੰਧ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਮਨਾਵੈ ॥ ਯਾ ਵਿਦਤਾ ਹਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਲਹੀ ਵਿਰੋਧ ਸੇ ਤੇ ਹਿ ਮਨਾਵੈ
 ਵਿਦਤ ਸਭੀ ਫਲ ਦਾਨ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਦਤਿ ਜਾਗ ਅਭੇਦ ਗਨਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਏਹ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਸੰਬੰਧ ਹੋ
 ਵੇਦ ਸਰਬ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਮਾਨ ਹੋ ਵਿਰੋਧ ਰਹਤ ਮਨ ਮਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਵਾਣੀ ॥ ਏਹ ਅਵਿ
 ਦ੍ਯਾ ਕਾਰਜ ਜਗ ਕਹੇ ਸੋ ਕੈਸੇ ਵੀ ਚਾਗ ॥ ਨਿਰਧੇਖ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਜਗ ਰਚੈ ਕਿਸੇ ਸਾਧੇਖ ਕਧਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥
 ਏਹ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਕਾਰਨ ਜਗ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ਨਿਰਧੇਖ ਕਸਾਧੇਖ ਕਮਾਨ ॥ ਈਸ੍ਵਰਾਇ ਅਧੇਖ ਤਜਗ ਕੇ ਕ
 ਰੈ ॥ ਅਥਵਾ ਨਿਰਧੇਖ ਤਜਗ ਸਰੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾਗ ਬਿਨਾਈ ਸ੍ਵਰਾਇ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਰਚੇ ਜਗ ਸੇ ਨਹੀ
 ਸੰਭਵ ਹੋਤ ਕਦਾ ਤਨਾ ॥ ਵਚਿ ਤੁਸਰੂਪਾਇ ਸੇ ਜਗ ਜੇਇ ਸੁਯੋ ਵਿਚਿ ਤੁਹੀ ਹੋਤ ਭਾਤਨਾ ॥ ਈਸਾ
 ਇਸਹਾਇ ਰਚੇ ਜਗ ਜੇਇ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਬਿਨਾਈ ਸਾ ਆਪ ਕ੍ਰਿਤਾਤਨਾ ॥ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਕਦਾ ਦਬਿਥ
 ਸੁਨਯਾਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ਉਪਖਧਾਧ ਸਦਾਤਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਏਹ ਠਹੁਤ ਜਗ ਹੇਤ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਲਹੇ ॥ ੨੨

ਪੁਰਬਕਾਡੁ ਜੇਈ ਪੁਨਵੇਦੁ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਬੰਧ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਗਜਾਇਕ ਸਾਧਨ ਰੂਪ ਰਵੈ ਵਿਤ ਪੁਤੰ ਸੁਰਗਾ
 ਇਕ ਸਾਧਨ ਸੁਰਗਾਨੈ ॥ ਅਵਿਦਕ ਰੂਪ ਕਹੈ ਜਗ ਕੋ ਤੋ ਬਿਥਾ ਸਰੁ ਵੇਦ ਵਖਾਨੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੁਰਬਕਾਡੁ ਨਿਗ
 ਦਰ ਜਾਨੁ ਤਾਹੀ ਤੇ ਦੇਵ ਦੁਹਰ ਮੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋ ਵਿਦਾ ਵਿਰੋਧੁ ਸਯਹ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਸਚੈ ਰਿਦੈ ਵਿਚਾਰ ॥
 ਅਵਿਦਕ ਜਗ ਕਥਨ ਜੇ ਬਿਥਾ ਤੇ ਹ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਦੋ ਪੁਰਬਕਾਡੁ ਜੇ ਦੇਵੇ ਦੋ ਤਾਤ ਪਰਜ
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨ ॥ ਸਾਧਨ ਸਿਧਾਨ ਸੁਸਧ ਚਿਤ ਹੇਤ ਸਕਰ ਮਥ ਖਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋ ਪੁਰਬਕਾਡੁ ਦੇਵੇ ਜੇ ਜਾਨ ॥ ੧੩ ॥
 ਤ ਪਰਜ ਤਿਹ ਕਾ ਮੈਠਾਨ ॥ ਸਾਧਨ ਜਗ ਸਾਧਨ ਸੁਰਗਾ ਦਾਇਤਾ ਵਤ ਮਾਤੁ ਅਰਥ ਤਿਹ ਵਾਦ ॥ ੧੪ ॥ ਅ
 ਥਵਾਤਾਤ ਪ੍ਰਜ ਤਿਹ ਆਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਦਾਨੰਦ ਨਿਸਚੈ ਮਾਨ ॥ ਸੁਰਗਾਇਕ ਮਾਤੁ ਅਰਥ ਤਿਹ ਕਹੈ ॥
 ਵਿਯਰੁ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਨਲਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਯਾ ॥ ਆਪਤ ਦੇਵ ਕਹੈ ਸਰਬਗ ਸਕਾਹੋ ਕੋ ਤੁਛ ਬਿਨਾ ਸਉਚਾ
 ਹੈ ॥ ਅਤਹੀ ਫਲਵਾਨ ਸੁਵੇਦ ਪਛਾਨ ਨਹੀ ਸੁਰਗਾਇ ਬਿਥਾ ਸੁਵਿਚਾਰੈ ॥ ਸੁਰਗਾ ਦੇਵ ਦੇਖ ਦੇਖੀ ਬ
 ਹੁ ਜਾਨੁ ਸਨਾਸਤੇ ॥ ਮਾਇ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰੈ ॥ ਤਾਹੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਕਵੇਦ ਬਿਥਾ ਉਪਦੇਸ ਤਿਹ ਦੁਹਰ
 ਤਾਰੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਾਤੇ ਸਫਲ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਜਾਨ ॥ ਤਾਤ ਪ੍ਰਜ ਦੇਵੇ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਦੇਵੇ ਸੁਨ ॥
 ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਜੇ ਜਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਨ ॥ ੧੭ ॥ ਦਾਈ ॥ ਦੋ ਨਨੁ ਪੁਰਬਕਾਡੁ ਸਬੰਧਨ ਬਿਬ੍ਰਹਮ ਸਾਤ ਨਿ

੨੦ ਅਵਿਦਕ ਜਾਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਰੂਪ ਨਹੀ ਸਤਿਮਾਨ ਵਿਚਾਰ ਕਦਾਤਨ ਮਿਗਵਾਰ ਜਿਵੇ ਜਗ ਜਾਨ
 ਅਸਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਸਦਾਤਨ ਜਿਵੇ ਸੁਖ ਨੇ ਮਧੁਰਾਨ ਅਕਾਰ ਅਸਾਰ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਪੰਚ
 ਤਥਾਤਨਾ ਹੀ ਧਰਬ ਪੁਰੀ ਜਿਯੇ ਜਾਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚਾਰਤ ਦਾਤਨਾ ੩॥ ਚੌ॥ ਅਵਿਦਕ ੨
 ਕੁਮਸਿਧ ਜਗਿ ਮਿਥੁ ਜਾਰੂ ਪਵਿਚਾਰਾ ਵਿਸੁਤ ਉਤਰ ਸਜਾਨ ਕੈ ਧਾਰੇ ਹੀਏ ਮਝਾਰਾ ੪॥ ਵਾਦੀ
 ਚੌ॥ ਨਨ ਅਵਿਦਕ ਜਗ ਤੁਮ ਕਹਿਯੋ ਵਿਸੁਤ ਸਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਾ ਯਜਾ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਵਿਰੋਧ ਹੋ ਨਿਰਵੈ
 ਰੋਗ ਵਿਚਾਰਾ ੫॥ ਚੌ॥ ਅਵਿਦਕ ਜਗ ਰੂਪ ਕਰੇ ਜਬਾ ਵਿਦਵਤਿ ਰਮੁਖ ਤੁਮ ਨਿਸਚੈ ਤਬਾ ਸੋ ਕੈਸੇ ਮੇ
 ਸੇ ਸੁਨ ਜਾਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੇ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮਾਨਾ ੬॥ ਸੋ ਜਾ ਅਵਿਦਕ ਰੂਪ ਕਹੇ ਜਗ ਭਾਨ ਸੋਈ ਪ੍ਰਵੇਦ ਵਿ
 ਰੋਧ ਸੰਗਾਰੇ ਪ੍ਰਤਖ ਜਾਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤਥਾ ਮਿਥੁ ਜਾਤਨ ਤਾ ਹਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਾਰੇ ਉਭੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਜਾਨ ਵਿ
 ਰੋਧ ਮਹਾ ਅਤ ਕੋ ਨ ਸੁਪਖ ਰਿਦੈ ਤੁਮ ਧਾਰੇ ਵਿਦਕ ਪਖ ਕਹੇ ਅਪ੍ਰਵੇਜ ਬਤਾ ਸਵਿਰੋਧ ਕਿ ਮਰਸ ਉਥ
 ਤੇ ੭॥ ਸਿਧਾਤੀ ਚੌ॥ ਪ੍ਰਤਖ ਜਾਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਵਿਦਕ ਜਾਨੇ ਤਾ ਸਵਿਰੋਧ ਅੰਗੀ ਫਿਤਠਾਨ ਵਿਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ
 ਖਹਮ ਜਾਨਾ ਤਾ ਮੇ ਕੋ ਨ ਵਿਰੋਧ ਸੁਠਾਨਾ ੮॥ ਵਾਦੀ ਚੌ॥ ਨਨ ਵਿਦਵਤਿ ਰੋਧ ਤੁਹਮ ਤੇ ਮੇ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਤਖ ਰਾਮ
 ਥਨ ਤੁਮ ਰੇਵਹੰਗੁ ਨਾ ਅਵਿਦਕ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੇ ਜਬਾ ਵਿਦਵਤਿ ਰਮੁਖ ਤੁਮ ਨਿਸਚੈ ਤਬਾ ੯॥ ਸਿਧਾਤੀ ੨੦

ਤਗਦ੍ਰਿਸ੍ਟਮੇਵੇਦਾ ਅਗਮਾਹਿ ਨਾਨਾਵਿਸ੍ਰੁਤਾ ਨਾਨਾਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟਕਰਮਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਪ੍ਰਨਤਗਦ੍ਰਿਸ੍ਟਮੇ
 ਕਹੋ ਅਤ੍ਰੀਤਵਿਰੋਧਤਾਸਮੇਲਨਾ ਤਗਨਾਮਅਰਥਨਿਰਧਾਰਾ ਅਦ੍ਵੈਤਚਿਦਾਨੰਦਆਤਮਸਾਗ ॥ ੧੪ ॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ ਦੇਤੁਅਭਾਵਤਤੁਗਿਮੇਜਾਨਸੁਨਾਹਪ੍ਰਚਸਰੂਪਸੰਗਰੋ ॥ ਬੰਧਨਮੇਖਨਹੀਤਿਹਦ੍ਰਿਸ੍ਟਤਥਾਅਗਿਤੁ
 ਗ੍ਰਿਸਨਾਹਿਵਿਚਾਰੋ ॥ ਏਕਅਦ੍ਵੈਤਅਖੰਡਸਨਤਨਬੰਧਸਰੂਪਸਕੀਜਗਧਾਰੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਪ੍ਰਮਾਣਤੰਤੁਗਕੀਜਾਨ
 ਨਹੀਅਗਦ੍ਰਿਸ੍ਟਪ੍ਰਮਾਣਉਚਾਰੋ ॥ ੧੫ ॥ ਏ ॥ ਯਾਦ੍ਰਿਸ਼ਨਿਸਚੈਕਰਸੁਨਅਗਜਾਨਏਕਨਿਰਧਾਰਾ ਤੇਸੇਜੀ
 ਵਸੁਏਕਮੇਬੰਧਮੇਖਵਿਵਹਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਵਾਸਤੁਰੂਪਬ੍ਰਹਮਇਕਜਾਨਾ ਅਖੰਡਸਨਤਨਪੁਰਣਮਾਨਾ ਅਗ੍ਰੰ
 ਨਤਾਹਿਅਸ੍ਰੇਪ੍ਰਨਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਾਵਿਸ੍ਰਜਗਰੂਪਸੁਚੀਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਵਾਸਤੁਸੂਸੁਮਦਾਇਕਰੂਪਸੁਬ੍ਰਹ
 ਮਅਖੰਡਸਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਸਿਈਅਗਜਾਨਕੇਧਾਰਸਰੂਪਵਿਸਾਰਪ੍ਰਚਰਚਿਤਬਹੁਰਾਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸ
 ਸੁਰੇਸਥਿਮੇਸਸੀਸਾਰਉਦੈਥੀ ॥ ਤਹੇਤਥਿਨਾਸੀ ॥ ਏਵਮਨੁਖਤਥਾਪਸਪੰਖੀਤੇਆਦਿਅਨੇਕਸਰੂਪਥਿਗਾਸੀ ॥
 ੧੮ ॥ ਚਿ ॥ ਯਾਦ੍ਰਿਸ਼ਏਕਜੀਵਪਛਾਨਾ ਨਾਨਾਗੁਤਪ੍ਰਗਟਕਰਮਾਨਾ ਸੁਪ੍ਰਨਸਿਸ੍ਟਜਿਯੋਜਗਥਿਵਹਾਰਾ ॥ ਬੰ
 ਧਮੇਖਕਲਪਤਥੀਚਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਏ ॥ ਅਦ੍ਵੈਆਤਮਰੂਪਮੇਇਸਥਿਤਰਿਜਾਨੀਜਾਨਾ ਤਿਹਅਨੁਦ੍ਰਿਸ਼ਤ
 ਜਗਨਹੀਸੋਨਿਸਚੈਨਹੀਮਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਅਦ੍ਵੈਚਿਦਾਨੰਦਤਗਸਦ੍ਰਿਸ੍ਟਤਾਸਮੇਦ੍ਵੈਤਨਿਭੇਸੁਭਾ

ਰਾਮ
੬੮

3. ॥ **ਸ੍ਰੀ** ਯੁਕਤ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਅਥ ਦਾਸ਼ਤਵੀ ਚਾਰਿ ਜਾਗਤ ਰੂਪ ਜੋ ਜਗਤ ਹੈ ਬੀਧ ਮੇਖ ਬਿਵਹਾਰ। ੬੫॥ **ਸ੍ਰੀ**
 ਯਥਾ ਸੁਪਨਾ ਤਿਜ੍ਯੋਗ੍ਯਾਨ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਵਿਚਾਰੇ। ਅਗ੍ਯਾਨ ਸੰਦੇਹ ਹੀ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਭ ਅ.
 ਕਾਰ ਬੇਨਿਰਧਾਰੇ। ਕਹੁ ਜਗ ਬੀਧ ਨ ਰੂਪ ਜਨਾਵਤ ਜਾਨ ਕਹੂੰ ਮੁਕਤਾ ਸੁਖੀ ਭਾਰੇ। ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਨ ਜਾਨ ਮਮੁਖੁ
 ਨਾਵਤ ਯਾਵਿਸ਼ ਏਕ ਅਗ੍ਯਾਨ ਉਚਾਰੇ। ੬੬॥ **ਚੋ** ਜਗਤ ਰੂਪ ਜਗਤ ਜੋਹ ਯੈ। ਅਗ੍ਯਾਨ ਹੇਤ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਲ
 ਹਯੈ। ਏਕੋ ਜੀਵ ਏਕੋ ਅਗ੍ਯਾਨ। ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਸੁਖ ਭਿਉ ਮਾਨ। ੬੭॥ ਏਕੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭਾਸੈ। ਤਿਵੈ ਅਗ੍ਯਾਨ
 ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਵਿਯਾਸਾਇ ਕੋ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨੈ। ਆਪ ਜਗਤ ਪ੍ਰਨ ਬੀਧ ਮਾਨੈ। ੬੮॥ ਕੋ ਮੁਕਤ ਨਿਜਾਇ ਕੋ
 ਸੁਨ ਜਾਤੈ। ਅਗ੍ਯਾਨ ਨੀਦ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜਤਾਤੈ। ਅਗ੍ਯਾਨ ਏਕ ਦੇਸ ਨੀਦ ਸੁਨ। ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਰਚਨਾ ਖਰਹੈ ਪ੍ਰਨ।
 ੬੯॥ ਬੀਧ ਮੇਖ ਜਗਤੀਵ ਸੁਨਾਨਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਖ ਯਥਾ ਤਥਾ ਭਾਨਾ। ਐਸੇ ਮੂਲ ਅਗ੍ਯਾਨ ਹੋ ਜੇਈ। ਤਾ ਮੇਕ
 ਹੋ ਅਸੀਰੁ ਵੇਈ। ੭੦॥ **ਸ੍ਰੀ** ਅਸੀਰੁ ਦੁਪਰ ਚੇਰ ਚਨ ਜਗ ਜਾਨ ਸੇਈ। ਅਗ੍ਯਾਨ ਕਹਾਵੈ। ਅੰਬਰ ਮਾਹਿਰੀਧ
 ਰਬੁ ਪ੍ਰਗੀਯੋ ਜਾਨ ਰਬੇ ਬਹੁ ਭਾਤ ਮਨਾਵੈ। ਏਕ ਹੀ ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਜਿਵੈ ਤਿਵ ਜਾਨ ਅਗ੍ਯਾਨ ਅਨੇਕ ਜਨਾਵੈ।
 ਅਨੇਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਨਾਵਤ ਹੈ ਅਗ੍ਯਾਨ ਸਮਰਥ ਅਘਟ ਘਟਾਵੈ। ੭੧॥ **ਚੋ** ਜੇਹ ਠਕਰ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਬ ਵਿਕ
 ਲ ਪ੍ਰਦੇਇ ਧਾਰਾ। ਨਾਨਾ ਜੀਵ ਅਗ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰਨ ਕਮੈ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰ। ੭੨॥ **ਚੋ** ਅਗ੍ਯਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਹਾ ਉਚਰੇ ਰੇਦਾ। ਕਿਉ

ਵੇਸਿ ਕੇ ਸੇ ਲਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਰਿਜਾਨ ਉਦੈ ਪੁਨ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾਰਜ ਤੁਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੫੦ ॥ ਸੋਯਾ
 ਏਕ ਹੀ ਰੂਪ ਅਗਿਆਨ ਕਰੇ ਜਬ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਚਸਕਾਰ ਜਧਾਰੇ ॥ ਰਿਜਾਨ ਉਦੈ ਸਮਕਾਲ ਬਿਨਾਸ ਤਿਕਾਰ ਜਸਹਿ ਤ ਅਗਿਆਨ
 ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥
 ਅਗਿਆਨ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥ ਸੰਗਿ ਰੋ ॥
 ਕੰ ॥ ਅਨੰਤ ਨ ਰਿਜਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਇਹ ਜਬ ਏਕੋ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਪੂਰਬ ਤਗ ਕਰ ਨਾਸਾ ॥ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਵਿਚ ਤਜ
 ਗਰਚ ਨਾ ਕੋ ਸੇ ਗੁਸਾ ॥ ੫੨ ॥ ਇਹ ਬਿਜਾਸਾਇ ਸੁਕ ਮਹਾ ਉਦਾਰਾ ॥ ਅਤ ਮਥਿਤ ਰਿਜਾਨੀ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਸਾਰੇ ਪਾਤਸੰ
 ਧਨ ਕਰ ਜਾਤੇ ॥ ਨ ਸੁਕੀਓ ਅਗਿਆਨ ਸੁਤਾਤੇ ॥ ੫੩ ॥ ਇਕ ਅਗਿਆਨ ਹੋਇ ਜਬ ਜਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਜਗਰਚ ਨਾ ਕੋ ਸੇ ਗੁਨਾ ॥ ਜੋ
 ਪੂਰਬ ਰਿਜਾਨੀ ਨਹੀ ਸੋਇ ॥ ਅਧਨਾ ਸੰਗੁ ਵੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾਤੇ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਅਗਿਆਨ ॥ ਤੈ ਸੇ ਨਾਨਾ ਜੀਵ
 ਸੁਮਾਨਾ ॥ ਜਾਹਿ ਅਗਿਆਨ ਨਾਸ ਪੁਨ ਹੋਇ ॥ ਬੰਸੁ ਮੁਕਤਿ ਪਛਾਨੇ ਸੋਇ ॥ ੫੫ ॥ ਸੋਯਾ ॥ ਜਾਸਕੋ ਰਿਜਾਨ ਉਦੈ
 ਤਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬੰਧ ਨਤਿ ਯਾਗ ਪਗਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤਾ ॥ ਜਥਾ ਪੁਨ ਪੂਰਬ ਵਿਜਾਸ ਪਰਾਸਰਾਦ ਮਹਾ ਮੁਨ ਜਾਨ
 ਸੁਆਪਤਾ ॥ ਜਾਸਕੋ ਨਾਸ ਅਗਿਆਨ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬੰਧ ਨ ਬਾਸ ਪ੍ਰਚਸਤਾ ਪਤਾ ॥ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚ ਵਿਹੰ
 ਰਯਥਾ ॥ ਸਿਸਿਧ ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤਾਪਤਾ ॥ ੫੬ ॥ ਇਹ ਗਾਨਾ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਅਗਿਆਨ ਪੁਨ ਜੀਵ ਸੁਨਾਨਾ ਧਾਰਾ ॥

੨. ਬਿਵਹਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿਧੁ ਨ ਮੇਸੇ ਨ ਰੋਵੈ ਸਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਤੇ ਹਿ ਕੀ ਓਪੁ ਸੰ
 ਨ ਅਬ ਜਾਨ ਸੁਤਿ ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਯਥਾ ਸੁਪਨੈ ਇਕ ਦੁਖ ਛਾਨ ਅਕਾਰ ਅਨੇਕ ਸੁਧਾਰ ਮਨਾਉ ॥ ਅ
 ਗਕੋ ਉਪਨਤ ਗਇ ਸੈ ਪੁਨ ਬੰਧਨ ਮੇਖ ਅਵਿਦੁ ਕਰਾਉ ॥ ਤਥਾ ਜਗ ਜਾਗਤ ਰੂਪ ਵਿਹਾਰ ਸੁਖਿ ਰੁਵੈ
 ਕ ਅਗ ਜਾਨ ਜਨਾਉ ॥ ੪੨ ॥ ਚੋ ॥ ਨਿਦਾਏ ਕ ਕਾਰ ਹੁ ਜਿਯੋ ਜਾਨਾ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸੁਪਨ ਤਿਹ ਮਾਨਾ ਤੈ
 ਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਏ ਕ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸੁਪਨੈ ਨਾਨਾ ਜੀਵ ਸੁਰਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਤਾ ਮੇਥੀਯ ਮੇਖ ਬਿਜਹਾਰਾ ॥ ਅਨਕ ਰਾਂਤਿ ਦੀਸੈ ਸੈ ਸਾ
 ਗ ॥ ਬਿਜਾਸਾਇ ਸੁਨੀਯੋ ਮਹਾਂਤ ਗਾ ॥ ਤੈਸੇ ਦੀਸਤ ਨਾਨਾ ਅਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਸੁਪਨੈ ਜਗ ਮਾਹਿ ਅਨੇਕ ਵਿ
 ਹਾਰ ਸੁਏ ਕ ਹੀਤੁ ॥ ਸੁਜੀਵ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਪ ਕੋਠਿ ਨ ਪਛਾਨਤ ਹੋ ਪੁਨ ਬਿਜਾਸ ਤੇ ਆਦ ਮਹਾਂਤ ਗਾ ਮੇ
 ਰਿ ਜਾਨੀ ਮਹਾਂਸੁਕਾਇ ਸੁਖ ਕਤੁ ॥ ਯਾ ਜਗ ਆਨ ਸੇਥੀਯ ਮੇਜਾਨੈ ॥ ਹਉ ਅਬ ਕੂਹ ਮਜਗ ਜਾਸ ਕੋਰੇ ਪੁਨ
 ਦੇਹ ਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ਮੇਖ ਸਰੂਪ ਲਹੈ ਇਵ ਠਾਨੈ ॥ ੪੬ ॥ ਯਾ ਵਿਧਿ ਸੁਪਨੈ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਾਨਾ ਵਿਧਿ ਬਿਵਹਾਰਾਏ ਕੋ ਨੀਦੁ ਸੁਜੀ
 ਵ ॥ ਤਿਯੋ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਪਸਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਚੋ ॥ ਯਦੁਪਏ ਕ ਨੀਦੁ ਇਕ ਜੀਵਾ ॥ ਤਦੁਪਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥੀਵਾ ॥
 ਆਪ ਕੋਠਿ ਨ ਜਗ ਕੋਠਿ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਅਰਿ ਤਰਿ ਯਜਗ ਜਾਸੁ ਮਾਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਬਿਜਾਸਾਇ ਰਿਜਾਨੀ ਨਿਰਧਾਰ
 ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਨ ਜੀਵ ਬਹੁ ਬੰਧਨ ਜਾਨੈ ॥ ਯਗ ਜਾਸੁ ਪੁਨ ਆਪੁ ਮਾਨੈ ॥ ੪੯ ॥

ਰਾਮ

੭

ਸੋ ਸੋ ਹੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮ ਨਮਾਨ ॥ ੪੨ ॥ ਚੈ ॥ ਅਸੀਰੁ ਦੁਜਗ ਅਨਥਾ ਪਹੁ ਚਾਲਾ ॥ ਕਾਰਣੁ ਬਿਨ ਕਾਰਜ ਨ
ਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ਯਜਗ ਕੋ ਕਾਰਣੁ ਕੇ ਜਾਤੇ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਅਗਜਾ ਸੁਤਾਤੇ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋ ॥ ਜਗਰ ਚ ਨਾ ਬਹੁ ਰੂਪ
ਲਪਤ ਹੋਤਿ ਅਗਜਾ ਸੰਤਿਹਾ ॥ ਯਹ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਪ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਦੁਰ ਨ ਕਰੀਓ ॥ ੪੪ ॥ ਵਾਈ ਨਨਾ
ਵੈ ॥ ਤੁਥਾ ਪਏ ਕ ਅਗਜਾ ਨ ਕਰ ਜਗਰ ਚ ਨਾ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਾ ਵਿਸੁ ਜਗਰੂਪ ਜਿਵਤੈ ਸੇ ਕਾਰਣੁ ਸੋਇ
੪੫ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜੁਗਤ ਸੋਹ ਯੋ ॥ ਤਿਹ ਕਾਰਣੁ ਅਗਜਾ ਨ ਕਿਮ ਲਹੀਯੋ ॥ ਕਾਰਣੁ ਏਕ ਕਾਰਜ ਇਕ ਜਾ
ਨਾ ॥ ਯਹ ਸੀਰੁ ਦੁ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮਾਨੁ ॥ ੪੬ ॥ ਕਾਰਣੁ ਏਕ ਕਾਰਜ ਬਹੁ ਜਾਤੇ ॥ ਸਿਨਹੀ ਸੀਰੁ ਦੁ ਹੋਤੁ ਸੁਤਾਤੇ ॥ ਕੇ
ਸੈ ਜਗ ਕਾਰਣੁ ਅਗਜਾ ਨਾ ਏਕ ਰੂਪ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਚੈ ॥ ਨਾਨਾ ਸਕਤ ਸੀ ਜੁਗਤ ਇਕ ਕਾਰਣੁ ਜ
ਗ ਅਗਜਾ ਨਾ ॥ ਅਸੀਰੁ ਦੁ ਨਾਹ ਅਗਜਾ ਨ ਮੇ ਜਗਤ ਨਾਨਾ ਬਿਧੁ ਗਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸੋ ॥ ਯਾ ॥ ਯਦੁ ਪਿਏ ਕ ਅਗੁ
ਨ ਅੰਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਤ ਕਾਰਣੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਚ ਬ ਨਾਵੈ ॥ ਤਦੁ ਪਸਕਤ ਅਨੇਕ ਸੰਪੰਨ ਅਗਜਾ ਨ ਦੁ ਚਿਤੁ ਸਰੂਪ
ਵੈ ॥ ਵੈ ॥ ਯਥਾ ਸੁਪਨਾ ਸਿਰ ਜਿਯੋ ਬਹੁ ਰੂਪ ਤੁਸਏ ਕਹੀ ਨੀਦ ਅਨੇਕ ਜਨਾਵੈ ॥ ਜਾਨਤੁ ਥਾ ਜਗ ਹੋਤੁ ਅ
ਗਜਾ ਨ ਅਨੇਕ ਸਸਕਤ ਸੰਪੰਨ ਰਚਾਵੈ ॥ ੪੯ ॥ ਵਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਸਕਤ ਅਗਜਾ ਨ ਮੇਰ ਬੈਦਿ ਚਤੁ ਅਕਾਰਾ ॥ ਯਮੇ
੫੦ ॥ ਸੋ ਸੋ ਹੀ ਨਿਸਚੈ ਰਿਚੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਵਾਈ ॥ ਚੈ ॥ ਨਨਾ ਅਗਜਾ ਨ ਏਕ ਜਗ ਹੋ ॥ ਬਿਦੁ ਹਾਰ ਬਿ

ਸਿਧਾਤੁ ੭

ਕਾਮ

ਕਵਿਸੁਖਵਾਕਹੁਜੋਨ। ੩੩॥ ਜੇਪੁਨਦੁਖਅਰੁਵਹਿਪੁਈਸ। ਰਚੈਪੁਪਿਛਕਹੋਜਗਈਸ। ਦੁਖਅਰੁਵਨਿਸੰਥੈ
 ਕਰਜਾਨ। ਸੁਤੇਸਿਧਈਸਰੁਮੈਮਾਨ। ੩੪॥ ਤੈਸੇਸੁਖਸਰੁਪਈਸਰੁਸੁਨ। ਸਦਾਸੁਨੰਦਤ੍ਰਿਪਤਨਿਸਚੈਪੁਨਾਪੁ
 ਯੋਜਨਅਰੁਵਈਸਰੁਮੈਜਾਨ। ਸੁਤੇਸਿਧਸੁਰੁਸੁਖਮਾਨ। ੩੫॥ ਸੈਯਾ। ਸੁਖਰੁਪਸੁਤੇਸਿਧਈਸਰੁਜਾਨਪੁ
 ਮਾਣਪੁਸਿਧਸੁਵੇਦਉਚਾਰਣੁ। ਜਹਅਨੰਦਗੀਇਕਲੇਸਤੇਜੀਵਅਨੰਤਮਹਾਦੁਖਹੇਤਨਿਵਾਰਣੁ। ਦੁਖਅ
 ਰੁਵਸੁਤੇਸਿਧਮਾਨਸਦਾਨੰਦਰੁਪਸੁਈਸਦਿਚਾਰਣੁ। ਉਭੈਪੁਖਲਾਹਪੁਯੋਜਨਈਸਮੈਜਾਨਕਹੋਕਿਮਈਸ
 ਕੋਕਾਰਣੁ। ੩੬॥ ਦਿਉਭੈਪੁਯੋਜਨਈਸਮੈਕੀਏਨਖੇਪੁਪਛਾਨ। ਜਗਤਅਸੰਭਵਜਗਤਤੇਲਯੋਹੇਤ
 ਅਗਜਾਨ। ੩੭॥ ਚੌ। ਯਾਦਿਸਈਸਅਕਰਤਾਜਾਨ। ਜਗਤਅਸੰਭਵਤਾਤੇਮਾਨ। ਪੁਪਿਚਅਸੰਭਵਜਗ
 ਤਜੋਹਯੋ। ਤਿਹਕਰਅਗਜਾਨਹੇਤਜਗਕਹੀਯੋ। ੩੮॥ ਨਾਨਾਭਾਤਜਗਤਜੋਜਾਨ। ਕਾਰਣਤਾਸਅਗਜੰ
 ਨਪਛਾਨ। ਅਨੁਮਾਨਸਿਧਅਗਜਾਨ। ਇਤਰਪੁਮਾਨਅਸੰਭਵਮਾਨ। ੩੯॥ ਸੈਯਾ। ਯਾਥਿਧੰਸੇਅਨੁ
 ਮਾਨਪੁਮਾਣਤੈਸਿਧਪੁਪਿਚਕਹੇਤਅਗਜਾਨ। ਕਾਰਜਸਮਸੁਕਾਰਣਮਾਨਨਹੀਯਗਮਾਹਿਸੁਰੇਦਪਛਾਨੇ
 ਸਤਅਸਤਤੇਭਿਨਜਿਵੈਜਗਤਾਸਪੁਕਾਰਅਗਜਾਨਸੁਮਾਨੇ। ਅਨੇਨਪੁਕਾਰਲਖੁਯੋਜਗਹੇਤਅਗਜੰ
 ਨਸਰੁਪੁਯਥਾਮਤਜਾਨੇ। ੪੦॥ ਦਿਉਅਨੁਮਾਨਪੁਮਾਨਕਰਸਿਧਜਗਕਾਰਣੁਹੈਅਗਜਾਨ। ਯਾਥਿਧੰਸਨ

ਇਸੀਪਰਾ

੬

ਭੁਨਾਗੁਤੁਪੁਚੰਜੋ ਗਜਾਨਥਿਨਾਨਹਿਸਿਧਾ ਜੋ ਮਨਿ ਦੁਆਥਿ ਨਹਿ ਲਪਨ ਸਿਸ੍ਰਕੀਰਿਧਾ॥੨੫॥ ਏ॥ ਨਾਨਾਗੁਤੁ
 ਪੁਪੰਚਕੋਈ ਸੂਰਕਾਰੁ ਜਾਨਾ ਅਗਜਾਨ ਅਪੇਖੁ ਜਕਿ ਮਰਥਪੁਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਗਜਾਨ ਬਖਾਨਾ॥੨੬॥ ਸੈਯਾ ਕੁਲ
 ਲਰਚੇ ਪੁਟ ਜਾਸ ਸਮੇਸੇਈ ਨਾਹ ਅਪੇਖਤ ਹੇਤੁ ਅਗਜਾਨੇ॥ ਮਿਦਾ ਦੇਰੁ ਚਕੂਤੇ ਆਦੁ ਸਸਾਪੁਨ ਧਾਰਚੇ ਪਟਾਮ॥
 ਏ॥ ਛਾਨੇ ਤਿਤਵਾ ਏਤਿ ਦੇਤਿ ਤਤ ਧਾਰਚੇ ਪਟਾਹੈ ਅਪੇਖੁ ਮਾਨੇ ਤੈਸੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਪੰਚਕਿ ਮਰਥ
 ਅਗਜਾਨ ਅਪੇਖੁ ਤਠਾਨੇ॥੨੭॥ ਏ॥ ਜਗਰਚਨਾਈ ਸੂਰਚੇ ਬਿਨ ਅਗਜਾਨ ਬਿਚਾਰਾ ਅਗਜਾਨ ਕਥਨਨ
 ਹੀ ਸੀਰੁ ਦੇਦਿ ਸੁੰਤ ਯਕਤ ਕਰਧਾਰਾ॥੨੮॥ ਸਿਧਾਤੀ ਏ॥ ਜੇ ਦੇਤ ਨਕਾਰਾਗਰ ਚੇ ਧਾਰਪੁਯੇ ਜਨ ਚੀਤਾ ਕਹੇ ਪੁਯੇ
 ਜਨਈ ਸਮੇਜਗਤ ਹੇਤੁ ਕਰਮੀਤਾ॥੨੯॥ ਏ॥ ਕਾਰਜਰਚੇ ਜੇਊ ਨਰਜਾਨਾ ਸੂਰਥ ਪੁਯੇ ਜਨ ਮਨ ਮੈਆਨਾ ਜੇਪੁ
 ਨ ਐਸੇਈ ਸੂਰਹੇਤੁ। ਏਈ ਸਪੁਯੇ ਜਨ ਕਹੇ ਸੰਕੇਤਾ॥੩੦॥ ਸੈਯਾ ਪੁਟ ਆਦੁ ਅਨੇਕ ਕੁਲਾ ਲਰਚੇ ਜਗੀਵ
 ਨਹੇਤ ਪੁਯੇ ਜਨ ਮਾਨੀ॥ ਤਿਤਵਾ ਜੁ ਅਨੇਕ ਪਟਾਨਰਚੇ ਸੇਈ ਆਪੁ ਸੂਰਥ ਹੇਤੁ ਪਛਾਨੀ॥ ਤਿਵੈ ਜਗਦੀਸ ਪੁਪੰ
 ਚਰਚੈ ਜਥੁ ਪੁਯੇ ਜਨ ਕੋ ਨ ਬਖਾਨੀ॥ ਸੂਰਥ ਹੇਤੁ ਸਹੀ ਜਗਕਾਰਜ ਸੂਰਥ ਹੇਤੁ ਬਿਨਾਨ ਹੀ ਜਾਨੀ॥੩੧॥ ਏ॥
 ਏ॥ ਵਿਧ ਪੁਯੇ ਜਨ ਜਗਮੇਦੁਖ ਅਭਾਦੁ ਸੁਖ ਚਾਹਾ। ਏਈ ਸੂਰਮੇ ਅਬਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੁ ਵਿਧ ਮਾਹਿਜੇਈ ਆਹਿ॥੩੨॥
 ਏ॥ ਏ॥ ਅਭਾਦੁ ਸੁਖ ਹੇਤੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਪੁਯੇ ਜਨ ਜਗਤ ਮਾਹਿ ਨਿਸਦੈਸੇ। ਏਈ ਸੂਰ ਮਾਹਿ ਕਹੇ ਪੁਟ ਕੋਨ। ਦੁਖ ਅ

ਚੁ੨

ਅਗਜਾਨ

ਤ

ਗਮ

੬

ਕਰਮਨਜਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਓਉਤਕਾਰਵੇਦਜੇਹਯੋਵੇਦਾਤਸਾਸਤ੍ਰਨਿਸਚੈਸੇਲਹਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਚਰੀਨਦਪਛਾਰ
 ਆਦਿਅੰਤਮਧਉਚਰਤਮਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਖਟਲਿਗਸਹਤਪੁਰਣਵੇਦਾਤਾ। ਚਿਦਪ੍ਰਨਮਾਤਮਕਹਿਸਿਧਾਤਾ। ੩੦
 ਹੀਮਾਹਜਾਨਫਲਵਾਨਾ। ਨਹੀਸਪ੍ਰਤਪਾਦਕਅਗਯਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੈਯਾ। ਇਕਅਦੈਤੁਅਖੰਡਚਿਦਾਨੰਦਬਹ
 ਮਸਦਾਸਮਵੇਦਉਚਾਰੈ। ਉਤ੍ਰਕਾਂਡਸੁਵੇਦਕਮਾਨਸੁਬ੍ਰਹਮਸੰਬੰਧਸਦੈਵਵਿਚਾਰੈ। ਅਗਯਾਨਉਚਾਰਣਨ।
 ਹਿਤਿਸੈਫਲਫਲਵਾਨਸੰਗ੍ਰਹੈ। ਤਾਹੀਉਤ੍ਰਕਾਂਡਸਪੁਰਣਨਾਹਪ੍ਰਮਾਣਅਗਯਾਨੈਧਾਰੈ। ੧੮ ॥ ਸੋ। ਇਕਰਸਬ੍ਰਹ
 ਮਵਿਚਾਰਕਹੈਸਉਤ੍ਰਕਾਂਡਸਬਾ। ਫਲਸਰੂਪਨਿਰਧਾਰਾਤਮਸਦਾਉਚਾਰਹੈ। ੧੯ ॥ ਤਾਤੈਨਿਰਣੈਕਰਸਨ
 ਲੋਕਕਵੇਦਕਮਾਨਾ। ਅਗਯਾਨਮਹਿਨਹੀਸੰਗ੍ਰਹੈਕਹੈਸੁਨਿਸਚੈਜਾਨਾ। ੨੦ ॥ ਵਾਦੀ। ਨਨਕਿਹਵਿਧਤਬ
 ਅਗਯਾਨਕੀਸਿਧਹੋਤੁਜਗਹੇਤਾ। ਸੋਨਿਸਚੈਅਬਪ੍ਰਗਟਕਰਯਥਾਕੂਤਸੰਕੇਤਾ। ੨੧ ॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਓ। ਸਨ
 ਉਤ੍ਰਅੰਬਤੋਹਸੁਨਾਉ। ਕਾਰਜਲਿਗਹੇਤਸਮਝਾਉ। ਯਹਜਗਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਜਹਯੋ। ਤਿਹਕਰਤਾਨਹੀ
 ਆਤਮਲਹਯੋ। ੨੨ ॥ ਅਨਥਾਸਿਧਹੋਤਨਹੀਜਾਤੇ। ਅਗਯਾਨਕਲਪਨਾਪ੍ਰਗਟਸੁਤਾਤੇ। ਜਗਹੇਤ
 ਵਿਚਾਰੈ। ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਅਕਾਰਪ੍ਰਚੰਤਸੁਬ੍ਰਹਮਸਦਾਇਕਰੂਪਨਿਹਾਰੈ। ਮਿਥੁਜਾਜੜਰੂਪਪ੍ਰਚੰਤਿ
 ਕਾਰਜਵਾਸਤੁਰੂਪਸਚੇਤਨਸਾਰੈ। ਜਾਦਿਧ੍ਰੁਹੋਤਅਸਿਧਪ੍ਰਚੰਤਬੀਅਨਮਾਨਅਗਯਾਨਸੰਗ੍ਰਹੈ ੨੩ ॥

ਓਉਤਕਾਰਵੇਦਜੇਹਯੋਵੇਦਾਤਸਾਸਤ੍ਰਨਿਸਚੈਸੇਲਹਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਚਰੀਨਦਪਛਾਰ
 ਆਦਿਅੰਤਮਧਉਚਰਤਮਾਨਾ। ਖਟਲਿਗਸਹਤਪੁਰਣਵੇਦਾਤਾ। ਚਿਦਪ੍ਰਨਮਾਤਮਕਹਿਸਿਧਾਤਾ। ੩੦
 ਹੀਮਾਹਜਾਨਫਲਵਾਨਾ। ਨਹੀਸਪ੍ਰਤਪਾਦਕਅਗਯਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੈਯਾ। ਇਕਅਦੈਤੁਅਖੰਡਚਿਦਾਨੰਦਬਹ
 ਮਸਦਾਸਮਵੇਦਉਚਾਰੈ। ਉਤ੍ਰਕਾਂਡਸੁਵੇਦਕਮਾਨਸੁਬ੍ਰਹਮਸੰਬੰਧਸਦੈਵਵਿਚਾਰੈ। ਅਗਯਾਨਉਚਾਰਣਨ।
 ਹਿਤਿਸੈਫਲਫਲਵਾਨਸੰਗ੍ਰਹੈ। ਤਾਹੀਉਤ੍ਰਕਾਂਡਸਪੁਰਣਨਾਹਪ੍ਰਮਾਣਅਗਯਾਨੈਧਾਰੈ। ੧੮ ॥ ਸੋ। ਇਕਰਸਬ੍ਰਹ
 ਮਵਿਚਾਰਕਹੈਸਉਤ੍ਰਕਾਂਡਸਬਾ। ਫਲਸਰੂਪਨਿਰਧਾਰਾਤਮਸਦਾਉਚਾਰਹੈ। ੧੯ ॥ ਤਾਤੈਨਿਰਣੈਕਰਸਨ
 ਲੋਕਕਵੇਦਕਮਾਨਾ। ਅਗਯਾਨਮਹਿਨਹੀਸੰਗ੍ਰਹੈਕਹੈਸੁਨਿਸਚੈਜਾਨਾ। ੨੦ ॥ ਵਾਦੀ। ਨਨਕਿਹਵਿਧਤਬ
 ਅਗਯਾਨਕੀਸਿਧਹੋਤੁਜਗਹੇਤਾ। ਸੋਨਿਸਚੈਅਬਪ੍ਰਗਟਕਰਯਥਾਕੂਤਸੰਕੇਤਾ। ੨੧ ॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਓ। ਸਨ
 ਉਤ੍ਰਅੰਬਤੋਹਸੁਨਾਉ। ਕਾਰਜਲਿਗਹੇਤਸਮਝਾਉ। ਯਹਜਗਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਜਹਯੋ। ਤਿਹਕਰਤਾਨਹੀ
 ਆਤਮਲਹਯੋ। ੨੨ ॥ ਅਨਥਾਸਿਧਹੋਤਨਹੀਜਾਤੇ। ਅਗਯਾਨਕਲਪਨਾਪ੍ਰਗਟਸੁਤਾਤੇ। ਜਗਹੇਤ
 ਵਿਚਾਰੈ। ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਅਕਾਰਪ੍ਰਚੰਤਸੁਬ੍ਰਹਮਸਦਾਇਕਰੂਪਨਿਹਾਰੈ। ਮਿਥੁਜਾਜੜਰੂਪਪ੍ਰਚੰਤਿ
 ਕਾਰਜਵਾਸਤੁਰੂਪਸਚੇਤਨਸਾਰੈ। ਜਾਦਿਧ੍ਰੁਹੋਤਅਸਿਧਪ੍ਰਚੰਤਬੀਅਨਮਾਨਅਗਯਾਨਸੰਗ੍ਰਹੈ ੨੩ ॥

ਛੁਸਵਿਚਰੇ। ਯਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਛੁਪਿਛੁਪਤਵਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਨਵਿਕਲਪੁ ਸਰੂਪਸੀਭਾਰੇ। ਸਮਾਹਤਚਿਤਕਰੇਅਸਨਾਤੇ।
 ਜਾਨਵਿਕਲਪੁਨਿਰਾਕ੍ਰਿਤਧਾਰੇ। ੧॥ ਛੇਹਗਾਲੋਕਕੇਮਾਨਪ੍ਰਤਖੁਜੇਅਗਜਾਨਮਾਹਿਕਹੋਜਾਨਾਸੇਨਹੀਸੀਭਵਹੋਤੁ
 ਹੋਯਹਨਿਹਚੈਮਨਮਾਹਿ। ੮॥ ਛੇ। ਪ੍ਰਤਖੁਸਿਧਅਗਜਾਨਜੋਹੋਇ। ਤਾਮੇਵਾਏਕਰੈਨਹੀਕੋਇ। ਨਾਨਾਵਿਸਵਾਈਸ
 ਨਜਾਤੇ। ਅਗਜਾਮਾਹਵਾਹੁਕਹੈਤਾਤੇ। ੯॥ ਛੇ। ਪ੍ਰਤਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਕਰਸਿਧਨਹਨਿਹਚੈਕਰਅਗਜਾਨ। ਪ੍ਰਤਖੁ
 ਸਿਧਮਹਿਵਾਹੁਨਹਿਅਗਜਾਨਵਾਹੁਬਹੁਜਾਨ। ੧੦॥ ਸੈਯਾ। ਸੈਪੁਨਵੈਦਕਮਾਨਪ੍ਰਿਛੁਨਹੀਸੀਭਵਹੋਤਕਦਾਪੁ
 ਨਪ੍ਰਾਰੇ। ਕੈਸੇਸੇਅਥਤਹਿਕਹੋਚਿਤਧਾਰਯਥਾਵਿਸ੍ਰਹੇਤਚਿਤਾਰੇ। ਛੇਇਵਿਭਾਗਸੁਵੈਦਪ੍ਰਮਾਣੁਸੁਪ੍ਰਬੰਭਿਤਕਾ
 ਡਵਿਚਾਰੇ। ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਾਣਕਕਰਮਸੁਪ੍ਰਬੰਭਾਂਡਸੁਭਿਤਕਾਂਡਵਿਦਾਂਤਭਿਚਾਰੇ। ੧੧॥ ਛੇ। ਸਾਧਨਸਾਧਸੁਰੇਦਕਰਪੁ
 ਰਬਕਾਂਡਪ੍ਰਮਾਣੁ। ਤਾਹਸਿਥੀਥਨਹੋਤਹੈਅਗਜਾਨਸਾਧਮਨਜਾਨ। ੧੨॥ ਛੇ। ਵੈਦਮਾਨਫਲਵਾਨਸੁਜਾਤੇ। ਫਲ
 ਸੰਯਕਤਸੁਅਰਥਕਹੈਤਾਤੇ। ਨਿਹਫਲਪ੍ਰਤਪ੍ਰਾਣਨਅਗਜਾਨ। ਪ੍ਰਬਕਾਂਡਨਤਾਮੇਜਾਨ। ੧੩॥ ਸੈਯਾ। ਪ੍ਰਬ
 ਥਕਾਂਡਪ੍ਰਮਾਣੁਸੋਈਸੋਈਨਾਹਪ੍ਰਮਾਣੁਅਗਜਾਨਮੇਜਾਨੇ। ਸਾਧਨਜਗਤੇਆਵਜੇਈਪੁਨਸਾਧਯਸੋਈਸੂਰਗ।
 ਦਕਮਾਨੇ। ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਾਣਕਤਾਹਸੁਪ੍ਰਬਕਾਂਡਤਥਾਤਿਹਦ੍ਵਾਰਸੁਬਹਮੇਠਾਨੇ। ਸਾਧਨਸਾਧਯਮੇਪ੍ਰਬਕਾਂਡਕਹੈਫ
 ਲਵਾਨਸੁਵੈਦਵਿਸਾਨੇ। ੧੪॥ ਛੇ। ਵੈਦਕਪ੍ਰਬਕਾਂਡਜੋਨਹਅਗਜਾਨਮੇਮਾਨਾ। ਯਥਾਤੁਤਦ੍ਵਾਰਨਕੀਓਨਿਸਚੈ ਰਾਮ
ਮਾਪੁ

ਖੇਪੁਨਵਿਰੋਧਕਹਿਤਚਿਤਸੋਇ॥੧੫॥।।ਜੁਧਏਤਨਅਖੰਡੁਜੇਉਜੇਈਸੁਨਿਵਿਗੁਗਸੁਦਾਇਕਧਾਰੇਅਮੋ
 ਵਿਖੇਅਗਜਾਨਪਛਾਨਸੁਦੈਤਅਭਾਵਅਦੈਤਸੰਭਾਰੇ।ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਤੇਅਵਿਦਿਗੁਗਜੇਉਅਗਜਾਨਸੋਉਤਕਾਲ
 ਵਿਗੁਗੇ।ਯਾਥਿਯਜਾਨਵਿਗੁਗਤੇਜੇਚਿਤਏਕਹੀਆਤਮਵੇਦਉਚਾਰੇ॥੧੬॥।।ਨਿਰਵਿਗੁਗਚੇਤਨਜੇਈਆਸੈਵਿਖੇਪਛੁ
 ਨਾ।ਆਤਮਏਕਅਖੰਡੁਅਜਵੈਦਕਸਿਧਪ੍ਰਮਾਣੁ॥੧੭॥।।ਇਤਸੀਸਿਧਾਤਰਹਸੰਗੀਥਸਦਾਨੰਦਵਿਦੁਖਾਵਿ
 ਰਚਤੇਅਵਿਦਿਅਸੈਵਿਖੇਦੁਰਾਜੀਵਬ੍ਰਹਮਏਕਤਾਵਰਨਨੰਨਾਮਪ੍ਰਯਮਸਲ॥੧੮॥।।ਨਨੁਜਦਪ੍ਰਮਾਸੈਵਿਖੇ
 ਇਕਕਹੈਅਗਜਾਨਕੋਜਾਨਾ।ਤਥਾਪ੍ਰਿਕਹੈਅਗਜਾਨਮੇਨਿਸਚੈਕੋਨਪ੍ਰਮਾਣ॥੧੯॥।।ਗੀਥਕਾਰਵਾਚਾ।ਗੁਰੁਅਥਸੀ
 ਧਮਨਏਕਰੈਥਾਈਚਤਰਵਿਚਾਰ।ਸਿਅਥਲੇਦੁਰਸਾਤਹੋਯਥਾਭੂਤਨਿਰਧਾਰ॥੨੦॥।।ਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਸੂਅਗਜਾਨਮੇਕੀ
 ਨਾ।ਤਮੇਗੁਰੁਅਥਸੀਧਸੁਚੀਨ।ਸਿਧਾਂਤੀਜਥਕਹੈਪ੍ਰਮਾਣੁ।ਤੋਵਿਦਾਂਤਪ੍ਰਕੀਰ੍ਯੰਗਾਣੁ॥੨੧॥।।ਸਿਕੈਸੇਐਸੇਸੁਨਜਾ
 ਤੇ।ਪ੍ਰਗਟਕਹੈਨਿਰੋਏਕਰਤਾ।ਅਗਜਾਨਸਿਧਪ੍ਰਮਾਣੁਕੰਜੀਇ।ਕਬੀਨਾਸਤਕੋਨਹੀਹੋਇ॥੨੨॥।।ਦੈਤੁਪਤਦੇਖ
 ਅਤਜਾਨਾ।ਵਿਧਵਿਦਾਂਤਪ੍ਰਕੀਰ੍ਯੰਗਾਣਾ।ਜਥਪ੍ਰਮਾਣੁਨਾਕਹੈਸਿਧਾਂਤੀ।ਅਗਜਾਨਸਿਧਨਹੀਹੋਤਵਿਦਾਂਤੀ॥੨੩॥।।ਇ
 ਯਹਿਸੰਕਾਅਤਸਾਰਮਨਕੀਓਪ੍ਰਸੂਪ੍ਰਤਦਾਦਾ।ਅਗਜਾਨਮਾਹਿਪ੍ਰਮਾਣੁਕੋਸਿਧਾਂਤੀਪ੍ਰਤਪਾਦਾ॥੨੪॥।।ਸੋਧੁਜਾ।ਸਿਧੁ
 ਤੀਪ੍ਰਸੂਪ੍ਰਮਾਣੁਕੀਓਪ੍ਰਤਦਾਦਸਕਉਨਪ੍ਰਮਾਣੁ।ਸੰਗਉਚਾਰੇ।ਲੋਕਿਕਮਾਨਪ੍ਰਿਛੇਅਥਵਾਪ੍ਰਨਵੈਦਕਮਾਨਪ੍ਰਿ

ਨਸੁਧਿਪੁ ਛੁਨਾ ਅਵਿਦੁ ਅਸੈਵਿਖੇ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਵਾਦੁ ॥ ਅਸੈਵਿਖੇ ਚੇਤਨ ਜਖਰਹਾ ॥ ਵਿਖੇ ਅਵਿਦੁ ਜ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਲਹਾ ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਇਕ ਜਾਨ ॥ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸੈ ਜੀਵ ਮਾਨ ॥ ੬੫ ॥ ਅਗਯਾਤ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵ ਅਗਯਾਨ
 ॥ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸੈ ਜੀਆਨਾ ॥ ਯਾਮੇ ਨਾਹ ਨਕਛੁ ਵਿਰੋਧਾ ॥ ਅਨੁਵਸਰ ਬ੍ਰਜਗਤ ਕੋ ਸੋਧਾ ॥ ੬੬ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ਦਿਅ ਅ
 ਗਯਾਤ ਸਿਧ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਤਪਾਦ ਨ ਕੀਓ ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖ ਮਕਹੋ ਕਿਹ ਕਰ ਸਿਧ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੬੭ ॥ ਸੁਤੈ ਸੁਸਰੂ
 ਅਸਿਧ ਦਾ ਅਥਵਾ ਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਯਥਾ ਭੂਤ ਵਰਨਨ ਕਰੇ ਤੀ ਨ ਵਿਕਲ ਪਪਛਾਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਸੇਯਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਯਾਤ ਸੁ
 ਤੈ ਸੁਧ ਜੇ ਇਸੇ ਉਪਨਸੰਭਵ ਹੋਤ ਨ ਧਰਿ ॥ ਸੁਤੈ ਸੁਧ ਜੇ ਉ ਅਗਯਾਤ ਸੁਭਾਵ ਸੇਈ ਜੜ੍ਹ ਪ੍ਰਤਪਾਦਿ ਚਾਰੇ ॥ ਰੂਪ ਸਿਧ
 ਕਹੋ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਯਾਤ ਸੁਭਾਵ ਵਿਖੇ ਰੂਪ ਰਿਜਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਯਾਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਹੋ ਸਵਿਰੋਧ ਅਤੁੰਤੀ ਤਸੀ
 ਰੂਰੇ ॥ ੬੯ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਿਬਤ ਅਗਯਾਨ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਨ ਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ॥ ਵੀਪਕ ਕਰਤ ਮਧੇ ਖੰਭੇ ਕਰਤ ਮੰਦ ਮਤ ਜਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਜ
 ਹਾ ਵੀਪ ਪ੍ਰਨ ਜਾਰੀ ਏਤ ਮ ਅਭਾਵ ਤਹ ਹੋਇ ॥ ਜਾਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਏਥਾ ਧਾ ਅਵਿਅੁਜੇਇ ॥ ੭੧ ॥ ਅਗਯਾਤ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰ
 ਮਾਣ ਕਰ ਸਿਧ ਯਦਾ ਪ੍ਰਨ ਹੋਇ ॥ ਏਤਾ ਪ੍ਰਤਕੀ ਸਿਧ ਤਾਦੁਤੀ ਯਦੋ ਖਤਿ ਹੋਸੇਇ ॥ ੭੨ ॥ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਨ ਸੁ
 ਕਣੀ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਮਕਤ ਅਭਾਵ ਕੋ ਦੋਖ ਜੇ ਤ੍ਰਿਤੀ ਸਦੁ ਸਤ ਮਾਨਾ ॥ ੭੩ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸਬੰਨ ਸਹਿ ਸਕੈ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਨਿਮਚੈ
 ਧਾਰਾਇ ਖਚਤਰ ਸੰਬੰਤੈ ਅਸੰਭੁਤ ਹਿਉ ਚਾਰਾ ॥ ੭੪ ॥ ਤਾਤੈ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਸਨੇ ਕੇ ਵਲ ਚੇਤਨ ਜੇਇ ॥ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਅਸੈ ॥ ਗੁਰੂ

ਜੀਵਉਨ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਕਹੈ ਤੇ ਪੁਨ ਜੀਵ ਅਨਤ ਮੁਲਹ ਸਿਕੈ ਸੇ ਅਸੇ ਸੁਨ ਜਾਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਨਿਰਏ ਕਰਮਾਨ ॥ ੫੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਦਾਨੰਦ ਏਕ ਪ੍ਰਸਾਨ ਜਦਾ ਅਪ੍ਰਛਿਨ ਅਖੰਡ ਸਨਾਤਨਾ ਸਰਬਾਂਤਰ ਸਾਖੀ ਸੁਬੋਧ ਸਰੂਪ ਪੰਕਾਸ ਸੁਭਾਵ ਅੰਬੁਦ ਸਦਾਤਨ ਸ੍ਰ
 ਗਤਾਇ ਕਰੇ ਦਤੇ ਸੰਨ ਪਛਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨ ਬੁਧ ਕਦਾਤਨਾ ਤਾਸ ਤੇ ਉਨ ਜੋ ਜੀਵ ਕਹੈ ਪੁਨ ਜਾਨ ਅਨਾਤ ਮਰੂਪ ਸਦਾਤਨਾ ॥ ੫੬ ॥
 ਏਕ ਵਿਕਲ ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਇਕ ਅਤਮਾ ਅਸੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ੇ ਪਛਾਨਾ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਬੁਧੇ ਨ ਜਾਗ ਬਹੈ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਜਾਨਾ ॥ ੫੭ ॥ ਏਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ॥
 ਕੈਸੇ ਰੇਦ ਨਿਗਸਯ ਗਰੇਦੁ ਸੁ ਅਨੁਵਸਿਧਾ ਅਗਜਾਨੀ ਹਉ ਜੀਵ ਨਿਤ ਨਹੀ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਧਾ ॥ ੫੮ ॥ ਚੌ ॥ ਯਹ ਅਨੁਕ੍ਰ
 ਸਤੁ ਜਗਮੈ ਪਯੋ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਅਸੈ ਜੀਵ ਸੁਕਹੀਯੋ ਨਹੀ ਜਾਨ ਤੁਹ ਉਬ੍ਰਹਮ ਸੁਜਾਤੈ ॥ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਵਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਤੈ
 ਪ੍ਰਕਾਤੈ ॥ ਚੌ ॥ ਅਗਜਾਨੀ ਜੀਵ ਹੋਯ ਹਰਿ ਕਾਰਜੁ ਨਾ ਤਾ ਕੋ ਰੂਪ ਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਵਿਕਲ ਪ੍ਰਸੁਮਾਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਅਪ੍ਰਕਾਰ
 ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਹਿਯੋ ਜੇਈ ਤੇ ਹਿਕਹੋ ਅਥਰੂਪ ਸੁਤਾ ਹਯ ਥਾਤਿਯੋ ॥ ਅੰਤ ਹਿਕਰਣੁ ਦੇਸੇ ਖਕਹੋ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸੀ ਜੁਗਤਸੇ
 ਣੀ ਇਉ ਸੁਖੈ ਤੰ ਨ ਕਹੈ ਅਥਵਾ ਅਥਤਾ ਸਹਿਕਾਰ ਸਰੂਪ ਕਹੈ ਕਿਯੋ ॥ ਤੀਨ ਵਿਕਲ ਪ੍ਰਮੇਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅਥ ਜਾਨ ਨਿਰ੍ਰਿ
 ਤਤਾ ਸਕਹੈ ਖਿਉ ॥ ੬੧ ॥ ਚੌ ॥ ਅੰਤ ਹਕਰਣੁ ਪ੍ਰਯਾਇ ਕਹੈ ਜੋ ਵਾਚੇਤਨ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸਹਤਸੋ ॥ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਕਾਰਯ ਦੋ ਨ ਜਾ
 ਨਾ ਕੈਸੇ ਤਿਹ ਅਸੰਪੁਨਮਾਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਆਇ ਵਿਕਲ ਪ੍ਰਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਤਿਹ ਸੰਬੁਦ ਨਹੀ ਹੋਤ ਸੁਤਾਤੈ ॥ ਪ੍ਰਸਚਾਤ ਭਾਵੀ ਜਾਨ
 ਯਹ ਮਸੁਨਾ ਤਾਤੈ ਅਸੈ ਹੋਤ ਨਹੀ ਪੁਨਾ ॥ ੬੩ ॥ ਤਿਤੀ ਵਿਕਲ ਪ੍ਰਸਥਿਤਿ ਤਕਹੈ ਇਸ੍ਵਾਪਤਿ ਹਮਾ ਗਲਹੈ ॥ ਕੇਵਲ ਚੇਤ

ਸਿਧਾਂਤਿ ॥
 ੯

੩

ਪੇਖਤਹੈ ਯੁਗਭੇਦੁ ਵਾਰੈ ਤਮੇਸੁਤਭਾਕਗਾ ਕੈ ਬਹਾਗਾ ਕੈ ਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਤਾਹੀ ਕੇ ਅਸੇ ਵਿਖੈ ਨਚਾ ਮਾਹਾਤ
 ਥਾਪੁਨ ਅਸੇ ਵਿਖੈ ਯੁਗਭੇਤ ਨ ਜਾਨ ਅਵਿਦਯਾ ਨ ਭੇਦ ਕਦਾ ਸਗਾ ॥੪੬॥ ਇਕਦੇਸੀ ਚਿੰਨਾ ਨਨ ਅਵਿਦਯਾ ਅਸੇ ਜੀ
 ਦੁਪਨ ਵਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਹਚਾਨਾ ਯਹ ਵਿਰੋਧ ਵਚਤੁ ਮਕਯੇ ਯੁਗ ਇਕ ਆਤਮ ਨਾਨਾ ॥੪੭॥ ਚਿੰਨਾ ਅਵਿਦਯਾ ਅਸੇ
 ਜੀਵਸੁ ਜਾਤੈ ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਖੈ ਪੁਨਤਾਤੈ ਅਸੇ ਵਿਖੈ ਆਤਮ ਇਕ ਜੇਈ ਯਹਿ ਵਿਅਤ ਸੇ ਕਰਹੇਈ ॥੪੮॥ ਸਿਰੋਪ
 ਧਾਤੀ ਚਿੰਨਾ ਯੁਗ ਲਭੇਦ ਜੇਤੁ ਮਕਯੇ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਜਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵ ਤੇ ਭਿੰਨ ਵਾਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਮਾਨਾ ॥੪੯॥
 ਜੀਵ ਭਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਕਹੈ ਸੁਤ ਵਿਰੋਧ ਬ੍ਰਹਮਿਤ ਬਲਹੋ ਵਿਗਯਾਨ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੈ ਸੁਤਾ ਤਾਮੇ ਭੇਦ ਵਿਰੋਧ
 ਪ੍ਰਗਠਿਤਾ ॥੫੦॥ ਦੁਤੀ ਦੋਖ ਪੁਨ ਆਨ ਜਨਾਉ ਚੈਤਨ ਰੂਪ ਜੀਵ ਕਹਗਾਉ ਤਾਤੇ ਭਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਕਹੈ ਆ
 ਤਜ ਜਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸੇਈ ॥੫੧॥ ਤੀਤ ਯੋਗ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਪਾਤਸੁ ਨਾਉ ਅਵਿਦਯਾ ਵਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਤਹਗਾਉ
 ਜੜ੍ਹ ਸਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਕਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਖੈ ਅਵਿਦਯਾ ਸੇਈ ॥੫੨॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਅਵਿਦਯਾ ਵਿਖੈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨ
 ਦਾਸੇਈ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਚਿੰਨਾ ਜੇਈ ਜੜ੍ਹ ਰੂਪ ਸੁਨਾਹ ਵਿਖੈ ਸੁਬਿਥਾ ਅਗਜਾਨ ਵਿਖੈ ਵਿਚਾਰੇ ਤੀਨ ਵਿਰੋਧ ਮ
 ਹਾਮਨ ਸੁਜੀਵ ਤੇ ਭਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹਾਰੇ ਯਾ ਵਿਸਾ ਆਦਿ ਕਲਪ ਨਿਗ੍ਰਿਤ ਜੀਵ ਅਭੇਦ ਸੁਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਧਾਰੇ ॥੫
 ੩॥ ਚਿੰਨਾ ਪ੍ਰਥਮ ਵਿਕਲਪ ਅਭੇਦ ਯੁਗ ਸਿਸੁ ਸਮਨਵਚ ਜਾਨਾ ਜੀਵ ਭਿੰਨ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਦੁਤੀ ਨਿਗ੍ਰਿਤ ਸਾਨਾ ॥੫੪॥

ਜਾਨ

ਸੁ
ਰਾਮ
੩

ਪੇਖਤਹੈ ਯੁਗਭੇਦੁ ਵਾਹ ॥ ਤਮੇਸਤ ਭਾਕਗਾਰ ॥ ਯੁਗਾਦੰਜ ਭੂ ਅਪਕਾਰ ਸਤਾਹੀ ਕੇ ਆਸੈ ॥ ਵਿਖੈ ਨ ਚਾਖਾ ਭਾਤ
 ਥਾਪੁ ਨ ਆਸੈ ॥ ੬੬ ॥ ਯੁਗ ਚੇਤਨ ਜਾਨ ਅਵਿਦੁ ਜਨ ਭੇਦ ਕਦਾ ਸਗ ॥ ੬੭ ॥ ਇਕ ਦੇਸੀ ॥ ਯੋ ਨ ਨ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਆਸੈ ਜੀ
 ਦੁਪੁ ਨ ਵਿਖੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਨਾ ਯਹ ਵਿਰੋਧ ਵਚਤੁ ਮਕਯੋ ਯੁਗ ਇਕ ਆਤਮ ਨਾਨ ॥ ੬੮ ॥ ਯੋ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਆਸੈ
 ਜੀਵ ਸੁਜਾਤੈ ॥ ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਖੈ ਪੁਨਤਾਤੈ ॥ ਆਸੈ ਵਿਖੈ ਆਤਮ ਇਕ ਜੇਈ ॥ ਯਹਿ ਵਿਅਤ ਸੈ ਕਰਹੇਈ ॥ ੬੯ ॥ ਸਿ ਰੋਪ
 ਧਾਤੀ ॥ ਯੁਗ ਲਭੇਦ ਜੇਤੁ ਮਕਯੋ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਜਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵ ਤੇ ਭਿੰਨ ਵਾਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਮਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਯੋ
 ਜੀਵ ਭਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਕਹੈ ॥ ਸਤ ਵਿਰੋਧ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤਬ ਲਹੈ ॥ ਵਿਗਯਾਨ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੈ ਸਤਾ ॥ ਤਾਮੇ ਕੇਦ ਵਿਰੋਧ
 ਪ੍ਰਗਟੈ ॥ ੭੧ ॥ ਦੁਤੀ ਦੇਖ ਪੁਨ ਆਨ ਜਨਾਉ ॥ ਚੈਤਨ ਰੂਪ ਜੀਵ ਕਹਾਉ ॥ ਤਾਤੇ ਭਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਹੋਇ ॥ ਅ
 ਤਜ ਜਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸੋਇ ॥ ੭੨ ॥ ਤੀਤ ਯੋ ਦੇਖੁ ਜਾਪਾਤ ਸੁਨਾਉ ॥ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਵਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਤਹ ਗਾਉ ॥
 ਜੜ੍ਹ ਸਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਹੋਇ ॥ ਕੇਸੈ ਵਿਖੈ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ੭੩ ॥ ਸੋਯੋਗ ॥ ਅਵਿਦੁ ਜਾ ਵਿਖੈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨ
 ਦਾਸੈ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਚੈਤਨ ॥ ਜੇਈ ਜੜ੍ਹ ਰੂਪ ਸੁਨਾਹ ਵਿਖੈ ਸੁਖਿ ਭਾ ਅਗਯਾਨ ॥ ਵਿਖੈ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੀਨ ਵਿਰੋਧ ਮ
 ਹਾਮਨ ਸੁਜੀਵ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਯਾ ਵਿਸਾ ਯਾ ਵਿਕਲ ਪਾਨਿਗ ॥ ਭਿਤ ਜੀਵ ਅਭੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਧਾਰੇ ॥ ੭੪ ॥
 ੩ ॥ ਯੋ ਪ੍ਰਥਮ ਵਿਕਲ ਪਾ ਅਭੇਦੁ ਯੁਗ ਸਿਸੁ ਸਮਨ ਵਚ ਜਾਨਾ ॥ ਜੀਵ ਭਿੰਨ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਦੁਤੀ ਨਿਗਹਿਤ ਮਾਨਾ ॥ ੭੫ ॥

੨੮ ਐਪਈ। ਅਖਾਤੁ ਮਏਕ ਕਹੇ ਪੁਨ ਜਾਤੈ। ਕੈ ਸੇ ਮਿਖ ਵੇਵ ਹਾਰ ਸੁਤਾਤੈ। ਥੀਧ ਸੇਖ ਬਿਵਥਾ ਜੇਣੀ। ਏਕਾਤੁ ਮੇਕੈ ਸੇ
 ਰੇਣੀ। ੨੯॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਏਕ ਏਵ ਏਤੈ ਤੰਨ ਪੁਨਾ ਅਤੁ ਮਨਿ ਸਚੈ ਜਾਨਾ। ਮਾਯਕ ਕਹੇ ਦੁਸੁ ਸਾਰ ਜਗ ਥੀਧ ਸੇਖ ਪੁ
 ਰਿਚਾਨਾ। ੩੦॥ ਸੇਯਾ। ਏਕ ਹੀਰੁ ਪਚਿਦਾਨੰ ਦਬੁ ਹਮ ਸੁਮਾਇ ਕਰੁ ਪੁਅਨੰਤੁ ਵਿਚਾਰੈ। ਥੀਧ ਸੇਖ ਤੇ ਆਦ ਅਵਿਦਕ
 ਜਾਨ ਨਹੀ ਸਤ ਮਾਂਨ ਸੁਵੇਦ ਉਚਾਰੈ। ਸਾਂਖਯਾ ਇਸਥੀ ਮਤ ਰੇਦ ਅਵਿਦਕ ਤਾਹਿ ਨਿਰਕ੍ਰਿਤ ਰੁਖ ਸਧਾਰੈ। ਯਥਾ ਸੁਪਨੇ ਇਕ
 ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਥੀਧ ਸੇਖ ਤੇ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਨਿਰਕ੍ਰਿਤ। ੩੧॥ ਏ। ਨਨੁ ਅਵਿਦਕ ਕੁਮ ਸਿਧ ਜੇਤਿ ਹਕ ਰਨਾਹਿ। ਬਿਜਵ ਹਾਰ। ਤਿੰਦ
 ਹੰਤਾ ਮ੍ਰਿਗ ਜਲ ਨਹੀ ਅਹਿਰ ਜਕੈ ਨ ਸਾਰ। ੩੨॥ ਸੇਯਾ। ਅਵਿਦਕ ਜੇ ਜਗਤੁ ਰੁਪ ਕਹੇ ਪੁਨ ਤਾਹਿ ਵਿਹਾਰ ਨ ਸਿ
 ਧ ਪਛਾਨੈ। ਮਰਸੁ ਲੀਰ ਤਿਖਾਰਤ ਜਾਨ ਨਹੀ ਤਿੰਦ ਹਾਨ ਕਦਾ ਤਿਹ ਜਾਨੈ। ਅਨੇਕ ਵਿਹਾਰ ਇਸੇ ਜਗ ਅੰਤਰ ਕਾਹਿ
 ਸੁਤਾ ਸ ਅਵਿਦਕ ਮਾਨੈ। ਥੀਧ ਸੇਖ ਤੇ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਥੈ ਨ ਤਾਹਿ ਅਵਿਦਕ ਠਾਨੈ। ੩੩॥ ਸਿਧਾਤੀ। ਏ। ਰੂ
 ਮ ਸਿਧ ਵਿਖੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕੇ ਕਰੈ ਨ ਖੇਧ ਕੇ ਦਾਦਾ। ਤਾਪੁੰਦੇ ਇਵਿਕ ਲੇਪ ਅਥ ਸਿਧਾਤੀ ਪਤ ਪਾਦਾ। ੩੪॥ ਕੁਮਕਾਲ ਵਿਖੇ
 ਕੁਮ ਸਿਧ ਕੋ ਨਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਪਛਾਨਾ। ਦਾਕੁ ਮ ਅੰਤੁ ਸੁਕਾਲ ਮੇਕੋ ਨ ਖੇਧ ਦੁਖਾਨ। ੩੫॥ ਚੌ। ਕੁਮਕੇਕਾਲ ਕਹੇ ਪੁਨ ਜਾ
 ਤੇ। ਸੋਨਹੀ ਹੰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਤਾਤੈ। ਸੋਕੈ ਸੇਐ ਸੇ ਸੁਨ ਜਾਨਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ ਨਿਰਦੈ ਕਰ ਮਾਨ। ੩੬॥ ਸੁਪਨ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਇ

ਨਾਮਿ ਦੁਸਰੀ ਵਿਚਾਰੀ ਮਰੀ ਥਵਿਓ ॥ ਜਾਨ ਵਿਚਾਰਣਾ ॥ ਪਤ ਪਾਦ ਕਰੀ ਥਸ ਬਹਮਤ ਥਾ ਪਤ ਪਾਦ ਯਸ ਬੀ ਥਸ ਦੇਵ
 ਉਚਾਰਣਾ ॥ ਥਸ ਪਹਾਰ ਪਰਾਨੇ ਦਲ ਰੁਸ ਜਾਨ ਪੁਯੋ ਜਨ ਹੇਤ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਐ ॥ ਅਨਬੀਧ ਚਤੁ ਸੈਧਾਰ ਮਨ ਕਹੋਰੀ ਬੰਸਿ ਸਿਧੰ
 ਤਾ ਅੰਤ ਮਤਤ ਵਿਚਾਰ ਨਿਜ ਨਿਸਚਲ ਮਤ ਦੇਵਾਂਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਵਾਈ ॥ ਸੈਧਾ ॥ ਨਨ ਆਤਮਤਤ ਵਿਚਾਰ ਕਹੋਰੀ ਮਹੇਤ ਯਥਾਤ
 ਬੰਸੇ ਹਉ ਚਾਰੇ ॥ ਆਤਮ ਸਿਧ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਰੀ ਜਗਤਾ ਸਵਿਚਾਰ ਬਿਥਾ ਮਨ ਪਾਰੇ ॥ ਅਪ੍ਰਸਿਧ ਜੇ ਉਜਗ ਅੰਤਰ ਜਾਨ ਸਤਾਰ
 ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਅਪ੍ਰਸਿਧ ਅਪ੍ਰਜੇ ਉਨਿ ਜਾ ਅਤਮ ਜਾਨ ਪਤ ਪ੍ਰਥਿਥਾ ਸਵਿਚਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਐ ॥ ਅਹੰਤੁੰ ਰੁਪ ਪਤ ਪ੍ਰਨਿਜ
 ਆਤਮ ਸਰੁ ਜਗ ਦੇਵਾ ॥ ਤਾ ਸਵਿਚਾਰ ਅਯਕਤ ਪ੍ਰਨ ਬਿਥਿ ਗ੍ਰਿਥ ਕਿਤ ਖੇਵਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ਸੈਧਾ ॥ ਯਥਾ ਮਤ ਤੋ ਹਰੀ ਓ
 ਪ੍ਰਸਨ ਅਥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਉਚਾਰ ਸੁਜਾਤੇ ॥ ਕਰਤਾ ਬੁੰਗਤਾ ਜਗ ਸਿਧ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜੀਵ ਕੇਵਾ ਬਸ ਰੁਪੁ ਸੁਤਾ ਤੈ ॥ ਜੇ ਉਨਿ ਜ
 ਲਖ ਚਿਦਾਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਇਕ ਰੁਪ ਕਹਯੋ ਸੁਤਿ ਕਾਤੇ ॥ ਸੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਰੀ ਜਗ ਅੰਤਰਤਾ ਸਵਿਚਾਰ ਕਹੋਰੀ ਦੇਵਾਤੇ ॥ ੨੪ ॥
 ਐ ॥ ਵੇਹਾ ਵਾ ਅਨਤਮ ਆਤਮਾ ਤਾਹ ਅਰੇ ਵਾ ਵਿਚਾਰ ॥ ਤਾ ਵਾਤਮ ਅਧ੍ਯਾਸ ਯਹ ਬੀ ਧਰੇਤ ਸੰਸਾਰ ॥ ੨੫ ॥ ਸੈਧਾ ॥ ਤਪ੍ਰਸਿਧ
 ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਚਿਦਾਨੰਦ ਅਤਮੁਸਾ ॥ ਤਾਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀ ਥਸ ਹਿਸਫਲ ਜਾਨ ਨਿਜ ਥਧਿ ॥ ੨੬ ॥ ਵਾਈ ॥ ਸੈਧਾ ॥ ਆਤਮ
 ਮਹਿ ਪ੍ਰਵੇਦ ਨਾਹਿ ਸੁਆਯ ਵਿਕਲ ਮਪ੍ਰਮਾਣ ਕਹੋਰੀ ਮਾਲਿਕ ਕਵੈ ਵਕ ਮਾਨ ਦੇ ਉਮਾ ਆਤਮਾ ਹਿਕਹੋਰੀ ਥਪੁ ਥਮ
 ਲੋਕ ਕਮਾਨ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਹੋਰੀ ਥਜਾਨ ਸੁਸੰਭਵ ਕਵੈ ਕਾਹਿ ਮਾਸ ਥਦਾ ਵਕ ਗਾਵ ॥ ਲੋਕ ਕਮਾਨ ਹੀ ਪ੍ਰਨ ਆਤਮਾ ਹਿਸਦਾ
 ਵਿਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਐ ॥ ਥਥਦਾ ਇਕ ਇਵੈ ਵਿਖੇ ਗਾਹਕ ਇਵੈ ਜਾਨਾ ਤਾਹ ਅਰੇ ਵਾ ਆਤਮਾ ਕੈ ਸੇ ਲੋਕ ਕਮਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਐ ॥ ਜੇ ਮੁ

੧੬ । ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮਹਾ । ਅਥ ਸਿਧਾਤਰੁ ਸੁਲਿਖੁ ਜਤੋ । ਦਿਹੁ ਭਾ । ਨਿਜਾ ਨਿਦਮੇ ਥਹ ਮਜੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੁ ਪਾ । ਨਿ
 ਤਰਿ ਤਰੇ ਕਾ ਅਜਤਾ ਹਿਨ ਮਾਮ ਅਨੁ ਪਾ । ੧ । ਸਦਾ ਸਨਾਤਨ ਦੇ ਕਰਸ ਪੁਰੁ ਜਗ ਪਤ ਪਾਲਾ । ਵਿਸਨੁ ਵਿਜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਬਿਤ ਅਨੁ ਚਨ ਮਤ
 ਵਿਸਾਣਾ । ੨ । ਸ੍ਰੇਯਾ । ਵਿਸਨੁ ਵਿਜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਨਸ ਦਾਸ ਮਰੂ ਪਾ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਕਾਸੀ । ਸਤਨਹੇਤ ਜਿਸੇ ਅਵਤਾਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਗਰ ਬਿਨਾ
 ਸੀ । ਸ੍ਰੇਸ੍ਰ ਪ੍ਰਜ ਸੰਰੰ ਨਸੁ ਗ੍ਰੀ ਜਗਦੇ ਦੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਰੂਪੁ ਹੁਲਾਸੀ । ਤਾਹਨ ਮਾਮ ਸਦਾ ਨਿਦਹੇਤੁ ਸਿਧਾਤਰਹ ਸਬਾ ਨ ਬਿਥੈ ਸੀ । ੩ । ਦਿਹੁ ਹਰ
 ਗਣਨਾ ਇਕ ਨ ਇਕ ਜਗਤ ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਦਇਆ ਭਾ । ਸਿਵੁ ਤਵਿ ਪੁਨ ਸੰਦੇਹ ਭੀ ਨ ਮੋਧਾਲ ਬਿਧੁ ਗਾਲਾ । ੪ । ਸ੍ਰੇਯਾ । ਲੰਬੇ ਦਰਦੇ
 ਦੁ ਮਹਾ ਗਣਨਾ ਇਕ ਪਾਇਕ ਦੇ ਤ ਸਬੁ ਹਸਦਾ ਤਨਾ । ਕਰਦਾ ਹਨ ਜਿਹ ਜਗਦਾਰਜ ਆਰਜ ਪ੍ਰਜ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇ ਦਸਨਾ ਤਨਾ । ਇਹੀ ਦੰਤ ਅ
 ਨੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਖ ਸਿਧਿ ਲੋਚਨ ਜਾਨ ਉਮਾ ਤਨਾ । ਸਦਾ ਨਿਦੁਤਾ ਹਿਨ ਮਾ ਅਕੋਰ ਨਿਤ ਦਾਹ ਪਤ ਜੂਹ ਗਣੇ ਸਤ ਥਾਤਨਾ । ੫ । ਦਿਹੁ । ਨਮੋ ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ
 ਚੰਡਕਾ ਬ੍ਰਜਾਸ ਨਮੋ ਮਨੁ ਦੀਸਾ । ਸ੍ਰੀਕਰ ਦੇਵ ਨਮਾ ਮਨਿ ਤਨ ਮੇ ਰੂਪੁ ਜਗਦੀਸਾ । ੬ । ਗ੍ਰਿਥ ਸਿਧਾਤਰਹ ਸਜੇ ਕੋਰੇ ਉੱਚਾਰ ਵਿਚਾਰਾ । ਰਾਮ
 ਦਿਆਲ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਕਹੇ ਯਥਾ ਮਤ ਸਾਰਾ । ੭ । ਗੁਰ ਉਸਤਤਾ । ਸ੍ਰੇਯਾ । ਰਾਮ ਦਿ । ਯਾਲ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਗੁਲ ਨਮਾ ਮਨੇ ਵਚੰਤੁ ਜਿ
 ਦੇ ਨਿਤਾ । ਜਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਚਿਦਾਨੰਦ ਬੋਧ ਸਰੂਪ ਅਨੁਪਮ ਹਾਮਿਤਾ । ਅਵਾਚ ਮਹਾਮਹਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਕਹਯੋ
 ਨਿਗਮੇ ਦਿਤਾ । ਉਚਾਰ ਸਦਾ ਨਿਦੁ ਪੁਰਹੈ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਗ੍ਰੀ ਹਿਤਾ । ੮ । ਦਿਹੁ । ਮੰਗਲ ਚਾਰ ਉਚਾਰ ਕਰ ਕਹੈ ਗ੍ਰਿਥ ਤਤ ਸਾ
 ਰਾਮ ਨ ਬੁਧੁ ਚਤੁ ਸ੍ਰੇਯਾ ਸ੍ਰੇ ਕੋਰੇ ਸ੍ਰੇ ਪਉਚਾਰਾ । ੯ । ਸ੍ਰੇਯਾ । ਸਾਧਨ ਚਾਰ ਸਪੰਨੇ ਉਨਰਤਾ ਹਿਕ ਹਯੋ ਅਸਕਾਰ ਵਿਚਾਰਣਾ ਗਿਯਾ ।